

WIJ **W**ILLEM **A**ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Internetconsultatieversie

Besluit van

**houdende regels over de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en
strafvorderlijke beslissingen (Besluit tenuitvoerlegging) [KetenID
WGK013961]**

Op de voordracht van Onze Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr. ...;

Gelet op de artikelen 1.10.11, 7.1.13, 7.1.19, 7.2.4, 7.2.5, 7.3.6, 7.3.13, 7.5.10, 7.5.15, 7.6.7, 7.6.20 en 7.7.4 van het Wetboek van Strafvordering;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr. ...);

Gezien het nader rapport van onze Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van [datum], nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

TITEL 1.1

Definities

Artikel 1.1.1 [1:1]

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- contactpersoon: degene die handelt namens de instelling of organisatie waar een taakstraf wordt verricht;
- gedragsinterventie: een gestructureerd geheel van methodische handelingen gericht op de beïnvloeding van gedrag of omstandigheden, met als doel het voorkomen van recidive;
- projectplaats: de plaats bij een instelling of organisatie waar een taakstraf wordt verricht;
- scholings- en trainingsprogramma: een programma als bedoeld in artikel 3 van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen;
- uitvoerder taakstraffen: de medewerker van de reclassering of de raad voor de kindbescherming die is belast met de begeleiding en het toezicht in het kader van de tenuitvoerlegging van een taakstraf;
- wet: het Wetboek van Strafvordering.

TITEL 1.2

Volgorde van tenuitvoerlegging

Artikel 1.2.1 [nieuw; 1:4 Regeling USB]

1. Vrijheidsbenemende straffen en maatregelen worden zoveel mogelijk aaneensluitend tenuitvoergelegd overeenkomstig de volgende volgorde:
  - a. inverzekeringstelling;
  - b. voorlopige hechtenis;
  - c. vrijheidsstraf die in het buitenland is opgelegd en in Nederland wordt tenuitvoergelegd ingevolge wederzijdse erkenning of overdracht;
  - d. levenslange gevangenisstraf;
  - e. tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis, militaire detentie of jeugddetentie;
  - f. vervangende hechtenis of vervangende jeugddetentie ter zake van vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen;
  - g. vervangende hechtenis of vervangende jeugddetentie ter zake van geldboetes of buitenlandse geldelijke sancties;
  - h. vervangende hechtenis ter zake van bijkomende straffen;
  - i. gijzeling;
  - j. terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege, plaatsing in een inrichting voor jeugdigen of plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders.
2. De terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege of plaatsing in een inrichting voor jeugdigen wordt geschorst indien tijdens de tenuitvoerlegging een vonnis of arrest onherroepelijk wordt waarin een andere vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd, met uitzondering van de plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders. De tenuitvoerlegging wordt hervat na de beëindiging van de andere vrijheidsbenemende straf of maatregel.
3. De plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders kan worden geschorst indien tijdens de tenuitvoerlegging een vonnis of arrest onherroepelijk wordt waarin een andere vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd en uit een persoonsgerichte beoordeling volgt dat die straf of maatregel eerst moet worden tenuitvoergelegd. De tenuitvoerlegging wordt hervat na de beëindiging van de andere vrijheidsbenemende straf of maatregel.
4. Bij de beoordeling, bedoeld in het derde lid, worden in ieder geval betrokken:
  - a. de aard en de ernst van het strafbare feit waarvoor de vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd;
  - b. de duur van de vrijheidsbeneming en de mate waarin voortzetting van de plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders na de schorsing nog kan bijdragen aan de doelstellingen, bedoeld in artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 1.2.2 [1:5 Regeling USB]

1. Vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen worden zoveel mogelijk gelijktijdig tenuitvoergelegd. Indien gelijktijdige tenuitvoerlegging niet mogelijk is, worden de straffen en maatregelen aaneensluitend tenuitvoergelegd op volgorde van de datum waarop zij vatbaar zijn geworden voor tenuitvoerlegging.
2. Vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen worden zoveel mogelijk tenuitvoergelegd in aansluiting op vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.
3. De tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel wordt opgeschort of geschorst gedurende de tijd dat de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen of uit zodanige vrijheidsontneming ongeoorloofd afwezig is.
4. De tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel kan worden opgeschort of geschorst indien de veroordeelde is opgenomen in een instelling of onder behandeling is gesteld van een zorgaanbieder in het kader van een bijzondere

voorwaarde. De tenuitvoerlegging vangt aan of wordt hervat na de beëindiging van de opname of de behandeling.

Artikel 1.2.3 [1:6 Regeling USB]

Geldelijke straffen en maatregelen worden tenuitvoergelegd ongeacht samenloop met vrijheidsbenemende, vrijheidsbeperkende of andere geldelijke straffen of maatregelen.

Artikel 1.2.4 [1:7 Regeling USB]

Straffen en maatregelen worden zodanig tenuitvoergelegd dat gesloten jeugdhulp als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet zoveel mogelijk onafgebroken kan plaatsvinden.

Artikel 1.2.5 [1:8 Regeling USB]

1. Voor zover uit een wettelijk voorschrift niet anders voortvloeit, kan de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel worden opgeschort of geschorst in verband met:

- a. de schorsing van de voorlopige hechtenis vanwege zwaarwegende persoonlijke omstandigheden;
  - b. bijzondere voorwaarden die zijn gesteld bij de schorsing van de voorlopige hechtenis.
2. De tenuitvoerlegging wordt opgeschort of geschorst voor ten hoogste de duur van de schorsing van de voorlopige hechtenis.

Artikel 1.2.6 [1:9 Regeling USB]

1. Van de bepalingen van deze titel wordt niet afgeweken, tenzij dit bijdraagt aan een persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging.
2. Bij de beoordeling, bedoeld in het eerste lid, worden in ieder geval betrokken:
  - a. de aard en de ernst van het strafbare feit waarvoor de straf of maatregel is opgelegd;
  - b. de reden voor de aanvang of de voorzetting van de tenuitvoerlegging;
  - c. de mate waarin de rechtsorde is geschokt door het strafbare feit dat ten grondslag ligt aan de straf of maatregel;
  - d. de psychische gesteldheid van de veroordeelde en daaruit voortvloeiende veiligheidsrisico's;
  - e. de omstandigheid dat de veroordeelde niet heeft meegewerkt aan de tenuitvoerlegging van een eerdere straf of maatregel.

TITEL 1.3

Aanvang van de tenuitvoerlegging

Artikel 1.3.1 [5:1]

Om te beoordelen of een verzoekschrift om gratie opschortende werking heeft als bedoeld in artikel 7.1.10 van de wet, wordt als aanvang van de tenuitvoerlegging aangemerkt de handeling van de bevoegde instantie gericht op de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel, zoals nader geduid in de artikelen 1.3.2 tot en met 1.3.5.

Artikel 1.3.2 [nieuw; 5:2]

Met betrekking tot de hoofdstraffen worden onderscheiden:

- a. de vrijheidsstraf, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:
  - 1°. op de datum van de dagtekening van de oproep tot zelfmelding; of
  - 2°. op de datum van de opdracht tot tenuitvoerlegging die strekt tot aanhouding, indien geen oproep tot zelfmelding is gedaan;

- b. de taakstraf, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de dagtekening van de oproep voor het eerste gesprek bij de reclassering of de raad voor de kindbescherming;
- c. de geldboete, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de dagtekening van de mededeling over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet plaatsvinden.

Artikel 1.3.3 [5:3]

Met betrekking tot de bijkomende straffen worden onderscheiden:

- a. de ontzetting van bepaalde rechten, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:
  - 1°. indien het de ontzegging van de rijbevoegdheid betreft, op de datum waarop aan de veroordeelde in overeenstemming met de wettelijke regeling in persoon een schrijven is betekend over het tijdstip van ingang en de duur van de ontzegging; of
  - 2°. indien het de overige ontzetting van bepaalde rechten betreft, op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest;
- b. de verbeurdverklaring, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest;
- c. de openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest.

Artikel 1.3.4 [5:4]

Met betrekking tot straffen, opgelegd krachtens een rechterlijke beslissing in een andere staat en ten uitvoer te leggen in Nederland, worden onderscheiden:

- a. de gevangenisstraf die is opgelegd door het Internationaal Strafhof wegens een misdrijf gericht tegen de rechtspleging van het Internationaal Strafhof en waarvan de tenuitvoerlegging plaatsvindt in Nederland overeenkomstig artikel 67 of 68 van de Uitvoeringswet Internationaal Strafhof, welke aanvangt op het moment van overdracht van de veroordeelde aan de Nederlandse autoriteiten;
- b. de tenuitvoerlegging op grond van artikel 43 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis, welke aanvangt op het moment van aankomst van de veroordeelde op Nederlands grondgebied;
- c. de tenuitvoerlegging naar aanleiding van de ongegrondverklaring van een bezwaarschrift ingediend krachtens artikel 35 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnis, welke aanvangt op de datum van dagtekening van de mededeling over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet plaatsvinden.

Artikel 1.3.5 [nieuw; 5:5]

Met betrekking tot de maatregelen worden onderscheiden:

- a. de onttrekking aan het verkeer, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest;
- b. de ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de dagtekening van de eerste mededeling over de dag of dagen waarop de betaling uiterlijk moet plaatsvinden;
- c. de terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:
  - 1°. op de datum van de opdracht tot tenuitvoerlegging die strekt tot aanhouding; of
  - 2°. op de datum van het bevel tot gevangenneming van de rechtbank;
- d. de plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de opdracht tot tenuitvoerlegging die strekt tot aanhouding;
- e. de maatregel strekkende tot beperking van de vrijheid, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt:
  - 1°. op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest; of

2°. op de datum van de rechterlijke uitspraak, indien de maatregel direct voor tenuitvoerlegging vatbaar is;
f. de maatregel strekkende tot gedragsbeïnvloeding of vrijheidsbeperking, waarvan de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van onherroepelijkheid van de beslissing tot tenuitvoerlegging.

TITEL 1.4 **Delegatie**

Artikel 1.4.1 [1:2 lid 2 onder a en b]

Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over:

- a. een persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging;
- b. het geven van een opdracht tot tenuitvoerlegging die strekt tot aanhouding;

HOOFDSTUK 2 **Toezicht en voorwaarden**

TITEL 2.1 **Toezicht**

Artikel 2.1.1 [3:2]

1. De reclasseringsinstelling draagt er zorg voor dat het toezicht op de naleving aanvangt:
  - a. bij een voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel: binnen een maand na het ingaan van de proeftijd, dan wel binnen een week na het eindvonnis indien toepassing is gegeven aan artikel 2.5.49, derde lid, van de wet;
  - b. bij een voorwaardelijke invrijheidstelling: zodra de veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld;
  - c. bij anderszins gestelde bijzondere voorwaarden: zo spoedig mogelijk na de beslissing tot het stellen van de bijzondere voorwaarden.
2. De reclasseringsinstelling draagt er zorg voor dat de verplichtingen worden vastgelegd waaraan de veroordeelde zich heeft te houden in het kader van het toezicht.

Artikel 2.1.2 [3:3]

1. De veroordeelde volgt de aanwijzingen en opdrachten op die door de reclasseringsinstelling worden gegeven in het kader van het toezicht.
2. De veroordeelde geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie direct door aan de reclasseringsinstelling.

Artikel 2.1.3 [3:1 lid 1]

De officier van justitie kan de reclasseringsinstelling aanwijzingen geven omtrent het toezicht op de naleving.

Artikel 2.1.4 [3:4]

1. Na de melding dat de veroordeelde een voorwaarde, straf, maatregel of gedragsaanwijzing niet naleeft, brengt de reclasseringsinstelling zo spoedig mogelijk advies uit aan de officier van justitie of de schending naar haar oordeel aanleiding zou kunnen geven tot een of meer van de volgende maatregelen:
  - a. het aanvullen, wijzigen of opheffen van de bijzondere voorwaarden;
  - b. het verkorten of verlengen van de proeftijd;

c. het alsnog tenuitvoerleggen van de voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel.

2. De reclasseringsinstelling zendt een kopie van het advies aan Onze Minister.

Artikel 2.1.5 [3:1 lid 2]

1. Het toezicht kan te allen tijde worden beëindigd door Onze Minister na overleg met de reclasseringsinstelling.

2. Onze Minister stelt de veroordeelde zo spoedig mogelijk in kennis van de beëindiging van het toezicht.

Artikel 2.1.6 [3:5]

1. Met het oog op het beëindigen van het toezicht stuurt de reclasseringsinstelling een afloopbericht aan Onze Minister, zo spoedig mogelijk nadat de proeftijd is geëindigd of nadat Onze Minister heeft besloten het toezicht te beëindigen.

2. In het afloopbericht kan het feitelijk verloop van het toezicht worden aangegeven.

TITEL 2.2

Voorwaarden

Artikel 2.2.1 [nieuw]

Op de tenuitvoerlegging van geldelijke voorwaarden zijn Titel 4.2 en Titel 4.3 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 3

Vrijheidsstraffen

TITEL 3.1

Oproep tot zelfmelding

Artikel 3.1.1 [nieuw; 2:1 lid 1 en 2 Regeling USB]

1. Onze Minister kan de veroordeelde tot vrijheidsstraf oproepen zich te melden bij de inrichting voor de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf.

2. Onze Minister ziet in ieder geval af van een oproep tot zelfmelding indien:

a. de vrijheidsstraf een gevangenisstraf betreft waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen deel vier jaar of meer bedraagt;

b. de vrijheidsstraf is opgelegd voor een misdrijf als bedoeld in artikel 70, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht;

c. de veroordeelde niet beschikt over een betrouwbaar en bruikbaar adres.

3. Onze Minister betreft bij de afweging om een veroordeelde op te roepen in ieder geval:

a. de aard en de duur van de vrijheidsstraf;

b. de reden voor de aanvang of de voorzetting van de tenuitvoerlegging;

c. de mate waarin de rechtsorde is geschokt door het strafbare feit dat ten grondslag ligt aan de veroordeling;

d. de psychische gesteldheid van de veroordeelde en daaruit voortvloeiende veiligheidsrisico's;

e. de omstandigheid dat de veroordeelde geen gevolg heeft gegeven aan een eerdere oproep tot zelfmelding;

f. de omstandigheid dat de veroordeelde niet heeft meegewerkt aan de tenuitvoerlegging van een eerdere vrijheidsbenemende straf of maatregel;

- g. de omstandigheid dat met betrekking tot hetzelfde strafbare feit tevens een bijzondere voorwaarde is gesteld ter bescherming van het slachtoffer;
- h. het risico op verjaring van de vrijheidsstraf.

Artikel 3.1.2 [2:2 Regeling USB]

1. Onze Minister kan een oproep tot zelfmelding te allen tijde intrekken.
2. De oproep kan in ieder geval worden ingetrokken indien:
  - a. de beslissing tot oproeping berust op onjuiste of onvolledige informatie en kennis van de juiste of volledige informatie zou hebben geleid tot een andere beslissing;
  - b. zich nieuwe feiten of omstandigheden voordoen die aanleiding geven tot een opdracht tot tenuitvoerlegging die strekt tot aanhouding van de veroordeelde;
  - c. uit anderen hoofde een vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd aan de veroordeelde.
3. De oproep vervalt indien de veroordeelde uit anderen hoofde rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

TITEL 3.2

Voorwaardelijke invrijheidstelling

Artikel 3.2.1 [2:1 lid 3, 4 en 5]

1. Bij de beslissing over het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling houdt de officier van justitie rekening met de adviezen van de directeur van de inrichting en de reclasseringsinstelling.
2. De adviezen vermelden in ieder geval welke bijzondere voorwaarden worden voorgesteld en de redenen waarom deze worden voorgesteld. De adviezen kunnen vermelden of het aangewezen is elektronisch toezicht te verbinden aan enige bijzondere voorwaarde.
3. De adviezen vermelden het standpunt van de veroordeelde over de voorgestelde bijzondere voorwaarden.

Artikel 3.2.2 [2:1 lid 6]

1. Bij de beslissing over het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling houdt de officier van justitie rekening met bijzondere voorwaarden die in een ander kader zijn gesteld en waarvan de proeftijd aanvangt of wordt voorgezet tijdens de voorwaardelijke invrijheidstelling.
2. De reclasseringsinstelling besteedt in het advies aandacht aan bijzondere voorwaarden, gesteld in een ander kader.

Artikel 3.2.3 [2:1 lid 7]

Bij de beslissing over het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling houdt de officier van justitie rekening met de beschikbaarheid van een geschikt verblijfadres.

HOOFDSTUK 4

Geldelijke straffen en maatregelen

TITEL 4.1

Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1 [4:1 lid 2; 4:2 lid 1]

1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de tenuitvoerlegging van een geldboete of schadevergoedingsmaatregel en op de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.
2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op een geldboete die is opgelegd in een strafbeschikking, uitgevaardigd krachtens artikel 76 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen of artikel 10:15 van de Algemene douanewet.

Artikel 4.1.2 [4:1 lid 1]

Onze Minister draagt zorg voor de ondersteuning van de bevoegde ambtenaren, bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen, en van een lichaam of persoon als bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen, bij hun taken met betrekking tot de betaling van gelden als bedoeld in artikel 4.2.4.

Artikel 4.1.3 [1:2 lid 2 onder d; 4:15 lid 2]

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over:

- a. de bevoegdheid van Onze Minister, bedoeld in artikel 7.5.9 van de wet.
- b. de uitwinning van voorwerpen die zijn inbeslaggenomen op grond van artikel 2.7.19 van de wet.

TITEL 4.2

Plaats, wijze en termijn van betaling

Artikel 4.2.1 [4:2]

1. De betaling van het verschuldigde bedrag vindt plaats door storting of overschrijving op een daartoe bestemde bankrekening van Onze Minister.
2. Onze Minister bepaalt de termijn waarbinnen het verschuldigde bedrag moet zijn betaald.
3. De betaling van het op grond van artikel 7.5.2 van de wet verhoogde bedrag vindt plaats binnen een maand na de aanmaning.

Artikel 4.2.2 [4:3]

1. Bij de betaling wordt op een door Onze Minister aangegeven wijze melding gemaakt van de zaak waarop de betaling betrekking heeft.
2. Indien niet op de aangegeven wijze melding is gemaakt van de zaak waarop de betaling betrekking heeft, kan Onze Minister het betaalde bedrag terugstorten op de rekening waarvan het bedrag afkomstig is, of anderszins het bedrag terugbetalen aan de persoon die heeft betaald.
3. Voordat wordt overgegaan tot terugbetaling wordt op grond van artikel 7.5.22 van de wet nagegaan of het bedrag kan worden verrekend met andere verschuldigde geldsommen. Bij meerdere vorderingen wordt bij de bestemming van de gelden de bij ministeriële regeling bepaalde volgorde in acht genomen.

Artikel 4.2.3 [4:4]

Onze Minister kan bepalen dat de betaling kan plaatsvinden op een door Onze Minister aan te wijzen plaats of aan een door Onze Minister aan te wijzen persoon, dan wel door het ter plaatse overschrijven op een daartoe bestemde bankrekening.

Artikel 4.2.4 [4:5]

1. Indien een strafbeschikking zal worden uitgevaardigd krachtens de artikelen 3.3.2 en 3.3.3 van de wet, kan de betrokken korpschef, bedoeld in artikel 3.1.1, tweede lid, van het Besluit strafbeschikkingen, of het bevoegde lichaam of de bevoegde persoon, bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen, bepalen dat betaling van de geldboete eveneens kan plaatsvinden op een plaats die is aangewezen door de bevoegde ambtenaar of het bevoegde lichaam of door het ter plaatse overschrijven op een daartoe bestemde bankrekening. Betaling vindt in dat geval plaats binnen een dag na die waarop het strafbare feit is ontdekt.

2. Als plaats van betaling, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts aangewezen:

a. bij een strafbeschikking krachtens artikel 3.3.2 van de wet: een politiebureau, een gebouw van de organisatie van de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 3.1.1, eerste lid, van het Besluit strafbeschikkingen, een douanekantoor of, indien de bevoegde ambtenaar een militair van de Koninklijke marechaussee is, een brigadebureau of de betrokken doorlaatpost, dan wel een tijdelijke plaats van betaling, ingesteld door of vanwege de betrokken korpschef, bedoeld in artikel 3.1.1, tweede lid, van het Besluit strafbeschikkingen.

b. bij een strafbeschikking krachtens artikel 3.3.3 van de wet: een gebouw van de organisatie van de bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen, dan wel een tijdelijke plaats van betaling, ingesteld door of vanwege een lichaam of een persoon, bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen.

3. Door of vanwege de korpschef, bedoeld in artikel 3.1.1, tweede lid, van het Besluit strafbeschikkingen, dan wel door of vanwege het lichaam of de persoon, bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen, worden ambtenaren aangewezen die zijn belast met de inning van gelden die overeenkomstig het eerste lid worden betaald.

4. De met de inning belaste ambtenaar wordt in het bezit gesteld van een lijst met de feiten waarvoor de strafbeschikking kan worden uitgevaardigd en de voor deze feiten vastgestelde tarieven. Desgevraagd verleent hij inzage in deze lijst aan degene die betaalt.

Artikel 4.2.5 [4:6]

Indien de bevoegdheid van artikel 3.3.2 van de wet wordt uitgeoefend gedurende de periode dat bijstand wordt verleend op grond van de artikelen 57, 58 of 59 van de Politiewet 2012, vindt de betaling, bedoeld in artikel 4.2.4, plaats op de wijze van de politie, en vinden de afrekening, verantwoording en controle van de ontvangen gelden plaats door de politie.

Artikel 4.2.6 [4:7 lid 1; 4:9 lid 1]

1. In de gevallen, bedoeld in de artikelen 4.2.3 en 4.2.4, wordt direct een gedagtekend betalingsbewijs verstrekt.

2. Het formulier van het betalingsbewijs, dan wel de eisen waaraan het betalingsbewijs moet voldoen, worden vastgesteld bij ministeriële regeling.

Artikel 4.2.7 [4:7 lid 2 en 3]

1. In de gevallen, bedoeld in de artikelen 4.2.3 en 4.2.4, wordt van de inning aantekening gehouden op de wijze zoals aangegeven door Onze Minister.
2. De aantekeningen worden, uiterlijk een jaar nadat zij zijn opgemaakt, desgevraagd getoond aan de personen die zijn belast met het toezicht op de inning.

Artikel 4.2.8 [4:15 lid 1 onderdeel a]

Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over het verlenen van uitstel van betaling en het toestaan van betaling in termijnen door Onze Minister.

TITEL 4.3

Verantwoording van de gelden

Artikel 4.3.1 [4:8]

Onze Minister draagt zorg voor de opening van een of meer afzonderlijke bankrekeningen welke bestemd zijn voor de betaling van de in artikel 4.2.1 bedoelde bedragen.

Artikel 4.3.2 [4:9 lid 2 en 3]

1. In de gevallen, bedoeld in de artikelen 4.2.3 en 4.2.4, worden de ontvangen gelden op de door Onze Minister aangegeven wijze overgemaakt op de daartoe bestemde bankrekeningen.
2. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de verstrekking en het beheer van de betalingsbewijzen, de afrekening en de verantwoording van de ontvangen gelden, alsmede de in verband daarmee te voeren administratie.

Artikel 4.3.3 [4:10]

1. De korpschef doet op de door Onze Minister te bepalen wijze jaarlijks opgave van de uitvoering van de regels, bedoeld in artikel 4.3.2, tweede lid, en van de met het oog op de toepassing van dit besluit verrichte accountantscontrole.
2. Voor de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaren wordt de in het eerste lid bedoelde opgave gedaan door de betrokken korpschef, bedoeld in artikel 3.1.1, tweede lid, van het Besluit strafbeschikkingen of door het betrokken lichaam of de betrokken persoon, bedoeld in artikel 4.1.1 van het Besluit strafbeschikkingen.
3. De opgave kan achterwege blijven voor die gevallen waarin de gelden ter plaatse zijn overgemaakt op de daartoe bestemde bankrekening van Onze Minister.

TITEL 4.4

Administratiekosten en kosten van verhaal

Artikel 4.4.1 [4:11]

1. Degene aan wie een geldboete is opgelegd, is de bij ministeriële regeling bepaalde administratiekosten verschuldigd.
2. Op de betaling van de administratiekosten zijn Titel 4.2 en Titel 4.3 van overeenkomstige toepassing. De administratiekosten worden samen met de geldboete in rekening gebracht.

Artikel 4.4.2 [4:12]

1. De kosten van verhaal van een geldboete, schadevergoedingsmaatregel of ontnemingsmaatregel worden op gelijke voet als de geldboete of de maatregel verhaald op de veroordeelde. Onder de kosten van verhaal zijn begrepen de invorderingskosten.
2. De kosten van verhaal worden, voor zover zij niet de invorderingskosten betreffen, berekend overeenkomstig de tarieven die zijn vastgesteld bij het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders.
3. De omvang van de invorderingskosten wordt bepaald bij ministeriële regeling.

TITEL 4.5

Voorschot schadevergoedingsmaatregel

Artikel 4.5.1 [4:14; 4:15 lid 1 onderdeel b]

1. Overeenkomstig artikel 7.5.3 van de wet keert Onze Minister het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel uit aan het slachtoffer dat geen rechtspersoon is, of aan de personen genoemd in artikel 1.5.10, tweede lid, van de wet.
2. Ten aanzien van het uit te keren bedrag geldt een maximum van € 5.000. Dit maximum geldt niet in de gevallen waarin het bedrag wordt uitgekeerd na een veroordeling ter zake van een van de misdrijven als omschreven in de artikelen 141, 239 tot en met 254ba, 273f, 287 tot en met 291, 300 tot en met 303, 312 en 317 van het Wetboek van Strafrecht.
3. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de uitkering van het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel.

HOOFDSTUK 5

Andere straffen en maatregelen

TITEL 5.1

Taakstraf

AFDELING 5.1.1

Inhoud van de taakstraf

Artikel 5.1.1 [3:6]

De reclassering is belast met de zorg voor het aanbod van projectplaatsen voor het verrichten van taakstraffen, onverminderd de taken en bevoegdheden van Onze Minister en de officier van justitie ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de taakstraf.

Artikel 5.1.2 [3:7; 3:27 onderdeel a]

1. Projectplaatsen voldoen aan de volgende voorwaarden:
  - a. het te verrichten werk is additioneel, er mag geen sprake zijn van het bezetten van arbeidsplaatsen die anders ter beschikking zouden komen van de reguliere arbeidsmarkt;
  - b. het werk dient zoveel als mogelijk een publiek doel;
  - c. de werkzaamheden zijn zinvol en in voldoende mate aanwezig;
  - d. er is een contactpersoon aangewezen die ter plaatse verantwoordelijk is voor de gang van zaken rond het verrichten van de taakstraf;
  - e. er is voorzien in begeleiding, de veroordeelde mag niet langdurig alleen zijn werkzaamheden uitvoeren;
  - f. er wordt voldaan aan regelgeving omtrent arbeidsomstandigheden en andere veiligheidsvoorschriften;

- g. werkzaamheden waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist of die bijzondere risico's met zich brengen die niet aansluiten bij de werkervaring van de veroordeelde, worden niet opgedragen;
  - h. er wordt terughoudend omgegaan met het plaatsen van veroordeelden op posities waar geldhandelingen worden verricht of toegang bestaat tot alcohol, drugs of medicijnen;
  - i. de contactpersoon controleert de veroordeelde en geeft onregelmatigheden, het aantal gewerkte uren en de getoonde inzet op basis van afspraken met de uitvoerder taakstraffen door aan de reclassering.
2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de voorwaarden waaraan projectplaatsen dienen te voldoen.

Artikel 5.1.3 [3:8]

1. Indien de reclassering de inrichting van een nieuwe projectplaats overweegt, wordt een voorstel daartoe voorgelegd aan Onze Minister.
2. Van de beoogde projectplaats wordt een omschrijving gemaakt. De omschrijving bevat ten minste de naam van de instelling of organisatie, het doel van de instelling of organisatie, de aard van de werkzaamheden die kunnen worden verricht, de wijze van begeleiding van de veroordeelde en een verklaring omtrent de bereidheid van de instelling of organisatie om controlerende taken uit te voeren.
3. Onze Minister toetst het voorstel en de geschiktheid van de aanbieder van de projectplaats en beslist binnen een maand na de indiening van het voorstel.

Artikel 5.1.4 [3:12 lid 1]

De reclassering draagt er zorg voor dat de rechter, de officier van justitie, Onze Minister, de veroordeelde en diens raadsman zich steeds op de hoogte kunnen stellen van gegevens omtrent de beschikbare projectplaatsen en de aard van de te verrichten werkzaamheden.

Artikel 5.1.5 [3:12 lid 2 en 3]

1. Indien een projectplaats naar het oordeel van de reclassering niet langer voldoet aan de gestelde eisen, meldt de reclassering dit aan Onze Minister. Tenzij Onze Minister binnen een maand anders beslist, vervalt de projectplaats na afloop van die termijn.
2. Onze Minister kan een projectplaats doen vervallen na overleg met de reclassering.

AFDELING 5.1.2

Plaatsing van de veroordeelde

Artikel 5.1.6 [3:13 lid 1]

1. Onze Minister geeft de reclassering opdracht tot tenuitvoerlegging van een taakstraf.
2. De reclassering zorgt ervoor dat de taakstraf wordt tenuitvoergelegd in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak of de strafbeschikking.
3. Indien de taakstraf niet kan worden tenuitvoergelegd in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak of de strafbeschikking, stelt de reclassering Onze Minister en de officier van justitie daarvan direct in kennis.

Artikel 5.1.7 [3:14 lid 1 eerste zin en lid 2 t/m 6]

1. De uitvoerder taakstraffen roept de veroordeelde zo spoedig mogelijk op voor een intakegesprek.

2. Indien de veroordeelde niet reageert op de oproep en is vastgesteld dat het daarop vermelde adres niet afwijkt van het adres waarop de veroordeelde staat ingeschreven in de basisregistratie personen, wordt opnieuw een oproep gedaan, vergezeld van de mededeling dat bij niet verschijnen de zaak wordt gezonden aan de officier van justitie. Indien niet wordt gereageerd op de tweede oproep, wordt daarvan melding gemaakt aan Onze Minister en de officier van justitie.

3. In het intakegesprek stelt de uitvoerder taakstraffen de veroordeelde op de hoogte van de regels, rechten en plichten die gelden bij de tenuitvoerlegging van een taakstraf.

4. Bij het bepalen van de feitelijke werkzaamheden of verplichtingen houdt de uitvoerder taakstraffen rekening met het gepleegde delict, de capaciteiten, mogelijkheden en specifieke omstandigheden van de veroordeelde, alsmede de reisafstand tot de projectplaats. De reistijd bedraagt in totaal niet meer dan drie uren per dag. De dagen waarop aan het project wordt deelgenomen en de aanvang- en eindtijden, worden in overleg met de veroordeelde vastgesteld. Pauzes en reistijden tellen niet mee voor de taakstrafuren.

5. Voorafgaand aan de aanvang van de deelname aan het project kan een gesprek plaatsvinden tussen de veroordeelde, de uitvoerder taakstraffen en de contactpersoon, waarbij in ieder geval wordt ingegaan op de huisregels van de projectplaats, de vaststelling en uitleg van de werkzaamheden en de aanvangsdatum.

6. Voorafgaand aan de aanvang van de deelname aan het project wordt de beslissing van de uitvoerder taakstraffen tot plaatsing schriftelijk vastgelegd en voor akkoord ondertekend door de veroordeelde. De veroordeelde ontvangt een kopie van de beslissing.

Artikel 5.1.8 [3:15]

Nadat de taakstraf is verricht, stuurt de uitvoerder taakstraffen zo spoedig mogelijk een afloopbericht aan Onze Minister.

AFDELING 5.1.3

Uitvoerder taakstraffen

Artikel 5.1.9 [3:16]

De uitvoerder taakstraffen houdt toezicht op de verrichtingen van de veroordeelde en de omstandigheden waaronder deze plaatsvinden. Het toezicht omvat ook de veiligheid, de gezondheid en de arbeidsomstandigheden op de projectplaats en de redelijkheid van de opgedragen werkzaamheden of opgelegde verplichtingen.

Artikel 5.1.10 [3:17]

1. De uitvoerder taakstraffen kan ambtshalve of op verzoek van de officier van justitie mede de volgende beslissingen nemen:

- a. het in bijzondere gevallen wijzigen van de projectplaats of de aard van de werkzaamheden;
- b. het geven van een waarschuwing indien de taakstraf niet naar behoren wordt uitgevoerd;
- c. de opschorting of schorsing van de tenuitvoerlegging van de taakstraf, met advies aan de officier van justitie tot het voortijdig beëindigen van de tenuitvoerlegging van de taakstraf.

2. Alvorens een beslissing te nemen wordt de veroordeelde zo mogelijk gehoord.

3. De beslissing wordt schriftelijk vastgelegd, gedagtekend en gemotiveerd.

4. De uitvoerder taakstraffen rapporteert zo spoedig mogelijk aan de officier van justitie en Onze Minister. Bij de rapportage aan de officier van justitie en Onze Minister worden

de beslissing en, indien kenbaar gemaakt, het standpunt van de veroordeelde gevoegd. De veroordeelde ontvangt een kopie van de rapportage en de bijbehorende stukken.

Artikel 5.1.11 [3:18]

Bijzondere gevallen als bedoeld in artikel 5.1.10, eerste lid, onderdeel a, kunnen zijn:

- a. onvoldoende beschikbaarheid van werk;
- b. een onoplosbaar conflict op de projectplaats;
- c. ongeschiktheid van de veroordeelde voor het werk; of
- d. het niet aansluiten van verplichtingen bij de specifieke omstandigheden van de veroordeelde.

Artikel 5.1.12 [3:19]

De uitvoerder taakstraffen geeft ten hoogste eenmaal een waarschuwing aan de veroordeelde wegens het niet naar behoren verrichten van de taakstraf.

Artikel 5.1.13 [3:20]

1. De uitvoerder taakstraffen kan de tenuitvoerlegging van de taakstraf opschorten of schorsen indien de veroordeelde na een waarschuwing de taakstraf wederom niet naar behoren verricht of na een ernstige misdrijving van de zijde van de veroordeelde. De uitvoerder taakstraffen stelt de officier van justitie direct in kennis van de beslissing, met het advies de tenuitvoerlegging van de taakstraf te beëindigen. Een kopie van het advies wordt verzonden aan Onze Minister.
2. De officier van justitie neemt zo spoedig mogelijk na de ontvangst van het advies een beslissing als bedoeld in de artikelen 7.6.3 of 7.6.4 van de wet.

AFDELING 5.1.4

Verplichtingen van de veroordeelde

Artikel 5.1.14 [3:21]

De veroordeelde kan door de uitvoerder taakstraffen worden opgedragen zich door een door de uitvoerder taakstraffen aan te wijzen keuringsarts medisch te laten keuren voordat het verrichten van de taakstraf aanvangt, indien de werkzaamheden dit vereisen, de veroordeelde medische klachten heeft of arbeidsongeschikt is.

Artikel 5.1.15 [3:22]

1. Voorafgaand aan de plaatsing wordt overeengekomen op welke tijdstippen de veroordeelde de taakstraf zal verrichten. Hierbij kan van de veroordeelde worden verlangd dat hij vrije dagen opneemt van zijn werk.
2. Indien de veroordeelde een uitkering ontvangt, stelt hij de uitkeringsinstantie op de hoogte van de taakstraf.

Artikel 5.1.16 [3:23]

De veroordeelde geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie of contactgegevens direct door aan de uitvoerder taakstraffen.

Artikel 5.1.17 [3:24]

1. De veroordeelde volgt de aanwijzingen en opdrachten op die in het kader van de tenuitvoerlegging van de taakstraf worden gegeven door de uitvoerder taakstraffen of, namens deze, door de contactpersoon.
2. De veroordeelde zorgt zelf voor werkkleding, tenzij door de contactpersoon anders is voorgeschreven.

Artikel 5.1.18 [3:25]

1. De veroordeelde doet van ziekte of bijzondere omstandigheden die een reden kunnen zijn voor verzuim direct mededeling aan de contactpersoon en de uitvoerder taakstraffen. Bij bijzondere omstandigheden wordt, behoudens onvoorziene omstandigheden, toestemming voor het verzuim gevraagd aan de uitvoerder taakstraffen.
2. De veroordeelde kan bij ziekte worden verplicht een door de uitvoerder taakstraffen aan te wijzen keuringsarts te bezoeken of in te stemmen met een bezoek van een keuringsarts.
3. Verzuimde uren worden ingehaald, ook in geval van ziekte.

Artikel 5.1.19 [3:27 onderdeel b]

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de uitvoering van de taakstraf en de verplichtingen van de veroordeelde.

TITEL 5.2

Bijkomende straffen

Artikel 5.2.1 [4:13]

De uitlevering van niet inbeslaggenomen verbeurdverklarde voorwerpen vindt plaats op de door Onze Minister aangewezen plaats.

HOOFDSTUK 6

Jeugdigen en jongvolwassenen

TITEL 6.1

Toezicht en voorwaarden

Artikel 6.1.1 [nieuw]

Op het toezicht ten aanzien van de beslissingen, bedoeld in artikel 7.7.1 van de wet, is Hoofdstuk 2 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- a. onder reclasseringsinstelling mede wordt verstaan een gecertificeerde instelling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
- b. het toezicht op de naleving bij een voorwaardelijke niet tenuitvoergelegde straf of maatregel aanvangt binnen een termijn van vijf dagen na het ingaan van de proeftijd, dan wel binnen een termijn van drie dagen na het eindvonnis indien toepassing is gegeven aan artikel 2.5.49, derde lid, van de wet;
- c. het advies van de gecertificeerde instelling, bedoeld in artikel 2.1.4, in kopie wordt gezonden aan Onze Minister en de raad voor de kindbescherming;
- d. het toezicht te allen tijde kan worden beëindigd door Onze Minister na overleg met de gecertificeerde instelling en de raad voor de kindbescherming.

Artikel 6.1.2 [nieuw]

Op de tenuitvoerlegging van geldelijke voorwaarden zijn Titel 4.2 en Titel 4.3 van overeenkomstige toepassing.

TITEL 6.2

Jeugddetentie

Artikel 6.2.1 [2:1 en 2:2 Regeling USB]

1. Onze Minister kan de veroordeelde tot jeugddetentie oproepen om zich te melden bij de inrichting voor de tenuitvoerlegging van de jeugddetentie.
2. De artikelen 3.1.1, tweede lid, onderdeel c, en derde lid, en 3.1.2 zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Onze Minister geeft kennis van de oproep tot zelfmelding aan de raad voor de kindbescherming, de gecertificeerde instelling en de personen die gezag uitoefenen over de veroordeelde. Onze Minister geeft hen voorts kennis van daaropvolgende mededelingen.

Artikel 6.2.2 [2:4]

Indien de directeur van de inrichting van oordeel is dat de veroordeelde tot jeugddetentie voorwaardelijk in vrijheid kan worden gesteld op grond van artikel 7.7.9 van de wet, doet hij daaromtrent een gemotiveerd voorstel aan de officier van justitie.

Artikel 6.2.3 [2:7]

1. Tijdens en na verblijf in een inrichting wordt voorzien in nazorg aan de veroordeelde middels begeleiding en ondersteuning.
2. De nazorg heeft tot doel de voorbereiding van de terugkeer in de samenleving en het bevorderen van een geleidelijke overgang.
3. Indien de nazorg wordt vormgegeven via het trajectberaad, nemen daaraan deel:
  - a. een vertegenwoordiger van de raad voor de kindbescherming, tevens voorzitter;
  - b. een vertegenwoordiger van de gecertificeerde instelling of de reclasseringsinstelling;
  - c. een vertegenwoordiger van de inrichting; en
  - d. een vertegenwoordiger van de gemeente waar de veroordeelde zal verblijven na zijn verblijf in de inrichting.

TITEL 6.3

Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen

AFDELING 6.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 6.3.1 [2:8]

1. Door of vanwege de directeur van de inrichting worden aantekeningen gehouden over degene aan wie de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd.
2. De aantekeningen bevatten in ieder geval:
  - a. zo volledig mogelijke gegevens over de afkomst en het verleden;
  - b. gegevens over de lichamelijke en geestelijke toestand bij binnenkomst;
  - c. de voortgang in het perspectiefplan;
  - d. gegevens over belangrijke voorvallen gedurende het verblijf in de inrichting.

Artikel 6.3.2 [2:9]

1. De gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling kan aan de directeur van de inrichting een voorstel doen tot wijziging of opheffing van de voorwaarden die zijn verbonden aan de deelname aan het scholings- en trainingsprogramma.
2. De gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling dient desgevraagd de directeur van de inrichting en Onze Minister van advies.
3. Indien de directeur van de inrichting het voorstel of het advies volgt en dit gevolgen heeft voor het toezicht op de naleving, stelt de directeur Onze Minister hiervan in kennis.

AFDELING 6.3.2

Voorwaardelijke beëindiging door Onze Minister

Artikel 6.3.3 [2:10 lid 2 t/m 4]

1. De beslissing tot voorwaardelijke beëindiging van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen, bedoeld in artikel 7.7.12 van de wet, wordt genomen op voorstel van de directeur van de inrichting.
2. De beslissing tot voorwaardelijke beëindiging kan ook ambtshalve worden genomen, nadat de directeur van de inrichting is gehoord.
3. De gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling kan aan Onze Minister een voorstel doen tot voorwaardelijke beëindiging van de maatregel. Het voorstel wordt gedaan door tussenkomst van de directeur van de inrichting.

Artikel 6.3.4 [2:11]

1. In de beslissing tot voorwaardelijke beëindiging wijst Onze Minister de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling aan die is belast met de begeleiding en het toezicht op de naleving van de voorwaarden.
2. De gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling ontvangt mededeling van de beëindiging van de maatregel en de voorwaarden die zijn verbonden aan de beëindiging.

Artikel 6.3.5 [2:12]

Aan de voorwaardelijke beëindiging zijn, behoudens nader te stellen bijzondere voorwaarden, de algemene voorwaarden verbonden dat de veroordeelde:

- a. zich niet schuldig maakt aan een strafbaar feit;
- b. zich gedraagt overeenkomstig de aanwijzingen van de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling en ter zake alle verlangde inlichtingen zal verschaffen;
- c. direct melding doet aan de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling van een verandering in de woon-, onderwijs- of werksituatie.

Artikel 6.3.6 [2:13]

Onze Minister stelt de veroordeelde door tussenkomst van de directeur van de inrichting in kennis over de voorwaardelijke beëindiging, onder vermelding van de voorwaarden die zijn verbonden aan de beëindiging.

Artikel 6.3.7 [2:14]

1. Indien Onze Minister beslist tot voorwaardelijke of onvoorwaardelijke beëindiging van de maatregel, stelt Onze Minister zo spoedig mogelijk de directeur van de inrichting, de raad voor de kindbescherming en de officier van justitie in kennis van die beslissing. In geval van een voorwaardelijke beëindiging vermeldt Onze Minister de voorwaarden die zijn verbonden aan de beëindiging.

2. Indien de beslissing strekt tot onvoorwaardelijke beëindiging van een maatregel die reeds voorwaardelijk was beëindigd, brengt Onze Minister de beslissing tevens ter kennis van de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling.

Artikel 6.3.8 [2:15]

1. Indien voorwaarden zijn verbonden aan de beëindiging, stelt de officier van justitie Onze Minister en de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling direct in kennis van:

a. elk ter zijner kennis gekomen misdrijf dat de veroordeelde heeft begaan of vermoedelijk heeft begaan; en

b. elk ter zijner kennis gekomen overtreding van de voorwaarden.

2. Onze Minister stelt de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling direct in kennis van iedere vrijheidsbeneming van de veroordeelde door het daartoe bevoegde gezag.

Artikel 6.3.9 [2:16]

1. Indien het ernstige vermoeden bestaat dat een voorwaarde niet wordt nageleefd, doet de reclasseringsinstelling of de gecertificeerde instelling een voorstel tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging aan Onze Minister. Indien intrekking of schorsing niet aangewezen wordt geacht, worden de redenen daartoe aangegeven.

2. Een voorstel tot intrekking of schorsing kan ook worden gedaan indien een ander belang van de veroordeelde dit vordert.

3. Een voorstel tot intrekking of schorsing kan ook worden gedaan door de officier van justitie.

Artikel 6.3.10 [2:17]

Indien Onze Minister beslist tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging, stelt Onze Minister de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling, de officier van justitie en de directeur van de inrichting in kennis van zijn beslissing.

AFDELING 6.3.3

Verlenging van de maatregel

Artikel 6.3.11 [2:18]

1. Uiterlijk drie maanden voordat de maatregel voorwaardelijk eindigt op grond van artikel 77sb, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, maakt de directeur van de inrichting een schriftelijk, met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend advies op en zendt dit aan Onze Minister.

2. Het advies betreft de wenselijkheid van verlenging van de maatregel en de termijn waarover de verlenging zich naar zijn oordeel zou moeten uitstrekken.

3. Bij het advies wordt een kopie overgelegd van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de veroordeelde.

4. Indien de veroordeelde buiten de inrichting verblijft op grond van een scholings- en trainingsprogramma of een voorwaardelijke beëindiging, voegt de directeur van de inrichting bij zijn advies tevens de beschouwingen van de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling inzake de wenselijkheid van verlenging van de maatregel.

5. Onze Minister zendt het advies met bijlagen aan de officier van justitie.

Artikel 6.3.12 [2:19]

1. De officier van justitie stelt Onze Minister zo spoedig mogelijk in kennis van zijn eventuele beslissing geen vordering tot verlenging van de maatregel in te dienen.
2. Indien de rechtbank de vordering tot verlenging heeft afgewezen, stelt Onze Minister de directeur van de inrichting en de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling zo spoedig mogelijk in kennis van die beslissing.

Artikel 6.3.13 [2:20]

Bij het indienen van een vordering als bedoeld in artikel 7.7.14 of artikel 7.7.15 van de wet, legt de officier van justitie de beschouwingen over van de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling over de wijze waarop de voorwaarden, bedoeld in artikel 77t, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, zijn nageleefd.

Artikel 6.3.14 [2:21]

1. De officier van justitie stelt de raad voor de kindbescherming in kennis van een vordering als bedoeld in artikel 7.7.14 of artikel 7.7.15 van de wet.
2. Onze Minister stelt de raad voor de kindbescherming in kennis van de beslissing van de rechtbank.
3. Onze Minister stelt de selectiefunctionaris direct in kennis van de beslissing van de rechtbank, genomen op grond van artikel 7.7.15 van de wet.

AFDELING 6.3.4

Omzetting van de maatregel

Artikel 6.3.15 [2:22]

1. De officier van justitie stelt de raad voor de kindbescherming in kennis van een vordering als bedoeld in artikel 7.7.16 van de wet.
2. Onze Minister stelt de raad voor de kindbescherming en de selectiefunctionaris in kennis van de beslissing van de rechtbank.

TITEL 6.4

Geldelijke straffen en maatregelen

Artikel 6.4.1 [nieuw]

Op de tenuitvoerlegging van een geldboete, een schadevergoedingsmaatregel, een ontnemingsmaatregel of een ontnemingschikking is Hoofdstuk 4 van overeenkomstige toepassing.

TITEL 6.5

Taakstraf

Artikel 6.5.1 [nieuw]

Op de tenuitvoerlegging van een taakstraf is Titel 5.1 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat onder de reclassering mede wordt verstaan de raad voor de kindbescherming.

Artikel 6.5.2 [3:13 lid 2]

Indien een taakstraf bestaat uit een werkstraf en een leerstraf, worden deze voor de tenuitvoerlegging aangemerkt als afzonderlijke projecten.

Artikel 6.5.3 [3:9]

1. Projecten voor het verrichten van arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade als bedoeld in artikel 77h, tweede lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. de veroordeelde beschikt over de vaardigheden om de schade te herstellen;
- b. op de plaats waar de schade wordt hersteld is voorzien in begeleiding van de werkzaamheden en het houden van toezicht op de veroordeelde.

2. Herstel bij particulieren kan alleen plaatsvinden indien wordt voorzien in begeleiding en toezicht door de raad voor de kindbescherming.

Artikel 6.5.4 [3:10]

1. Leerprojecten voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a. een omschrijving van de doelstelling en de te volgen methodieken;
  - b. een omschrijving van de doelgroep;
  - c. een omschrijving van het aantal uren dat het project omvat en de te verrichten activiteiten;
  - d. er is voorzien in een correctiesysteem, waarbij de voorziene correctie dient te voldoen aan de eisen van proportionaliteit en zorgvuldigheid;
2. De raad voor de kindbescherming is belast met de zorg voor een adequate opleiding van de begeleiders van het leerproject.
3. De raad voor de kindbescherming is belast met de zorg voor een kwaliteitszorgsysteem leerprojecten, waarbij aandacht wordt besteed aan de omstandigheid dat de begeleider over voldoende kwalificaties beschikt en een toetsing plaatsvindt van de effecten van de gehanteerde methoden en activiteiten in een leerproject.

Artikel 6.5.5 [3:11]

1. Indien de raad voor de kindbescherming de inrichting van een nieuw leerproject overweegt, wordt een voorstel daartoe voorgelegd aan Onze Minister.

2. Van het beoogde project wordt een omschrijving gemaakt. De omschrijving bevat ten minste de in artikel 6.5.4, eerste lid, bedoelde onderdelen, alsmede de bij het leerproject betrokken organisaties, een gemotiveerde schatting van het aantal deelnemers en een omschrijving van de wijze waarop de werkwijze en de resultaten van het project zullen worden geëvalueerd.

3. Onze Minister toetst het voorstel en beslist binnen een maand na de indiening van het voorstel.

Artikel 6.5.6 [3:14 lid 1 tweede zin]

In aanvulling op artikel 5.1.7, eerste lid, kunnen ook de ouders of voogd van de veroordeelde worden opgeroepen.

TITEL 6.6

Maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige

Artikel 6.6.1 [3:26]

1. Het programma, bedoeld in artikel 77w, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht, kan mede bestaan uit een of meer gedragsinterventies.
2. Indien de maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige gezamenlijk met een vrijheidsstraf wordt opgelegd, voorziet het programma in ieder geval in begeleiding van de veroordeelde bij een verantwoorde terugkeer in de samenleving. De rechter neemt in zijn vonnis zodanige bepalingen op als hij voor de juiste uitvoering van die begeleiding noodzakelijk acht.

TITEL 6.7

Andere straffen en maatregelen

Artikel 6.7.1 [nieuw]

Op de tenuitvoerlegging van een verbeurdverklaring is artikel 5.2.1 van toepassing.

HOOFDSTUK 7

Slotbepalingen

Artikel 7.1.1 [nieuw]

Het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen wordt ingetrokken.

Artikel 7.1.2 [nieuw]

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 7.1.3 [nieuw]

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit tenuitvoerlegging.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Dit besluit bevat regels over de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en strafvorderlijke beslissingen. Daarmee wordt uitwerking gegeven aan de wettelijke regeling van de tenuitvoerlegging in Boek 1, Hoofdstuk 10, en Boek 7 van het Wetboek van Strafvordering (hierna ook: de wet). De inhoud van dit besluit is ontleend aan het huidige Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen en deels aan de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen.

Op grond van de wettelijke regeling is de Minister van Justitie en Veiligheid (hierna: de minister) verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen en enkele strafvorderlijke beslissingen (artikel 1.10.1 van de wet). Deze verantwoordelijkheid stelt de minister in staat zicht te houden op de hele tenuitvoerleggingsketen en centraal te sturen op een snelle en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen. Centraal daarbij staan een op de persoon van de veroordeelde gerichte tenuitvoerlegging en het goed informeren van alle betrokken organisaties binnen en buiten de strafrechtketen. De beleidsmatige en beheersmatige sturing vindt plaats vanuit het Ministerie van Justitie en Veiligheid. De regie op de feitelijke tenuitvoerlegging is belegd bij het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB). Het CJIB vervult daarmee de rol van ketenregisseur. Het CJIB zet de voor tenuitvoerlegging vatbare beslissingen namens de minister als opdracht uit bij de personen en instanties die zijn belast met de feitelijke tenuitvoerlegging, zoals de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI), de politie, het openbaar ministerie, de reclassering, de raad voor de kinderbescherming en – in het geval van geldelijke straffen en maatregelen – het CJIB zelf. De wetgeving en bijbehorende uitvoeringspraktijk bieden de randvoorwaarden voor een snelle, daadwerkelijke en volledige tenuitvoerlegging door goed geïnformeerde partijen.

Deze nota van toelichting is als volgt opgebouwd. Eerst wordt kort ingegaan op de inhoud van dit besluit in relatie tot de bestaande lagere regelgeving over de tenuitvoerlegging (paragraaf 2). Daarna wordt aandacht besteed aan de adviezen en reacties die zijn ontvangen over het concept van dit besluit (paragraaf 3). Vervolgens wordt kort ingegaan op de gegevensbescherming (paragraaf 4) en op de financiële en administratieve consequenties (paragraaf 5). Na het algemeen deel volgt de artikelsgewijze toelichting. Bij de bespreking van de artikelen zal de nadruk liggen op het toelichten van eventuele wijzigingen die zijn aangebracht ten opzichte van het huidige recht. Daarbij hebben aangehaalde artikelen steeds betrekking op dit besluit, tenzij anders vermeld. Tot slot zijn twee transponeringstabellen opgenomen. De eerste tabel geeft per artikel in de nieuwe regeling aan op welke huidige bepaling(en) dit is gebaseerd. De tweede tabel geeft per artikel uit het huidige Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen aan in welk nieuw artikel dit is overgegaan.

2. Inhoud van het besluit

Zoals aangegeven, is de inhoud van dit besluit gebaseerd op het huidige Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. De voor de regeling van de tenuitvoerlegging benodigde nadere regels zijn integraal opnieuw vastgesteld. Het besluit volgt daarbij de opbouw van Boek 7 van het Wetboek van Strafvordering. De hoofdstukken zijn daarom opnieuw ingedeeld en de artikelen zijn anders genummerd. Na enkele algemene bepalingen (Hoofdstuk 1) volgen achtereenvolgens regels over toezicht en voorwaarden (Hoofdstuk 2), vrijheidsstraffen (Hoofdstuk 3), geldelijke

straffen en maatregelen (Hoofdstuk 4), andere straffen en maatregelen (Hoofdstuk 5) en jeugdigen en jongvolwassenen (Hoofdstuk 6). Ook binnen de hoofdstukken wordt steeds zoveel mogelijk de opbouw van de wet gevolgd. Het besluit wordt afgesloten met enkele slotbepalingen (Hoofdstuk 7).

De inhoud van het besluit is vrijwel identiek aan dat van het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Het gaat dus primair om een technische omzetting. Er zijn slechts beperkte inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd. Een eventuele wijziging is steeds toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

Noemenswaardig is dat twee onderdelen van het besluit zijn ontleend aan de huidige Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Het gaat om de volgorde van tenuitvoerlegging van meerdere straffen en maatregelen (Titel 1.2) en de regeling van de oproep tot zelfmelding (Titel 3.1). Bij de totstandkoming van het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen is over deze regels aangegeven dat zij een hoog technisch en gedetailleerd karakter kennen en voorheen waren opgenomen in beleidsregels (aanwijzingen) van het openbaar ministerie (Stb. 2019, 505, p. 23). De regels werden destijds in overleg met de uitvoeringsinstanties tegen het licht gehouden en zijn uiteindelijk opgenomen in de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Vastlegging op het niveau van een ministeriële regeling bood gelegenheid tot aanscherping en bijstelling op basis van ervaringen in de praktijk. Inmiddels is met beide regelingen ruime ervaring opgedaan en zijn zij, mede gelet op hun inhoud, geschikt voor verankering op het niveau van een algemene maatregel van bestuur. Ook bij deze regelingen is primair sprake van een technische omzetting en zijn slechts beperkte inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd ten opzichte van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. In de regeling van de oproep tot zelfmelding is bovendien geanticipeerd op een wijzigingsregeling die recent in procedure is gebracht om de huidige bepalingen aan te vullen.

3. Gegevensbescherming

Dit besluit bevat nadere regels over de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en strafvorderlijke beslissingen. Het besluit voorziet niet in nieuwe verwerkingen van persoonsgegevens ten opzichte van het huidige recht. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de tenuitvoerlegging vindt plaats binnen de bestaande wettelijke kaders inzake de verwerking van persoonsgegevens. Dat zijn met name de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens – in het bijzonder Titel 3a – en de Algemene verordening gegevensbescherming.

4. Uitvoeringsconsequenties

Zoals aangegeven in paragraaf 2 is de inhoud van dit besluit ontleend aan het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen en delen van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Het betreft een technische omzetting met beperkte inhoudelijke wijzigingen. Voor wat betreft de financiële en administratieve consequenties geldt dat de wijzigingen vanwege hun aard niet zullen leiden tot aanvullende consequenties voor de uitvoeringspraktijk.

5. Ontvangen adviezen

PM

ARTIKELSGEWIJS

Dit besluit volgt de opbouw van Boek 7 van het Wetboek van Strafvordering. Na enkele algemene bepalingen (Hoofdstuk 1) volgen achtereenvolgens regels over toezicht en voorwaarden (Hoofdstuk 2), vrijheidsstraffen (Hoofdstuk 3), geldelijke straffen en maatregelen (Hoofdstuk 4), andere straffen en maatregelen (Hoofdstuk 5) en jeugdigen en jongvolwassenen (Hoofdstuk 6). Ook binnen de hoofdstukken wordt steeds zoveel mogelijk de opbouw van de wet gevolgd. Het besluit wordt afgesloten met enkele slotbepalingen (Hoofdstuk 7).

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Dit hoofdstuk bevat algemene bepalingen die dienen ter uitwerking van Boek 1, Hoofdstuk 10, en Boek 7, Hoofdstuk 1, van de wet. De grondslag voor deze nadere regels is gelegen in de artikelen 1.10.11, 7.1.13 en 7.1.19 van de wet.

TITEL 1.1

Definities

Artikel 1.1.1 [definities]

Dit artikel bevat definities van enkele termen en begrippen die worden gebruikt in het besluit. De definities zijn geordend in alfabetische volgorde. Ten opzichte van het huidige artikel 1:1 zijn veel definities niet overgenomen. De niet overgenomen definities horen vrijwel allemaal bij termen en begrippen die (ook) in het Wetboek van Strafvordering niet zijn gedefinieerd, meestal omdat zij (inmiddels) gangbare begrippen zijn. Dat geldt bijvoorbeeld voor de termen inrichting, instelling, raad voor de kindbescherming, etc. Ook worden veel straffen, maatregelen en andere afdoeningsmodaliteiten tegenwoordig genoemd zonder daarbij te verwijzen naar de artikelen in het Wetboek van Strafrecht of het Wetboek van Strafvordering op grond waarvan zij worden opgelegd of toegepast. Denk bijvoorbeeld aan de termen vrijheidsstraf, ontnemingsmaatregel, schadevergoedingsmaatregel, ontnemingsschikking en maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige. Voorts is geconstateerd dat het huidige artikel 1:1 enkele begrippen hanteert die afwijken van de wettelijke terminologie, terwijl hetzelfde wordt bedoeld. Deze begrippen zijn vervangen door de wettelijke term en behoeven evenmin een definitie. Een voorbeeld is het vervangen van de term jeugdreclassering door de term gecertificeerde instelling. Tot slot zijn enkele definities geschrapt omdat in dit besluit is gekozen voor een algemenere term die geen definitie behoeft, zoals het vervangen van de termen jeugdige en jeugdige taakgestrafte door veroordeelde. Al deze overwegingen hebben geleid tot een beperktere lijst met definities.

TITEL 1.2

Volgorde van tenuitvoerlegging

Indien aan één persoon meerdere straffen en/of maatregelen zijn opgelegd, worden deze in een bepaalde volgorde tenuitvoergelegd. Deze titel bevat voorschriften over de volgorde en eventuele samenloop van tenuitvoerlegging. Met het oog daarop zijn tevens artikelen opgenomen over de opschorting of schorsing van de (lopende) tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen ten behoeve van de tenuitvoerlegging van andere straffen en maatregelen. De voorschriften zijn naar huidig recht opgenomen in de artikelen 1:4 tot en met 1:9 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Die artikelen zijn overgenomen in deze titel en vinden hun grondslag in artikel 1.10.11, eerste lid, van de wet.

Uit de artikelen 1.10.2 en 1.10.3 van de wet volgen enkele uitgangspunten met betrekking tot de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en strafvorderlijke beslissingen. De tenuitvoerlegging vindt in alle gevallen zo spoedig mogelijk plaats. Specifiek met betrekking tot strafrechtelijke beslissingen – de straffen en maatregelen – geldt dat bij de tenuitvoerlegging rekening wordt gehouden met alle ter zake doende belangen, waaronder de veiligheid van de samenleving, de belangen van slachtoffers en nabestaanden en de resocialisatie van de veroordeelde. De organisaties die zijn belast met de feitelijke tenuitvoerlegging, dienen dergelijke belangen telkens af te wegen bij het nemen van beslissingen die zien op de tenuitvoerlegging. Dit vormt de basis voor een persoonsgerichte tenuitvoerlegging, oftewel een uitvoeringspraktijk waarbij niet de zaak – telkens één straf of maatregel – maar de persoon – de verdachte of veroordeelde – centraal staat. De artikelen zijn zodanig opgesteld dat zij een persoonsgerichte tenuitvoerlegging stimuleren met voldoende beleids- en beoordelingsruimte, voor zover dit niet conflicteert met andere regelgeving en voor zover feitelijke omstandigheden hierbij geen belemmering vormen.

Het CJIB functioneert als ketenregisseur en zorgt voor het verstrekken van de opdrachten tot tenuitvoerlegging aan de uitvoeringsorganisaties die zorgen voor de feitelijke tenuitvoerlegging. Aangezien het CJIB over alle informatie beschikt met betrekking tot de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en strafvorderlijke beslissingen ten aanzien van één persoon en het verloop daarvan, kan het CJIB beoordelen op welke wijze straffen en maatregelen optimaal, en daarmee ook persoonsgericht, kunnen worden tenuitvoergelegd. Daarbij moet het CJIB onder meer zicht houden op de volgorde en wijze van tenuitvoerlegging. Het CJIB heeft tevens de taak om na te gaan of er nog openstaande straffen of maatregelen zijn die moeten worden tenuitvoergelegd aansluitend op de (bijna) afgeronde tenuitvoerlegging van een straf of maatregel.

Artikel 1.2.1 [volgorde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen]

Dit artikel regelt de volgorde van tenuitvoerlegging van meerdere vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen. De term vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende straf omvat gevangenisstraf, (vervangende) hechtenis, militaire detentie en (vervangende) jeugddetentie (vgl. artikel 1, onderdeel r, van de Penitentiaire beginselenwet). De term vrijheidsbenemende maatregel omvat voorlopige hechtenis, gijzeling, terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege, plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders en vrijheidsbeneming op andere gronden (vgl. artikel 1, onderdeel s, van de Penitentiaire beginselenwet).

Dit artikel voorziet niet in de volgorde van tenuitvoerlegging van meerdere vrijheidsbenemende straffen of maatregelen van dezelfde categorie, zoals meerdere tijdelijke gevangenisstraffen. Indien sprake is van meerdere vrijheidsbenemende straffen of maatregelen van dezelfde categorie, worden zij tenuitvoergelegd in chronologische volgorde, oftewel in de volgorde waarin zij voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn geworden. Specifiek met betrekking tot vrijheidsstraffen bepaalt de wet dat deze zo mogelijk aaneensluitend worden tenuitvoergelegd en worden aangemerkt als één straf met het oog op de invrijheidstelling en bij het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling (artikel 7.3.2 van de wet).

Eerste lid

De volgorde van tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen is gebaseerd op het huidige artikel 1:4 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Ten opzichte van dat artikel zijn enkele wijzigingen doorgevoerd.

Allereerst is geen afzonderlijk onderdeel meer opgenomen voor de schorsing of herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling. Deze categorie is in de huidige

regeling opgenomen in onderdeel d. Naar huidig recht is enkel nog herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling mogelijk (huidig artikel 6:2:13a van de wet; artikel 7.3.11 van de wet). Voorheen was ook schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling mogelijk, als een snellere reactie op een schending van de voorwaarden. De mogelijkheid van schorsing is evenwel komen te vervallen met de Wet straffen en beschermen (Stb. 2020, 224). Sindsdien bestaat de mogelijkheid van een versnelde beslissing van de officier van justitie. Op grond van het overgangsrecht bij de Wet straffen en beschermen is schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling overigens nog wel mogelijk bij onherroepelijke veroordelingen van vóór 1 juli 2021. Desondanks zijn de herroeping en schorsing niet afzonderlijk opgenomen in de volgorde van tenuitvoerlegging. Herroeping of schorsing van de voorwaardelijke invrijheidstelling leidt namelijk niet tot een nieuwe vrijheidsbenemende titel, maar tot hervatting van de vrijheidsstraf in het kader waarvan voorwaardelijke invrijheidstelling is verleend. Die vrijheidsstraf bepaalt de plek in de volgorde van tenuitvoerlegging. Het is dus niet nodig een afzonderlijk onderdeel op te nemen voor de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling.

Een tweede wijziging is dat geen afzonderlijk onderdeel is opgenomen voor de gevangenisstraf of hechtenis die eerder voorwaardelijk niet is tenuitvoergelegd en op bevel van de rechtbank (alsnog) moet worden tenuitvoergelegd. Deze categorie is in de huidige regeling opgenomen in onderdeel f. Het bevel van de rechtbank om een eerder voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel (alsnog) geheel of gedeeltelijk ten uitvoer te leggen – zie artikel 7.2.7 van de wet – leidt niet tot een nieuwe vrijheidsbenemende titel. De beslissing van de rechtbank heeft tot gevolg dat de eerder opgelegde gevangenisstraf of hechtenis (alsnog) wordt tenuitvoergelegd. Voor het bepalen van de volgorde ten opzichte van andere vrijheidsbenemende straffen en maatregelen kan derhalve worden volstaan met de positie van de gevangenisstraf of hechtenis als zodanig.

Een derde wijziging is dat de levenslange gevangenisstraf is ondergebracht in een afzonderlijk onderdeel. Zie daarvoor de toelichting op onderdeel d.

Ten vierde is militaire detentie niet langer ondergebracht in een eigen onderdeel. In de huidige regeling is de militaire detentie geplaatst in onderdeel g. Er bestaat echter geen aanleiding voor een afwijkende positie van de militaire detentie ten opzichte van de andere (tijdelijke) vrijheidsstraffen.

Tot slot is de categorie overige vrijheidsbenemende maatregelen – het huidige onderdeel j – vervallen. Volgens de toelichting op artikel 1:4 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen ging het hierbij onder andere om gijzeling uit anderen hoofde dan het niet (volledig) voldoen van een schadevergoedingsmaatregel, ontnemingsmaatregel of strafbeschikking, zoals gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften of op civiele titel. Deze vormen van vrijheidsbeneming vinden hun grondslag echter buiten het strafrecht en vallen daarmee tevens buiten het bestek van dit besluit. In het uitzonderlijke geval dat samenloop plaatsvindt met buitenstrafrechtelijke vormen van vrijheidsbeneming, zal naar bevind van zaken moeten worden gehandeld. In geval van een bestuursrechtelijke of civielrechtelijke gijzeling ligt het in de rede deze voor wat betreft de volgorde van tenuitvoerlegging te behandelen als ware het een strafvorderlijke gijzeling. De onderlinge volgorde van tenuitvoerlegging van meerdere gijzelingen kan worden bepaald door het CJIB.

Onderdelen a en b

Bevelen tot inverzekeringstelling en voorlopige hechtenis staan bovenaan de volgorde van tenuitvoerlegging en hebben daarmee voorrang op andere vrijheidsbenemende

titels. Andere vrijheidsbenemende titels worden steeds onderbroken indien tussentijds een bevel tot inverzekeringstelling of voorlopige hechtenis wordt gegeven. Dit is mede relevant voor de aanvang, opschorting en schorsing van ter zake doende termijnen (zie artikel 2.5.24, derde lid, van de wet).

Onderdeel c

Dit onderdeel heeft betrekking op vrijheidsstraffen die in het buitenland zijn opgelegd en die naar Nederlands recht worden tenuitvoergelegd op basis van wederzijdse erkenning (ingevolge de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties) of na overdracht (ingevolge de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnisen). In dergelijke gevallen zendt het CJIB informatie over alle (bekende) vrijheidsstraffen naar de DJI met het oog op een aansluitende tenuitvoerlegging. De DJI beoordeelt per geval of aansluitende tenuitvoerlegging geoorloofd is gelet op onder andere het specialiteitsbeginsel (artikel 2:17 van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties).

Onderdeel d

Dit onderdeel is nieuw en verduidelijkt dat een levenslange gevangenisstraf voorrang heeft op tijdelijke vrijheidsstraffen. Het huidige artikel 1:4 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen maakt nog geen onderscheid tussen de levenslange gevangenisstraf en de tijdelijke gevangenisstraf. Gevangenisstraffen worden daardoor tenuitvoergelegd in chronologische volgorde, oftewel in de volgorde waarin zij voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn geworden. Een dergelijke werkwijze kan echter spanning opleveren met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en de Hoge Raad over de tenuitvoerlegging van levenslange gevangenisstraffen in relatie tot het verbod op onmenselijke bestraffing, zoals dat is vastgelegd in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Zie in dit verband onder andere EHRM 9 juli 2013, nrs. 66069/09, 130/10 & 3896/10 (Vinter e.a./Verenigd Koninkrijk), EHRM 26 april 2016, nr. 10511/10 (Murray/Koninkrijk der Nederlanden) en HR 5 juli 2016, ECLI:NL:HR:2016:1325.

Uit de jurisprudentie van het EHRM en de Hoge Raad volgt dat levenslanggestraften recht hebben op een reëel perspectief op vrijlating, dat juridisch en feitelijk vorm moet krijgen in een (periodieke) herbeoordeling na verloop van een zekere detentieduur. In Nederland vindt na 28 jaar detentie een herbeoordeling plaats in de vorm van een ambtshalve voorstel tot gratieverlening (artikel 4, derde lid, van het Besluit Adviescollege levenslanggestraften in samenhang met artikel 19 van de Gratiwet). De termijn voor de herbeoordeling begint te lopen vanaf de aanvang van de detentie voor het strafbare feit waarvoor levenslang is opgelegd (artikel 4, tweede lid, van het Besluit Adviescollege levenslanggestraften). Indien de veroordeelde reeds uit anderen hoofde is gedetineerd, begint de termijn te lopen vanaf de oplegging van de levenslange gevangenisstraf, zo volgt uit de jurisprudentie van het EHRM en de Hoge Raad.

Indien meerdere gevangenisstraffen op chronologische volgorde worden tenuitvoergelegd en daarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen de levenslange gevangenisstraf en de tijdelijke gevangenisstraf, kan een situatie ontstaan die spanning oplevert met de jurisprudentie van het EHRM en de Hoge Raad. Zo kan het voorkomen dat eerst een eerder opgelegde (potentieel lange) tijdelijke gevangenisstraf wordt tenuitvoergelegd, gevolgd door een later opgelegde levenslange gevangenisstraf. In dat geval zou de termijn van de herbeoordeling pas beginnen te lopen nadat de tijdelijke gevangenisstraf is ondergaan. Een dergelijke praktijk zou op gespannen voet kunnen staan met de rechtspraak dat het moment van de oplegging van de levenslange gevangenisstraf bepalend is voor de aanvang van de termijn van de herbeoordeling. Een praktijk waarbij de termijn van de herbeoordeling (alvast) begint te lopen parallel aan de

tenuitvoerlegging van de tijdelijke gevangenisstraf, biedt voor deze gevallen geen bevredigende en passende oplossing. In geval van een lange tijdelijke gevangenisstraf zou dat immers tot gevolg hebben dat de herbeoordeling van de levenslange gevangenisstraf al moet plaatsvinden kort nadat is begonnen met de tenuitvoerlegging van de levenslange gevangenisstraf. De koppeling van de herbeoordeling aan het moment van de oplegging brengt aldus mee dat een levenslange gevangenisstraf, mede gelet op de aard van die straf, met voorrang moet worden tenuitvoergelegd.

Indien ten tijde van de onherroepelijke oplegging van een levenslange gevangenisstraf reeds een tijdelijke gevangenisstraf wordt tenuitvoergelegd, zal de tenuitvoerlegging van die tijdelijke gevangenisstraf moeten worden onderbroken. Dat betekent niet dat het resterende strafdeel verdwijnt. Het restant van de tijdelijke gevangenisstraf blijft uiteraard relevant en zal moeten worden betrokken bij de (latere) herbeoordeling van de levenslange gevangenisstraf. Vgl. de conclusie van AG Hartevelt in ECLI:NL:PHR:2018:1386, overweging 19.14. Dat geldt ook voor een tijdelijke gevangenisstraf die wordt opgelegd tijdens de tenuitvoerlegging van de levenslange gevangenisstraf, bijvoorbeeld voor feiten die de veroordeelde heeft gepleegd vanuit of in de inrichting. De aanwezigheid van (het restant van) een tijdelijke gevangenisstraf kan leiden tot het oordeel dat de veroordeelde (nog) niet in aanmerking komt voor (voorwaardelijke) gratieverlening. De levenslange gevangenisstraf loopt in dat geval door. Feitelijk wordt (het restant van) de tijdelijke gevangenisstraf dan geabsorbeerd door de langer durende levenslange gevangenisstraf.

Bij de beoordeling of de veroordeelde in aanmerking komt voor (voorwaardelijke) gratieverlening zal dus steeds moeten worden gekeken naar het geheel aan openstaande vrijheidsstraffen. Ook eventuele openstaande vrijheidsbenemende maatregelen moeten worden meegewogen. Pas indien aan alle straffen en maatregelen voldoende recht is gedaan en aannemelijk is geworden dat met de tenuitvoerlegging of de voortzetting daarvan geen met de strafrechtstoepassing na te streven doel in redelijkheid wordt gediend – zie artikel 2, onderdeel b, van de Gratiewet – kan (voorwaardelijk) gratie worden verleend. Het ligt in de rede dat dan gratie wordt verleend van het geheel. Straffen of maatregelen waarvan geen gratie wordt verleend, moeten uiteraard worden tenuitvoergelegd. Een praktijk waarbij gratie wordt verleend voor (alleen) de levenslange gevangenisstraf, om vervolgens een (potentieel lange) tijdelijke gevangenisstraf (verder) ten uitvoer te leggen, verhoudt zich echter niet goed met de aard van het gratie-instrument en met de re-integratiefase die voorafgaat aan de herbeoordeling.

Onderdeel e

Met uitzondering van de levenslange gevangenisstraf – zie onderdeel d – vindt de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen plaats in chronologische volgorde, oftewel in de volgorde waarin zij voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn geworden. Concreet gaat het hierbij om tijdelijke gevangenisstraf en hechtenis (artikel 9, eerste lid, onderdeel a, onder 1° en 2°, van het Wetboek van Strafrecht), jeugddetentie (artikel 77h, eerste lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht) en militaire detentie (artikel 6 van het Wetboek van Militair Strafrecht). Indien het gaat om een vrijheidsstraf waarbij de rechter eerder had bepaald dat deze (deels) niet wordt tenuitvoergelegd, bepaalt het bevel tot tenuitvoerlegging de plek in de chronologische volgorde.

Onderdelen f, g en h

De vervangende hechtenis en de vervangende jeugddetentie vormen in de volgorde van tenuitvoerlegging een eigen categorie. Dit zijn namelijk vrijheidsstraffen die subsidiair worden opgelegd bij een andere, primair opgelegde straf of maatregel, zoals een taakstraf, geldboete of maatregel strekkende tot beperking van de vrijheid. Gelet op dit subsidiaire karakter zijn de vervangende vrijheidsstraffen in de

tenuitvoerleggingsvolgorde geplaatst na de primair op te leggen vrijheidsstraffen van de onderdelen d en e. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen vervangende vrijheidsstraffen ter zake van vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen (zoals de taakstraf), vervangende vrijheidsstraffen ter zake van geldelijke straffen en maatregelen (zoals de geldboete) en vervangende vrijheidsstraffen ter zake van bijkomende straffen (zoals de openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak).

Onderdeel i

Het dwangmiddel gijzeling kan worden ingezet indien verhaal niet volledig mogelijk is bij een schadevergoedingsmaatregel of ontnemingsmaatregel (zie de artikelen 7.5.20 en 7.5.21 van de wet). In de volgorde van tenuitvoerlegging volgt het dwangmiddel na de (vervangende) vrijheidsstraffen.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat dit onderdeel tevens betrekking heeft op het inmiddels vervallen dwangmiddel van vervangende hechtenis bij schadevergoedingsmaatregelen, alsook op de inmiddels vervallen dwangmiddelen van vervangende hechtenis en lijfswang bij ontnemingsmaatregelen. Deze dwangmiddelen worden niet meer genoemd omdat zij niet meer bestaan in het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering. Zij kunnen echter nog wel worden toegepast op grond van overgangsrecht. Met betrekking tot de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel gaat het allereerst om zaken die dateren van vóór 1 september 2003. Voor deze zaken geldt overgangsrecht voor de eventuele toepassing van vervangende hechtenis overeenkomstig het oude artikel 24d van het Wetboek van Strafrecht; zie artikel V bij de Wet van 8 mei 2003 tot wijziging en aanvulling van een aantal bepalingen in het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten met betrekking tot de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel (Stb. 2003, nr. 202). Daarnaast gaat het om zaken die dateren van tussen 1 september 2003 en 1 januari 2020. Voor deze zaken geldt overgangsrecht voor de eventuele toepassing van het dwangmiddel lijfswang overeenkomstig het oude artikel 577c van de wet; zie artikel XLIVA van de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Stb. 2017, 82) zoals dat is ingevoegd met de Invoeringswet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Stb. 2019, 504). Voor schadevergoedingsmaatregelen die dateren van vóór 1 januari 2020 kan op grond van laatstgenoemd overgangsrecht eventueel vervangende hechtenis worden toegepast op grond van het oude artikel 36f, achtste lid, van het Wetboek van Strafrecht. Indien het dwangmiddel vervangende hechtenis of lijfswang wordt toegepast, wordt dit gelijkgesteld met een gijzeling voor het bepalen van de volgorde van tenuitvoerlegging.

Onderdeel j

De maatregelen van terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege (artikel 37b van het Wetboek van Strafrecht), plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77s van het Wetboek van Strafrecht) en plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders (artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht) worden zoveel mogelijk als laatste tenuitvoergelegd, aansluitend op reguliere detentie. Dit houdt verband met de aard van deze maatregelen. Zij beogen het gedrag van de veroordeelde te veranderen en daarmee het risico op recidive te verminderen. Bij een positief verloop van deze maatregelen keert de veroordeelde gefaseerd en onder begeleiding terug in de maatschappij. Indien de veroordeelde aansluitend op een succesvolle tenuitvoerlegging (terug) naar reguliere detentie moet om bijvoorbeeld een gevangenisstraf te ondergaan, kunnen de behaalde resultaten van de maatregel worden tenietgedaan.

Indien zowel gevangenisstraf als terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege is opgelegd, schrijft artikel 6.4, tweede lid, van het Besluit forensische zorg voor dat de veroordeelde in een instelling wordt geplaatst op het moment dat het

(onvoorwaardelijk) ten uitvoer te leggen gedeelte van de gevangenisstraf is ondergaan. In artikel 6.4, derde lid, van het Besluit forensische zorg is voorzien in de mogelijkheid om eerder te beginnen met de tenuitvoerlegging van de terbeschikkingstelling. Plaatsing kan op een eerder tijdstip plaatsvinden indien er dringende medische redenen aanwezig zijn, indien de veroordeelde jonger is dan 23 jaar en plaatsing op een eerder tijdstip noodzakelijk is met het oog op zijn ontwikkeling, dan wel gelet op het advies van de rechter bij oplegging. De gevangenisstraf wordt in dergelijke situaties niet onderbroken, maar loopt door gedurende de plaatsing in de instelling.

Ten aanzien van de plek van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders is aangesloten bij de plek die deze voorheen had in de Richtlijn voor strafvordering bij meerderjarige veelplegers. De tenuitvoerlegging van de maatregel richt zich op de beïnvloeding van het gedrag van de zeer actieve veelpleger met als doel het doorbreken van het patroon van vastzitten, vrijkomen en terugvallen. De maatregel bestaat meestal uit een intramurale fase en een extramurale fase. In de extramurale fase wordt getracht voor te sorteren op de terugkeer van de veroordeelde in de samenleving. Door alle openstaande vrijheidsbenemende straffen en maatregelen voorafgaand ten uitvoer te leggen, wordt gezorgd dat de terugkeer van de veroordeelde in de samenleving vanuit de extramurale fase niet wordt onderbroken. Doorgaans wordt tijdens de voorlopige hechtenis reeds gestart met de beïnvloeding van het gedrag van de zeer actieve veelpleger in afwachting een vonnis waarbij de maatregel wordt opgelegd. Het voornemen om de maatregel te vorderen zal doorgaans reeds bekend zijn kort na de aanhouding van de betreffende zeer actieve veelpleger.

Tweede lid

De tussentijdse tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf of een andere vrijheidsbenemende straf of maatregel kan de (voorlopige) resultaten van een terbeschikkingstelling of plaatsing in een inrichting voor jeugdigen verminderen of zelfs tenietdoen. In dat opzicht is het van belang dat de tenuitvoerlegging van deze maatregelen zoveel mogelijk plaatsvindt na de tenuitvoerlegging van andere vrijheidsbenemende titels (vgl. het eerste lid, onderdeel j). In het verlengde hiervan bepaalt het tweede lid dat de terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege of plaatsing in een inrichting voor jeugdigen wordt geschorst indien tussentijds een andere vrijheidsbenemende straf of maatregel vatbaar wordt voor tenuitvoerlegging. De tenuitvoerlegging wordt hervat zodra de veroordeelde weer beschikbaar is. Op grond van artikel 38f, eerste lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht loopt de termijn van de terbeschikkingstelling niet gedurende de tijd dat de terbeschikkinggestelde uit anderen hoofde rechtens zijn vrijheid is ontnomen of uit zodanige vrijheidsontneming ongeoorloofd afwezig is. Voor de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is dit geregeld in artikel 77sb, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.

De schorsing hoeft overigens niet tot gevolg te hebben dat de veroordeelde wordt overgeplaatst naar een inrichting. Op grond van artikel 15, vijfde lid, van de Penitentiaire beginselenwet kan aan de hand van een persoonsgerichte beoordeling worden bepaald dat de veroordeelde – ondanks een andere titel – in dezelfde setting wordt behandeld. Bij de beoordeling kan de duur van de vrijheidsbeneming relevant zijn. Indien de duur relatief kort is, kan dit aanleiding zijn om de veroordeelde niet over te plaatsen en zodoende de reeds aangevangen behandeling niet te verstoren. Ook indien de vrijheidsstraf veel eerder onherroepelijk is geworden en feitelijk al in een inrichting had kunnen zijn uitgezeten, kan dit aanleiding zijn om de veroordeelde niet (alsnog) over te plaatsen. In het geval van voorlopige hechtenis zal de veroordeelde wel worden overgeplaatst, namelijk naar het huis van bewaring, in afwachting van de verdere afwikkeling van de strafzaak. Voorlopige hechtenis wordt ook niet opgelegd bij vonnis of arrest.

Derde en vierde lid

De plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders kent een andere positie dan de terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege of de plaatsing in een inrichting voor jeugdigen. De plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders wordt niet automatisch geschorst indien tijdens de tenuitvoerlegging een andere vrijheidsbenemende straf of maatregel vatbaar wordt voor tenuitvoerlegging. Een eventuele schorsing is afhankelijk gesteld van een persoonsgerichte beoordeling, indachtig artikel 1.10.3 van de wet. Daarbij wordt allereerst gekeken naar de aard en de ernst van het strafbare feit dat ten grondslag ligt aan de vrijheidsbenemende straf of maatregel. Daarnaast wordt gekeken naar de duur van de vrijheidsbeneming, afgezet tegen de mate waarin voortzetting van de plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders na de schorsing nog kan bijdragen aan de wettelijke doelstellingen.

Indien de maatregel niet wordt geschorst en deze met goed gevolg wordt tenuitvoergelegd, volgt altijd een beoordeling om te bezien of en van welke openstaande straffen en maatregelen de tenuitvoerlegging daarna alsnog moet aanvangen, worden voortgezet of beëindigd. Gelet op het beoogde doel van de maatregel ligt het in de rede dat de daaropvolgende tenuitvoerlegging van andere straffen en maatregelen zoveel mogelijk wordt voorkomen, omdat hierdoor afbreuk kan worden gedaan aan de resultaten die zijn behaald met de maatregel.

Indien de maatregel succesvol is tenuitvoergelegd, kan dat aanleiding zijn om de officier van justitie te adviseren tot wijziging of intrekking van nog openstaande strafbeschikkingen of administratieve sancties op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften. Dit advies zou bijvoorbeeld kunnen volgen op een gratieverzoek van de veroordeelde, dan wel bij de (ambtshalve) beëindiging van de tenuitvoerlegging van een geldboete op grond van artikel 7.5.9 van de wet. De strafrechtelijke beslissingen die in ieder geval in aanmerking kunnen komen voor beëindiging zijn ontzeggingen en ontzettingen. De straffen of maatregelen waarvan de strafbeschikking niet wordt ingetrokken of waarvan de tenuitvoerlegging niet wordt beëindigd (of kan worden beëindigd), worden aansluitend tenuitvoergelegd.

Ook indien de veroordeelde de maatregel niet met goed gevolg heeft ondergaan, worden alle openstaande straffen en maatregelen (alsnog) zoveel mogelijk direct aansluitend op de maatregel tenuitvoergelegd. Het gaat hier niet alleen om de situatie waarin de veroordeelde niet wil meewerken aan de goede tenuitvoerlegging van de maatregel, maar ook om de situatie waarin hij nieuwe strafbare feiten pleegt tijdens de tenuitvoerlegging.

Artikel 1.2.2 [volgorde vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen]

Dit artikel regelt de volgorde van tenuitvoerlegging van meerdere vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen, zoals een taakstraf en een maatregel strekkende tot beperking van de vrijheid (artikel 38v van het Wetboek van Strafrecht).

Eerste lid

Voor vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen geldt het uitgangspunt dat zij zoveel mogelijk gelijktijdig worden tenuitvoergelegd. De gelijktijdige (of deels gelijklopende) tenuitvoerlegging van vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen kan in bepaalde gevallen echter problematisch of onuitvoerbaar blijken. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn indien twee taakstraffen zonder onderbrekingen moeten worden verricht. De straffen en maatregelen worden in dat geval tenuitvoergelegd in chronologische volgorde, oftewel in de volgorde waarin zij vatbaar zijn geworden voor tenuitvoerlegging.

Tweede en derde lid

Vrijheidsbenemende straffen en maatregelen hebben voorrang op vrijheidsbeperkende straffen en maatregelen. Een vrijheidsbenemende straf of maatregel is immers ingrijpender dan een vrijheidsbeperkende straf of maatregel en wordt doorgaans opgelegd bij zwaardere delicten. De betrekkelijke zwaarte wordt ook bepaald door de volgorde van artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht (zie artikel 61, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht). De tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel wordt daarom opgeschort of geschorst zolang de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen of uit zodanige vrijheidsontneming ongeoorloofd afwezig is. Gedurende de opschorting of schorsing loopt de tenuitvoerleggingstermijn van de vrijheidsbeperkende straf of maatregel niet (artikel 7.1.8, tweede lid, van de wet).

Indien aan een veroordeelde bijvoorbeeld zowel een gevangenisstraf als een taakstraf is opgelegd, wordt eerst de gevangenisstraf tenuitvoergelegd. De termijn waarbinnen de taakstraf moet worden verricht loopt niet gedurende de gevangenisstraf (artikel 7.6.1, tweede lid, van de wet).

De (verdere) tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel vindt plaats nadat de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel is afgerond. Onder die tenuitvoerlegging valt ook de extramurale fase bij de maatregel van plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders. De (verdere) tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel moet zoveel mogelijk aansluiten op de vrijheidsbenemende straf of maatregel, ook indien de beide titels voortvloeien uit verschillende strafrechtelijke beslissingen. Zo mogelijk worden in de eindfase van de detentie voorbereidingen getroffen voor de aanvang van de vrijheidsbeperkende straf of maatregel. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het (alvast) laten plaatsvinden van het intakegesprek voor het verrichten van een taakstraf.

Vierde lid

Op grond van een bijzondere voorwaarde kan een veroordeelde worden verplicht zich te laten opnemen in een instelling of zich onder behandeling te stellen van een zorgaanbieder (zie bijvoorbeeld artikel 14c van het Wetboek van Strafrecht of artikel 7.3.9 van de wet). De klinische of ambulante behandeling kan aanleiding geven tot opschorting of schorsing van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen, bijvoorbeeld vanwege de (tijdelijke) onmogelijkheid van de veroordeelde om een taakstraf feitelijk te verrichten of om de kansen op een succesvolle behandeling zoveel mogelijk te vergroten. Gedurende de opschorting of schorsing loopt de tenuitvoerleggingstermijn niet (artikel 7.1.8, tweede lid, van de wet).

Een opschorting of schorsing is evenwel niet wenselijk bij alle typen vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen. Zo moet de tenuitvoerlegging van beschermende maatregelen jegens slachtoffers, zoals contactverboden en locatieverboden, zoveel mogelijk doorgang (blijven) vinden. Daarom wordt per geval beoordeeld of en welke vrijheidsbeperkende straffen of maatregelen worden opgeschort of geschorst. Het CJIB doet deze beoordeling namens de minister, na overleg met de reclasseringsinstelling of – in het geval van een straf of maatregel uit het jeugdstrafrecht – na overleg met de raad voor de kindbescherming en de betrokken gecertificeerde instelling. Een beoordeling kan ook aan de orde zijn in gevallen waarin een gecombineerde tenuitvoerlegging feitelijk onmogelijk lijkt.

Gelet op de plicht tot tenuitvoerlegging wordt de tenuitvoerlegging hervat zodra de opname of behandeling is beëindigd.

Artikel 1.2.3 [volgorde geldelijke straffen en maatregelen]

De tenuitvoerlegging van geldelijke straffen en maatregelen, zoals een geldboete of ontnemingsmaatregel, kan gelijk oplopen met de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende of vrijheidsbeperkende straf of maatregel. Het gegeven dat een veroordeelde in detentie verblijft of een taakstraf moet verrichten vormt op zichzelf geen belemmering voor het betalen van een geldelijke straf of maatregel. In het kader van een persoonsgerichte tenuitvoerlegging wordt wel altijd bezien of en in welke mate gelijktijdige inning kan (blijven) plaatsvinden. Mogelijkheden als uitstel van betaling of betaling in termijnen gelden onverkort en worden ook toegepast (denk bijvoorbeeld aan de "noodstopprocedure"). Dit alles past bij het maatschappelijk verantwoord innen dat de overheid voorstaat en waarmee wordt beoogd problematische schulden zoveel mogelijk te voorkomen.

Artikel 1.2.4 [gesloten jeugdhulp]

Na een daartoe strekkende machtiging van de kinderrechter kan gesloten jeugdhulp worden ingezet indien dit noodzakelijk is in verband met ernstige opgroei- of opvoedingsproblemen die de ontwikkeling van de jeugdige naar volwassenheid ernstig belemmeren en de opnemings- en het verblijf noodzakelijk en geschikt zijn om te voorkomen dat de jeugdige zich aan deze jeugdhulp onttrekt of daaraan door anderen wordt onttrokken (artikel 6.1.2, tweede lid, van de Jeugdwet). Deze maatregel komt neer op een zeer zware en intensieve vorm van gespecialiseerde jeugdhulp. Daarbij kunnen vrijheden van de jeugdige worden ingeperkt en kan de jeugdige worden opgenomen in een gesloten accommodatie. Gesloten jeugdhulp heeft als doel jeugdigen met ernstige gedragsproblemen te behandelen en een dusdanige gedragsverandering te bewerkstelligen dat deze jeugdigen weer kunnen participeren in de maatschappij. Daarnaast wordt de tenuitvoerlegging van voor of tijdens de gesloten plaatsing opgelegde straffen en maatregelen zoveel als mogelijk bezien in samenhang met de gesloten behandeling. Belangrijk is dat het civielrechtelijke behandeltraject niet of in ieder geval zo min mogelijk wordt onderbroken in het belang van (het perspectief van) de jeugdige.

Het jeugdstrafrecht kent als algemeen uitgangspunt het voorkomen van recidive en heeft een pedagogisch karakter, waarbij zoveel mogelijk interventies worden ingezet gericht op een positieve gedragsbeïnvloeding van de veroordeelde. Juist deze gedragsverandering wordt eveneens beoogd met de toepassing van gesloten jeugdhulp. Hiervoor is het van belang dat de gesloten jeugdhulp onafgebroken kan worden aangeboden. Het moment van de tenuitvoerlegging van taakstraffen of (jeugd)detentie tijdens gesloten jeugdhulp zal moeten worden beoordeeld naar gelang het specifieke geval. Ook hier is dus sprake van een persoonsgerichte beoordeling. Het verrichten van een taakstraf zou bijvoorbeeld geïntegreerd onderdeel kunnen zijn van de behandeling tijdens de gesloten jeugdhulp, maar zou ook onderdeel kunnen zijn van het (nazorg)traject na de gesloten jeugdhulp waarbij de veroordeelde middels het verrichten van de taakstraf werkt aan vaardigheden die essentieel zijn om te participeren in de maatschappij.

De proeftijd van bijzondere voorwaarden bij een straf of maatregel die geheel of gedeeltelijk niet zal worden tenuitvoergelegd, loopt niet gedurende de tijd dat de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen (artikel 14b van het Wetboek van Strafrecht). Dat geldt ook voor de proeftijd bij een voorwaardelijke invrijheidstelling (artikel 7.3.10, vierde lid, van de wet). Het gaat hier niet alleen om strafrechtelijke vrijheidsbeneming, maar ook om vrijheidsbeneming op bijvoorbeeld civielrechtelijke titel, in dit geval gesloten jeugdhulp. Doordat de proeftijd en het daaraan verbonden toezicht pas na de gesloten jeugdhulp aanvangt of wordt voortgezet, kan de uitstroom

van de veroordeelde uit de gesloten jeugdhulp langer en tevens in een verplicht kader worden gewaarborgd. De veroordeelde ontloopt op deze wijze geenszins de opgelegde straffen, maar door samenhang te creëren tussen de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke straffen en maatregelen en de ingezette civielrechtelijke jeugdhulp, wordt de onderliggende problematiek effectiever aangepakt ten behoeve van het voorkomen van recidive.

Artikel 1.2.5 [opschorting of schorsing tijdens schorsing voorlopige hechtenis]

Eerste lid

De voorlopige hechtenis kan door de rechtbank worden geschorst op grond van artikel 2.5.32 van de wet. Aan een schorsing kunnen (per geval uiteenlopende) zwaarwegende persoonlijke omstandigheden ten grondslag liggen. Die omstandigheden kunnen aanleiding geven om ook de tenuitvoerlegging van andere openstaande straffen of maatregelen tijdelijk stil te leggen of uit te stellen. In dat geval vindt indachtig artikel 1.10.3 van de wet een persoonsgerichte beoordeling plaats, waarbij wordt beoordeeld of met de aansluitende tenuitvoerlegging recht wordt gedaan aan de overwegingen van de rechter om de voorlopige hechtenis te schorsen vanwege zwaarwegende persoonlijke omstandigheden en, indien toepasselijk, aan de overwegingen van de officier van justitie om de schorsing om die redenen te vorderen.

Aan een schorsing van de voorlopige hechtenis kunnen tevens bijzondere voorwaarden worden verbonden waardoor andere straffen of maatregelen tijdelijk niet kunnen worden tenuitvoergelegd omdat de bijzondere voorwaarden dat feitelijk onmogelijk maken, bijvoorbeeld bij opname in een kliniek voor verslavingszorg. Bij de schorsing van de voorlopige hechtenis en de afweging om ook de tenuitvoerlegging van andere straffen en maatregelen te onderbreken of uit te stellen, moet daarmee rekening worden gehouden. Gedurende een eventuele opschorting of schorsing loopt de tenuitvoerleggingstermijn niet (artikel 7.1.8, tweede lid, van de wet).

Tweede lid

Gelet op de plicht tot tenuitvoerlegging moet de opschorting of schorsing niet langer duren dan strikt noodzakelijk. Om die reden is voorgeschreven dat de opschorting of schorsing niet langer duurt dan de schorsing van de voorlopige hechtenis, zodat de tenuitvoerlegging direct aansluitend of eventueel eerder kan worden hervat.

Artikel 1.2.6 [afwijkingen vanwege persoonsgerichte beoordeling]

Eerste lid

Slechts in uitzonderlijke gevallen kan worden afgeweken van de volgorde van tenuitvoerlegging en specifiek de aanvang, schorsing of eventuele beëindiging daarvan, mits dit bijdraagt aan een persoonsgerichte tenuitvoerlegging. Dit vergt een duidelijke en zorgvuldige onderbouwing, aangezien de bepalingen van deze titel als uitgangspunt gelden en daarop in beginsel dus geen uitzonderingen worden gemaakt. In dit verband zijn relevant de plicht tot een voortvarende tenuitvoerlegging, zoals vervat in artikel 1.10.2 van de wet, maar ook het belang en nut van een persoonsgerichte tenuitvoerlegging, voortvloeiend uit artikel 1.10.3 van de wet.

Tweede lid

Met verschillende factoren moet rekening worden gehouden voordat de afweging kan worden gemaakt om af te wijken. Deze factoren zijn opgenomen in de onderdelen a tot en met d van het tweede lid. De wegingsfactoren komen deels overeen met artikel 3.1.1, derde lid, dat betrekking heeft op de beoordeling om al dan niet een oproep tot zelfmelding te doen.

Met betrekking tot onderdeel d behoeft bijzondere aandacht de afgifte van een zorgmachtiging als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg met toepassing van artikel 2.3, eerste lid, van de Wet forensische zorg. De zorgmachtiging kan een verplichte opname in een accommodatie inhouden. Het gaat hier weliswaar om vrijheidsbeneming, maar niet om een vrijheidsbenemende straf of maatregel als bedoeld in deze titel. Op grond van artikel 8:1, eerste lid, van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg gaat de officier van justitie uiterlijk binnen twee weken na de afgifte van de zorgmachtiging over tot tenuitvoerlegging daarvan. Indien de zorgmachtiging niet binnen twee weken wordt tenuitvoergelegd, komt deze te vervallen. Dit maakt het noodzakelijk om aan de hand van een persoonsgerichte beoordeling te bepalen of een vrijheidsstraf of een vrijheidsbenemende maatregel moet aanvangen dan wel moet worden voortgezet, of dat die straf of maatregel moet worden opgeschort of geschorst en mogelijk pas wordt hervat nadat de zorgmachtiging is uitgevoerd. Uit de persoonsgerichte beoordeling hoeft niet altijd te volgen dat eerst toepassing wordt gegeven aan de zorgmachtiging. Maatwerk en voldoende afstemming tussen de officier van justitie en de minister – feitelijk het CJIB – is hier vereist.

Andere wettelijke voorschriften kunnen de ruimte om af te wijken in de volgorde van tenuitvoerlegging begrenzen. Zo biedt artikel 7.3.2 van de wet enige ruimte om uitzonderingen te maken, maar blijkt daaruit wel dat vrijheidsstraffen in beginsel aaneensluitend worden tenuitvoergelegd. Indien de veroordeelde reeds van zijn vrijheid is ontnomen zal de tenuitvoerlegging van een gijzeling of vervangende hechtenis dan ook in de regel direct volgen op de eerdere insluitingstitel.

Voorts is denkbaar dat de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbeperkende straf of maatregel reeds is aangevangen en vervolgens een vrijheidsbenemende straf of maatregel vatbaar wordt voor tenuitvoerlegging. In het kader van een persoonsgerichte tenuitvoerlegging kan worden besloten dat die vrijheidsbenemende straf of maatregel niet met voorrang aanvangt. Een samenstel van factoren kan aan dit oordeel ten grondslag liggen, zoals de ernst en de zwaarte van het delict waarvoor de vrijheidsbenemende straf of maatregel is opgelegd, de belangen van het slachtoffer en de maatschappij, en mogelijke persoonlijke omstandigheden van de veroordeelde die gezamenlijk kunnen leiden tot een afwijking van de reguliere volgorde van tenuitvoerlegging.

Bij wijze van voorbeeld wordt hier genoemd de tenuitvoerlegging van een taakstraf waarbij de veroordeelde nog vier uren taakstraf moet verrichten van de 120 uren die totaal zijn opgelegd, en waarbij vervolgens een gevangenisstraf vatbaar wordt voor tenuitvoerlegging. In een dergelijk geval kan het wenselijk zijn om eerst de taakstraf te volbrengen om te voorkomen dat de veroordeelde na de vrijheidsbeneming opnieuw moet worden aangemeld bij de reclassering om het restant van (slechts) vier uren alsnog te verrichten. Uitzonderingen op de volgorde van tenuitvoerlegging – met name het uitstellen van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende straf of maatregel – worden uiteraard niet gemaakt indien er aanwijzingen zijn dat de veroordeelde de tenuitvoerlegging wil frustreren of ontlopen.

TITEL 1.3

Aanvang van de tenuitvoerlegging

Deze titel geeft regels over de aanvang van de tenuitvoerlegging van de verschillende straffen en maatregelen. Deze regels houden verband met de opschortende werking van een gratieverzoek, zoals geregeld in de artikelen 7.1.10 tot en met 7.1.12 van de wet. De regels zijn met enkele kleine wijzigingen overgenomen uit de huidige artikelen 5:1 tot en met 5:5. De grondslag voor de regels is gelegen in artikel 7.1.13 van de wet.

Artikel 1.3.1 [aanvang tenuitvoerlegging]

Als aanvangsmoment van de tenuitvoerlegging wordt in algemene zin aangemerkt de handeling van de bevoegde instantie die is gericht op het bewerkstelligen dat de straf of maatregel wordt uitgevoerd. In de artikelen 1.3.2 tot en met 1.3.5 wordt dit moment nader geduid per straf of maatregel. Het enkele feit dat de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel op enig moment wordt geacht te zijn aangevangen, hoeft niet te betekenen dat vanaf dat moment ook de termijn van de betreffende straf of maatregel loopt. Bij wijze van voorbeeld kan worden gewezen op de tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf. Indien de veroordeelde wordt opgeroepen zichzelf te melden bij de inrichting om de gevangenisstraf te ondergaan, vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum van de dagtekening van de oproep tot zelfmelding (artikel 1.3.2, onderdeel a, onder 1°). De gevangenisstraf zelf begint echter pas te lopen zodra de veroordeelde zich daadwerkelijk heeft gemeld bij de inrichting, zo ligt besloten in artikel 7.3.1, onderdeel b, van de wet. Een ander voorbeeld is de ontzegging van de rijbevoegdheid. De tenuitvoerlegging van deze bijkomende straf vangt aan op de datum waarop aan de veroordeelde een schrijven is betekend over het tijdstip van ingang en de duur van de ontzegging (artikel 1.3.3, onderdeel a, onder 1°). De rijontzegging zelf gaat uiteraard pas lopen op het in dat schrijven genoemde tijdstip. De bepalingen in deze titel verduidelijken dus (enkel) het moment waarop niet langer van rechtswege opschortende werking toekomt aan een eventueel gratieverzoek; de feitelijke start van de straf of maatregel kan zijn gelegen op een later moment.

Artikel 1.3.2 [aanvang hoofdstraffen]

Dit artikel regelt het moment van aanvang van de verschillende hoofdstraffen. De hoofdstraffen in het algemene strafrecht zijn gevangenisstraf, hechtenis, taakstraf en geldboete (artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht). In het jeugdstrafrecht gaat het om jeugddetentie, taakstraf en geldboete (artikel 77h van het Wetboek van Strafrecht). Het militair strafrecht kent aanvullend de militaire detentie (artikel 6 van het Wetboek van Militair Strafrecht). De gevangenisstraf, hechtenis, jeugddetentie en militaire detentie vormen samen de vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende straffen.

Vrijheidsstraf (onderdeel a)

De tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf kan op twee manieren aanvangen: met een oproep tot zelfmelding of met een opdracht tot aanhouding. Daarnaast kan de veroordeelde zich reeds in voorlopige hechtenis of anderszins in detentie bevinden. In dat laatste geval komt aan een eventueel gratieverzoek per definitie geen opschortende werking toe (zie artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet) en hoeft dus geen moment van aanvang van de tenuitvoerlegging te worden bepaald. Dit onderdeel beperkt zich daarom tot de gevallen waarin een oproep tot zelfmelding wordt gedaan of een opdracht tot aanhouding wordt gegeven.

Indien de veroordeelde zich niet (langer) in voorlopige hechtenis of anderszins in detentie bevindt, kan de veroordeelde worden opgeroepen zich te melden bij de inrichting om de vrijheidsstraf te ondergaan. Het gaat hier om de zogeheten "zelfmelders". Indien een veroordeelde in aanmerking komt voor een oproep tot zelfmelding, wordt hij geacht zich vrijwillig te melden bij de inrichting binnen de in de oproep gestelde termijn. Zie over de oproep tot zelfmelding nader Titel 3.1. In geval van een oproep tot zelfmelding vangt de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf aan op de datum van de dagtekening van de oproep. De veroordeelde moet dus uiterlijk op de dag vóór de dagtekening een gratieverzoek hebben ingediend om in aanmerking te komen voor de opschortende werking.

Indien de veroordeelde niet of te laat reageert op de oproep tot zelfmelding, wordt (alsnog) een opdracht tot aanhouding gegeven. Volgens het huidige artikel 5:2, onderdeel a, onder 2°, vangt de tenuitvoerlegging in dat geval aan op de eerste dag na overschrijding van de termijn, dat wil zeggen een maand na de oproep tot zelfmelding. Deze regel strookt echter niet met het zojuist genoemde uitgangspunt dat de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van dagtekening van de oproep. De afwachtende veroordeelde zou als het ware worden "beloond" met een extra maand waarin een eventueel gratieverzoek (toch) opschortende werking heeft. Om deze reden is het huidige artikel 5:2, onderdeel a, onder 2°, niet overgenomen. In geval van een oproep tot zelfmelding vangt de tenuitvoerlegging dus altijd aan op de datum van dagtekening van de oproep, ongeacht of de veroordeelde vervolgens opvolging geeft aan de oproep.

Indien de veroordeelde niet in aanmerking komt voor een oproep tot zelfmelding, wordt een opdracht tot aanhouding gegeven. Een veroordeelde komt bijvoorbeeld niet in aanmerking voor een oproep tot zelfmelding indien een vrijheidsstraf van substantiële omvang is opgelegd, of indien de veroordeelde niet of te laat heeft gereageerd op een eerdere oproep tot zelfmelding. Voorts valt te denken aan de situatie dat de rechtbank de tenuitvoerlegging beveelt van een eerder voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel. In gevallen waarin een opdracht tot aanhouding wordt gegeven zonder voorafgaande oproep tot zelfmelding, vangt de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf aan op de datum van de opdracht tot aanhouding.

Het huidige artikel 5:2, onderdeel a, onder 4°, bevat een bijzondere bepaling voor veroordeelden zonder vaste woon- of verblijfplaats. Voor deze veroordeelden vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum dat de veroordeelde wordt gesignaleerd voor aanhouding. Deze afwijkende regel is niet overgenomen. Ook jegens veroordeelden zonder vaste woon- of verblijfplaats wordt namelijk een opdracht tot aanhouding gegeven, waardoor het aanvangsmoment ook in deze gevallen kan worden gesteld op de datum van de opdracht tot aanhouding.

Voor een aantal gevallen is geen moment van aanvang van de tenuitvoerlegging bepaald. Zoals eerder aangegeven heeft een gratieverzoek geen opschortende werking indien de veroordeelde reeds op een andere grond van zijn vrijheid is ontnomen (artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet). Voor deze gevallen hoeft dan ook geen moment van aanvang te worden bepaald. Daarnaast is geen moment van aanvang vastgesteld voor het geval vervangende hechtenis wordt toegepast in plaats van een taakstraf of geldboete. De subsidiair opgelegde vervangende hechtenis moet namelijk worden beschouwd als één geheel met de primair opgelegde taakstraf of geldboete. Het gratieverzoek richt zich dan ook op de primair opgelegde taakstraf of geldboete, waarvan het aanvangsmoment is geregeld in respectievelijk de onderdelen b en c.

Taakstraf (onderdeel b)

Ten aanzien van taakstraffen wordt als moment van aanvang van de tenuitvoerlegging aangemerkt de datum van dagtekening van de brief met de uitnodiging voor het eerste (intake)gesprek bij de reclassering of de raad voor de kinderbeveiliging.

Geldboete (onderdeel c)

Ten aanzien van geldboeten wordt als moment van aanvang van de tenuitvoerlegging aangemerkt de handeling van de minister – feitelijk het CJIB – die is gericht op het bewerkstelligen van de betaling, te weten de verzending aan de veroordeelde van de mededeling van de dag of de dagen waarop de betaling uiterlijk moet plaatsvinden.

Artikel 1.3.3 [aanvang bijkomende straffen]

Aan een verzoek om gratie van een bijkomende straf wordt niet zonder meer de mogelijkheid van opschortende werking toegekend. Slechts indien de tenuitvoerlegging anders dan op verzoek van de veroordeelde nog niet is aangevangen een jaar na het onherroepelijk worden van de rechterlijke beslissing, heeft een ingediend gratieverzoek opschortende werking (artikel 7.1.10, tweede lid, van de wet). Ten aanzien van de bijkomende straffen zal een dergelijke situatie zich nagenoeg nooit voordoen. Voor het uitzonderlijke geval wordt in dit artikel een aanvangsmoment bepaald voor de bijkomende straffen.

Ontzetting van bepaalde rechten (onderdeel a)

Ten aanzien van de ontzetting van bepaalde rechten worden onderscheiden de ontzegging van de rijbevoegdheid, geregeld in de Wegenverkeerswet 1994, en de overige ontzetting van bepaalde rechten, geregeld in het Wetboek van Strafrecht.

Voor de ontzegging van de rijbevoegdheid is het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging reeds vastgesteld in artikel 180, derde lid, van de Wegenverkeerswet 1994. Daarin is bepaald dat indien de rechterlijke uitspraak voor wat betreft de bijkomende straf voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, de tenuitvoerlegging niet plaatsvindt dan nadat aan de veroordeelde in persoon een schrijven is betekend waarin het tijdstip van ingang en de duur van de ontzegging, de verplichting tot inlevering van het rijbewijs uiterlijk op dat tijdstip, alsmede het gevolg van niet tijdige inlevering worden medegedeeld. De betekening van dit schrijven vormt het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging.

In artikel 28 van het Wetboek van Strafrecht is de ontzetting van de volgende rechten geregeld: het bekleeden van ambten of van bepaalde ambten, het dienen bij de gewapende macht, het actief en passief kiesrecht, het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder en de uitoefening van bepaalde beroepen. Het aanvangsmoment van deze ontzettingen is gelijk aan de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest. Indien een kennisgeving als bedoeld in artikel 4.3.30 van de wet is voorgeschreven, kan de tenuitvoerlegging plaatsvinden na betekening van de kennisgeving. Bij een bij verstek gewezen vonnis of arrest waarbij zodanige kennisgeving niet is voorgeschreven, kan de tenuitvoerlegging plaatsvinden na de uitspraak. Zie nader de bepalingen over betekening van het eindvonnis en verstek (de artikelen 4.3.30 en 7.1.4 van de wet). Deze procedure van betekening geldt niet in het geval van ontzetting van het actief en passief kiesrecht. Grondwettelijk is namelijk geregeld dat van het kiesrecht is uitgesloten hij die wegens het begaan van een delict bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van ten minste een jaar en tot de ontzetting van het kiesrecht als bijkomende straf (artikel 54, tweede lid, van de Grondwet). Dat is de reden dat deze bijkomende straf expliciet wordt genoemd in artikel 31, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. De uitzonderingsbepalingen over het al dan niet betekenen van een verstekvonnis, zijn op deze bijkomende straf niet van toepassing. Het aanvangsmoment van de tenuitvoerlegging van deze bijkomende straf is eveneens bepaald op het moment van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest.

Verbeurdverklaring (onderdeel b)

De regel ten aanzien van de ontzetting van bepaalde rechten geldt in gelijke mate voor de verbeurdverklaring, namelijk dat de verbeurdverklaring ingaat op de datum dat de veroordeling daartoe onherroepelijk is geworden. Het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging valt dus samen met de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest.

Openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak (onderdeel c)

De wet bepaalt in welke gevallen openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak kan worden gelast. Meestal valt dat samen met de mogelijkheid tot ontzetting van rechten, zoals het niet meer mogen uitoefenen van een bepaald beroep. Door middel van openbaarmaking in een landelijk of regionaal dagblad wordt hieraan kenbaarheid gegeven. Met de publicatie wordt deze bijkomende straf geëffectueerd. De aanvang van de tenuitvoerlegging valt in deze regeling samen met de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest.

Artikel 1.3.4 [aanvang buitenlandse straffen]

Als hoofdregel geldt dat Nederland niet bevoegd is tot wijziging van het strafgewijsde door gratie, herziening of amnestie in geval van de tenuitvoerlegging van executoriale titels van een niet-Nederlandse autoriteit. Dat geldt ook voor beslissingen inzake opschorting of schorsing van de tenuitvoerlegging. Dat is alleen anders als het verdrag waarop de overdracht en positieve erkenning zijn gegrond, anders bepaalt.

Er is een limitatief aantal internationaalrechtelijke straffen waarvoor gratie kan worden verzocht en verleend. Dit is geregeld in het huidige artikel 6:7:1, tweede lid, van de wet. Dat artikel zal worden verplaatst naar de Gratiwet via de invoeringswet bij het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Met uitzondering van de geldboete (artikel 35 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnisen) kan aan een gratieverzoek geen opschortende werking worden toegekend, aangezien de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen krachtens een rechterlijke beslissing in een andere staat (artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet). Het aanvangsmoment voor de tenuitvoerlegging van de geldboete, opgelegd in een andere staat, is in navolging van artikel 36, tweede lid, van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnisen gelijkgesteld met een geldboete opgelegd in Nederland, aangezien er sprake is van een overdracht van de tenuitvoerlegging van strafvonnisen.

De tenuitvoerlegging van een gevangenisstraf die is opgelegd door het Internationaal Strafhof vangt aan op de datum van overdracht van de veroordeelde aan de Nederlandse autoriteiten met het oog op de tenuitvoerlegging van artikel 67, vierde lid, van de Uitvoeringswet Internationaal Strafhof. De veroordeelde bevindt zich weliswaar binnen de grenzen van Nederland, maar valt buiten de jurisdictie van Nederland zolang hij niet is overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten.

Artikel 43 van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnisen betreft de onmiddellijke tenuitvoerlegging van een in een andere staat opgelegde vrijheidsbenemende sanctie in Nederland. Met de onmiddellijke tenuitvoerlegging wordt het vonnis van de andere staat in Nederland (verder) tenuitvoergelegd. Aangezien het hier gaat om de onmiddellijke tenuitvoerlegging – dat wil zeggen zonder toepassing van de procedure in Hoofdstuk III, Afdeling C, van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnisen – vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum dat betrokkene aankomt op Nederlands grondgebied. Het doel van aankomst op Nederlands grondgebied – in de meeste gevallen zal dit de luchthaven Schiphol zijn – is de onmiddellijke (verdere) tenuitvoerlegging in Nederland van het vonnis van de andere staat.

Artikel 1.3.5 [aanvang maatregelen]

Dit artikel regelt het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van de verschillende maatregelen. De inhoud is overgenomen uit het huidige artikel 5:5. Daarbij is een aanvulling gedaan voor de maatregel strekkende tot beperking van de vrijheid (artikel 38v van het Wetboek van Strafrecht) en de maatregel strekkende tot gedragsbeïnvloeding of vrijheidsbeperking (artikel 38z van het Wetboek van Strafrecht),

waarvoor thans nog geen moment van aanvang was vastgesteld. De opsomming van maatregelen volgt de volgorde in het Eerste Boek, Titel IIA, van het Wetboek van Strafrecht. Voor de schadevergoedingsmaatregel (artikel 36f van het Wetboek van Strafrecht), de terbeschikkingstelling met voorwaarden (artikelen 38 en 38a van het Wetboek van Strafrecht) en de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77s van het Wetboek van Strafrecht) is geen moment van aanvang bepaald, omdat van die maatregelen geen gratie kan worden verzocht.

Onderdeel a

Het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van de maatregel van onttrekking aan het verkeer (artikelen 36b tot en met 36d van het Wetboek van Strafrecht) is gelijk aan het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring. Dit moment valt samen met het onherroepelijk worden van het vonnis of arrest.

Onderdeel b

De ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel (artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht) betreft de ontneming van een geldbedrag. Als moment van aanvang van de tenuitvoerlegging wordt daarom aangemerkt de handeling van de minister – feitelijk het CJIB – die is gericht op het bewerkstelligen van de betaling, te weten de verzending aan de veroordeelde van de mededeling van de dag of de dagen waarop de betaling uiterlijk moet plaatsvinden.

Onderdeel c

Ten aanzien van de terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege (artikelen 37a en 37b van het Wetboek van Strafrecht) heeft een gratieverzoek geen opschortende werking indien betrokkene zich reeds in voorlopige hechtenis bevindt. Hetzelfde geldt indien de terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege aansluitend op een gevangenisstraf wordt tenuitvoergelegd. Artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet bepaalt immers dat geen opschortende werking plaatsvindt indien de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen. Indien een terbeschikkinggestelde per abuis op de datum van voorwaardelijke invrijheidstelling in vrijheid wordt gesteld, is er nog steeds sprake van een onherroepelijk vonnis of arrest en is er geen sprake van een onderbreking van de termijn van de terbeschikkingstelling op grond van het huidige artikel 6:1:19 van de wet; de tenuitvoerlegging van de maatregel was dus al aangevangen.

Denkbaar is dat de rechter terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege oplegt terwijl de voorlopige hechtenis van de verdachte is geschorst. Aangezien in dergelijke gevallen geen oproep tot zelfmelding wordt gedaan, is voor het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging aangesloten bij de datum van de opdracht tot aanhouding. Een nog onwaarschijnlijker scenario is dat terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege wordt opgelegd aan een verdachte jegens wie geen bevel tot voorlopige hechtenis is gegeven; in dat geval vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum van het bevel tot gevangenneming van de rechtbank.

Onderdeel d

De maatregel van plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders (artikelen 38m, 38n en 38p van het Wetboek van Strafrecht) kan niet worden gecombineerd met een gevangenisstraf. Het moment van aanvang van de tenuitvoerlegging is de dag van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest. Doorgaans zal sprake zijn van een situatie waarin betrokkene reeds rechtens zijn vrijheid is ontnomen. In dat geval is ook hier artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet van toepassing en wordt aan een gratieverzoek geen opschortende werking toegekend. Voor het geval de voorlopige hechtenis is geschorst, is hier eveneens bepaald dat de tenuitvoerlegging aanvangt op de datum van de opdracht tot aanhouding.

Onderdeel e

De maatregel strekkende tot beperking van de vrijheid (artikel 38v van het Wetboek van Strafrecht) is nieuw toegevoegd en kan bestaan uit verschillende vrijheidsbeperkende modaliteiten waaraan de veroordeelde heeft te voldoen, zoals een contactverbod of locatieverbod. Gelet hierop vangt de tenuitvoerlegging aan op de datum van onherroepelijkheid van het vonnis of arrest. Indien de rechter beveelt dat de maatregel dadelijk uitvoerbaar is, geldt als moment van aanvang de datum van de rechterlijke uitspraak.

Onderdeel f

Ook de maatregel strekkende tot gedragsbeïnvloeding of vrijheidsbeperking (artikel 38z van het Wetboek van Strafrecht) is nieuw toegevoegd. De maatregel kan worden opgelegd in combinatie met een gevangenisstraf of terbeschikkingstelling en wordt zo nodig aansluitend tenuitvoergelegd. Een gratieverzoek heeft geen opschortende werking indien de veroordeelde nog rechtens van zijn vrijheid is ontnomen (artikel 7.1.11, onderdeel a, van de wet). Voor andere gevallen is bepaald dat de tenuitvoerlegging aanvangt op het moment van onherroepelijkheid van de beslissing tot tenuitvoerlegging van de maatregel.

TITEL 1.4

Delegatie

Artikel 1.4.1 [delegatiebepaling]

In dit slotartikel van Hoofdstuk 1 staat allereerst een grondslag voor het kunnen stellen van nadere regels over een persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging. De persoonsgerichte invulling van de tenuitvoerlegging vloeit voort uit de belangenafweging die op grond van artikel 1.10.3 van de wet steeds moet worden gemaakt bij de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Namens de minister verzorgt het CJIB de coördinatie van de tenuitvoerlegging en de persoonsgerichte invulling daarvan.

Daarnaast kunnen nadere regels worden gesteld over de opdracht tot aanhouding, bedoeld in artikel 7.1.14 van de wet. Deze regels kunnen bijvoorbeeld zien op de (wijze van) registratie.

Beide delegatiebepalingen zijn ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 1:2, tweede lid, onderdelen a en b. De overige onderdelen van het huidige artikel 1:2 zijn niet overgenomen of verplaatst. Het huidige eerste lid – over de volgorde van tenuitvoerlegging – is niet langer nodig aangezien de betreffende regels zijn ondergebracht in dit besluit zelf (zie Titel 1.2). Het huidige tweede lid, onderdeel c, heeft betrekking op het advies van het openbaar ministerie, bedoeld in artikel 7.1.2 van de wet, over tijdens de tenuitvoerlegging te nemen beslissingen. Dit onderdeel is niet overgenomen omdat de wettelijke grondslag daarvoor is komen te ontvallen. Zoals aangegeven bij de tweede vaststellingswet van het nieuwe wetboek, kan het openbaar ministerie zelfstandig bepalen wanneer en hoe vaak het gebruik wenst te maken van zijn adviesrecht, en welke vorm het advies dan heeft (Kamerstukken II 2024/25, 36636, nr. 3, p. 38). Tot slot is het huidige tweede lid, onderdeel d – over de bevoegdheid van de minister om de tenuitvoerlegging van lage geldboetes in uitzonderlijke gevallen te beëindigen – verplaatst naar artikel 4.1.3 vanwege de inhoudelijke samenhang met Hoofdstuk 4 (Geldelijke straffen en maatregelen).

HOOFDSTUK 2

Toezicht en voorwaarden

Dit hoofdstuk bevat in de eerste plaats nadere regels over het toezicht op de naleving van vrijheidsbeperkende straffen, maatregelen en voorwaarden. Daarnaast zijn regels gesteld over de tenuitvoerlegging van enkele bijzondere voorwaarden. Hoewel de verdachte of veroordeelde wordt geacht vrijwillig en op eigen initiatief opvolging te geven aan gestelde bijzondere voorwaarden, vinden bij sommige bijzondere voorwaarden ook (al dan niet ondersteunende) handelingen plaats vanuit de overheid.

TITEL 2.1

Toezicht

Bij het toezicht op de naleving van vrijheidsbeperkende straffen, maatregelen en voorwaarden gaat het – in lijn met artikel 7.2.1 van de wet – over toezicht op de naleving in brede zin. De regels in deze titel hebben dus niet alleen betrekking op toezicht op bijzondere voorwaarden die zijn gesteld bij een voorwaardelijke niet tenuitvoergelegde straf of maatregel, maar bijvoorbeeld ook bij een transactie, een voorwaardelijke strafbeschikking, een voorwaardelijke invrijheidstelling of een terbeschikkingstelling. De grondslag voor de regels is gelegen in artikel 7.2.4.

Artikel 2.1.1 [aanvang toezicht]

Eerste lid

Het is belangrijk dat het toezicht op vrijheidsbenemende straffen, maatregelen en voorwaarden zo snel mogelijk wordt gestart. Het eerste lid bevat hiervoor enkele termijnen. In geval van een voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel dient de reclassering ervoor te zorgen dat het reclasseringstoezicht aanvangt binnen een maand na het begin van de proeftijd. Indien de rechter toepassing heeft gegeven aan artikel 2.5.49, derde lid, van de wet – welke situatie vergelijkbaar is met het vroegere bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid – draagt de reclasseringsinstelling er zorg voor dat het toezicht begint binnen een week. Uit de aard van de regeling in artikel 2.5.49, derde lid, van de wet vloeit immers voort dat het reclasseringstoezicht start op zeer korte termijn na de uitspraak van de rechter. Bij een voorwaardelijke invrijheidstelling begint het toezicht zodra de veroordeelde voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld. Deze directe aanvang van het toezicht is mogelijk omdat het moment van voorwaardelijke invrijheidstelling van tevoren wordt bepaald en daarop dus kan worden geanticipeerd. Bij anderszins gestelde bijzondere voorwaarden geldt dat zo spoedig mogelijk na de beslissing wordt gestart met het toezicht.

Tweede lid

De reclassering zorgt voor het vastleggen van de verplichtingen waaraan de veroordeelde zich heeft te houden in het kader van het toezicht.

Artikel 2.1.2 [aanwijzingen reclassering; informatieplicht veroordeelde]

Eerste lid

In het belang van de uitvoering van het toezicht kan de reclassering aan de veroordeelde aanwijzingen en opdrachten geven. De veroordeelde is gehouden deze aanwijzingen en opdrachten op te volgen. Op grond van deze bevoegdheid kan de reclassering uiteraard geen (aanvullende) bijzondere voorwaarden stellen. De aanwijzingen en opdrachten dienen te verzekeren dat het toezicht goed kan verlopen.

Tweede lid

De veroordeelde geeft veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie direct door aan de reclasseringsinstelling. Dergelijke veranderingen kunnen namelijk gevolgen hebben voor de uitvoering en de organisatie van het toezicht. Met het oog hierop wordt de veroordeelde opgedragen wijzigingen direct door te geven.

Artikel 2.1.3 [aanwijzingen officier van justitie]

Het toezicht op de naleving van vrijheidsbeperkende straffen, maatregelen en voorwaarden is nauw verbonden met de aanhouding van de veroordeelde (artikel 7.2.2 van de wet) en met de vordering die de officier van justitie indient bij de rechter-commissaris en/of de rechtbank ter verkrijging van een vervolgbeslissing (artikelen 7.2.3 en 7.2.7 van de wet). De officier van justitie is om deze reden verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving met betrekking tot het verkrijgen van vervolgbeslissingen (vgl. Kamerstukken II 2014/15, 34086, nr. 3, p. 34 e.v.). De minister is verantwoordelijk voor het feitelijke toezicht op de naleving.

Gelet op deze verantwoordelijkheidsverdeling heeft het openbaar ministerie functioneel contact met de reclassering. In dat kader kan de officier van justitie de toezichthoudende reclasseringsinstelling aanwijzingen geven omtrent het te houden toezicht. Dit is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 3:1. Een dergelijke aanwijzing kan bijvoorbeeld oproepen tot een intensivering van het toezicht in een concrete zaak – bijvoorbeeld naar aanleiding van een eerdere schending door de veroordeelde – maar kan ook een meer algemene strekking hebben en bijvoorbeeld betrekking hebben op een vaste werkwijze.

Artikel 2.1.4 [advies reclassering over maatregelen na schending]

Eerste lid

De reclasseringsinstelling informeert het openbaar ministerie en de minister direct indien de veroordeelde een voorwaarde, straf, maatregel of gedragsaanwijzing niet naleeft of niet meewerkt aan het toezicht. Dit is bepaald in artikel 7.2.1, zesde lid, van de wet. Dit artikel geeft een uitwerking van het advies dat de reclassering bij een dergelijke melding kan uitbrengen aan de officier van justitie over te nemen maatregelen. Indien het advies betrekking heeft op het aanvullen, wijzigen of opheffen van bijzondere voorwaarden bij een voorwaardelijke invrijheidsstelling, kan de officier van justitie hiertoe zelf overgaan (artikel 7.3.9, vijfde lid, van de wet). Indien de officier van justitie het advies in andere gevallen zou willen opvolgen, kan een daartoe strekkende vordering worden ingediend bij de rechter-commissaris of de rechtbank. Op grond van artikel 7.2.6 van de wet kan een vordering worden ingediend tot het aanvullen, wijzigen of opheffen van de bijzondere voorwaarden, dan wel tot het verkorten of verlengen van de proeftijd. Op grond van de artikelen 7.2.3 en 7.2.7 van de wet kan een vordering worden ingediend tot het (voorlopig) tenuitvoerleggen van een voorwaardelijk niet tenuitvoergelegde straf of maatregel.

Tweede lid

Het is van belang dat ook de minister op de hoogte is van de adviezen die de reclassering uitbrengt aan de officier van justitie. Dit met het oog op het (totaal)overzicht van de tenuitvoerlegging op persoonsniveau. Daarom bepaalt het tweede lid dat een kopie van het advies wordt gezonden aan de minister. Uiteraard kunnen de officier van justitie en de minister ook gelijktijdig worden aangeschreven.

Artikel 2.1.5 [beëindiging toezicht door minister]

Het toezicht kan te allen tijde worden beëindigd door de minister. Die regel vloeit voort uit de bevoegdheid van de minister om een opdracht tot reclasseringstoezicht te geven (artikel 7.2.1, derde lid, van de wet). Het toezicht kan worden beëindigd na overleg met de reclasseringsinstelling. De minister stelt de veroordeelde zo spoedig mogelijk in kennis van de beëindiging van het toezicht.

In het huidige besluit heeft ook het openbaar ministerie de bevoegdheid om het toezicht te beëindigen. Die bevoegdheid vloeide voort uit het feit dat de minister en het openbaar ministerie in het huidige wetboek een gedeelde bevoegdheid hebben tot het geven van opdracht tot reclasseringstoezicht (zie artikel 6:3:14 van de huidige wet). In het nieuwe wetboek is alleen de minister bevoegdheid tot het geven van een opdracht tot reclasseringstoezicht (artikel 7.2.1, derde lid, van de wet). Om die reden is ook de bevoegdheid tot het beëindigen van het toezicht enkel bij de minister belegd.

Artikel 2.1.6 [afloopbericht]

Zodra het toezicht wordt beëindigd, stuurt de reclassering een afloopbericht aan de minister. De minister is immers ook degene die de opdracht tot reclasseringstoezicht heeft gegeven. In het afloopbericht kan desgewenst het feitelijk verloop van het toezicht worden aangegeven.

In het huidige artikel 3:5 is bepaald dat de reclassering ook een afloopbericht stuurt naar het openbaar ministerie. Die verplichting is niet overgenomen. Het informeren van het openbaar ministerie is alleen nodig in geval van een schending van de vrijheidsbeperkingen door de veroordeelde (vgl. Kamerstukken II 2024/25, 36636, nr. 3, p. 66). Indien het toezicht wordt beëindigd en zich verder geen incidenten hebben voorgedaan, is het niet nodig het openbaar ministerie te informeren over de beëindiging van het toezicht.

TITEL 2.2

Voorwaarden

Artikel 2.2.1 [geldelijke voorwaarden]

Bij strafrechtelijke beslissingen en enkele strafvorderlijke beslissingen kunnen op verschillende momenten bijzondere voorwaarden worden gesteld waaraan de verdachte of veroordeelde heeft te voldoen. Zo kan de rechter bij oplegging bepalen dat een straf of maatregel voorwaardelijk niet zal worden tenuitvoergelegd (artikelen 14a en 38p van het Wetboek van Strafrecht). Daarbij kan de bijzondere voorwaarde worden gesteld tot vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade, tot storting van een waarborgsom, of tot storting van een geldbedrag in het schadefonds geweldsmisdrijven of ten gunste van een instelling die zich ten doel stelt de belangen van slachtoffers te behartigen (artikel 14c van het Wetboek van Strafrecht). Vergelijkbare betalingsverplichtingen kunnen als bijzondere voorwaarde worden gesteld bij onder andere een voorwaardelijke invrijheidstelling (artikel 7.3.9, tweede lid, van de wet) of in een voorwaardelijke strafbeschikking (artikel 3.3.1b, tweede lid, van de wet). Omdat de schadevergoeding, de waarborgsom en vergelijkbare betalingsverplichtingen geen zelfstandige straf of maatregel zijn, maar een bijzondere voorwaarde bij een strafrechtelijke of strafvorderlijke beslissing, is de tenuitvoerlegging daarvan geregeld in dit hoofdstuk over toezicht en voorwaarden. De grondslag voor deze regels is gelegen in artikel 7.2.5 van de wet.

Voor geldelijke voorwaarden geldt dat de wijze van tenuitvoerlegging op basis van dit besluit vergelijkbaar is met die van geldelijke straffen en maatregelen, zoals de geldboete of de schadevergoedingsmaatregel. De relevante titels uit Hoofdstuk 4 (Geldelijke straffen en maatregelen) zijn van overeenkomstige toepassing verklaard. Zie nader de toelichting op die titels.

HOOFDSTUK 3

Vrijheidsstraffen

TITEL 3.1

Oproep tot zelfmelding

Veroordeelden die een vrijheidsstraf moeten ondergaan, kunnen worden opgeroepen zichzelf binnen een daarvoor gestelde termijn te melden bij een penitentiaire inrichting. Tot het einde van die termijn wordt geen opdracht tot aanhouding gegeven en wordt de veroordeelde niet abrupt uit zijn omgeving gehaald voor de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf. De veroordeelde heeft daardoor gelegenheid om zich voor te bereiden op diens detentie en om persoonlijke zaken verzorgd achter te laten. Deze zaken kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de werk- of gezinssituatie van de veroordeelde. Het bieden van de mogelijkheid tot zelfmelding heeft daarmee als doel de resocialisatie van de veroordeelde te bevorderen. De veroordeelde die zich niet meldt binnen de in de oproep gestelde termijn, zal alsnog worden aangehouden.

De voorschriften over de oproep tot zelfmelding zijn naar huidig recht opgenomen in de artikelen 2:1 en 2:2 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Die artikelen zijn overgenomen in deze titel en vinden hun grondslag in artikel 7.3.6, eerste lid, van de wet. De minister – feitelijk het CJIB – beoordeelt aan de hand van deze titel of de veroordeelde in aanmerking komt voor een oproep tot zelfmelding. De beslissing inzake de zelfmelding staat los van de beslissing over de plaatsing van de veroordeelde in een penitentiaire inrichting. Over de plaatsing gaat de DJI, die hierover namens de minister communiceert richting de veroordeelde. Met betrekking tot de plaatsing geldt het bepaalde in de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden.

Van de huidige artikelen 2:1 en 2:2 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen zijn enkele onderdelen niet overgenomen of elders ondergebracht. Het huidige artikel 2:1, eerste lid, onderdeel b, van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen is niet overgenomen. Dat onderdeel bepaalt dat geen oproep tot zelfmelding wordt gedaan indien het de toepassing van het dwangmiddel gijzeling betreft. Het dwangmiddel gijzeling kan worden ingezet indien verhaal niet volledig mogelijk is bij een geldelijke straf of maatregel (zie de artikelen 7.5.20 en 7.5.21 van de wet). Aangezien een oproep tot zelfmelding alleen mogelijk is bij veroordeelden tot vrijheidsstraf – zie de plaatsing van deze titel in Hoofdstuk 3 – volgt reeds daaruit dat geen oproep tot zelfmelding wordt gedaan bij een vrijheidsbeneming die geen vrijheidsstraf is, zoals bij de maatregel van terbeschikkingstelling of het dwangmiddel van gijzeling. Het is niet nodig hiervoor specifieke uitsluitingsgronden op te nemen. Daarnaast zijn het tweede lid, onderdeel f, en het derde lid van het huidige artikel 2:1 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen ondergebracht in Hoofdstuk 6, omdat het in die onderdelen gaat over veroordeelden die zijn berecht met toepassing van het jeugdstrafrecht.

Artikel 3.1.1 [oproep tot zelfmelding]

Eerste lid

De minister kan een veroordeelde tot vrijheidsstraf oproepen zich te melden bij de inrichting voor de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf. Het staat de minister vrij om

een veroordeelde wel of niet op te roepen, met inachtneming van de uitsluitingsgronden en wegingsfactoren in dit artikel. Benadrukt zij dat de veroordeelde geen recht heeft op een oproep tot zelfmelding. Het is aan de minister, als verantwoordelijke voor de tenuitvoerlegging, om per geval te bepalen of de veroordeelde in aanmerking komt voor een oproep.

Tweede lid

In enkele gevallen is geen voorafgaande belangenafweging nodig omdat reeds op voorhand vaststaat dat geen oproep tot zelfmelding zal worden gedaan. In deze gevallen wordt altijd direct een opdracht tot aanhouding gegeven, voor zover de veroordeelde niet reeds op een andere titel van zijn vrijheid is ontnomen.

Onderdeel a

Een oproep tot zelfmelding wordt allereerst niet gegeven aan veroordeelden met een gevangenisstraf waarvan het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte vier jaar of meer bedraagt. Een oproep tot zelfmelding zou in deze gevallen haaks staan op de zwaarte van de opgelegde straf en afbreuk doen aan de maatschappelijke genoegdoening die gepaard gaat met de veroordeling. Het zou ook afbreuk doen aan de daarmee samenhangende verwachtingen van een snelle tenuitvoerlegging. De grens van vier jaar of meer brengt mee dat de minister beoordelingsruimte heeft bij gevangenisstraffen met een kortere duur, mits geen andere uitsluitingsgrond van toepassing is.

Onderdeel b

Een veroordeelde komt voorts niet in aanmerking voor een oproep tot zelfmelding indien de vrijheidsstraf is opgelegd voor een misdrijf als bedoeld in artikel 70, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. Dit is de zwaarste categorie misdrijven, waarbij het recht tot strafvordering (en tenuitvoerlegging) niet verjaart. Concreet gaat het om misdrijven waarop gevangenisstraf van twaalf jaar of meer is gesteld en enkele specifieke misdrijven voor zover deze zijn gepleegd ten aanzien van een minderjarige. De aard en de ernst van deze delicten maken dat ieder risico moet worden voorkomen dat de veroordeelde recidiveert, althans de gelegenheid daartoe krijgt. Een mogelijkheid tot zelfmelding zou per definitie een onevenredig risico voor de maatschappij inhouden en is daarom op voorhand uitgesloten. Deze tweede uitsluitingsgrond onderscheidt zich van de grond in onderdeel a doordat het hier niet gaat om de duur van de feitelijk opgelegde gevangenisstraf. De ernst van de hier bedoelde misdrijven is voldoende reden om af te zien van een oproep tot zelfmelding, ongeacht de duur van de opgelegde gevangenisstraf in een concreet geval.

Onderdeel c

Van de veroordeelde moet een betrouwbaar en bruikbaar adres beschikbaar zijn waarnaar de oproep tot zelfmelding kan worden verzonden. Een oproep tot zelfmelding heeft geen nut indien deze oproep de veroordeelde niet bereikt. De tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf zou bovendien onnodig worden vertraagd indien een oproep zou uitgaan op een onbetrouwbaar adres, de veroordeelde geen gehoor geeft aan de oproep en de veroordeelde vervolgens opnieuw moet worden opgeroepen. Het adres moet daarnaast bruikbaar zijn gelet op de persoonsgegevens informatie die de oproep bevat.

Derde lid

Indien de uitsluitingsgronden uit het tweede lid niet van toepassing zijn, beoordeelt de minister of een veroordeelde in aanmerking komt voor een oproep tot zelfmelding. Dat doet de minister aan de hand van verschillende feiten en omstandigheden, die niet-limitatief zijn opgesomd in dit derde lid. In tegenstelling tot de gevallen uit het tweede lid bestaat hier – mede gelet op een persoonsgerichte aanpak – ruimte voor een belangenafweging per geval. Daarbij wordt in ieder geval rekening gehouden met de

belangen die zijn genoemd in artikel 1.10.3 van de wet. Op grond van dat artikel wordt bij de belangenafweging in ieder geval rekening gehouden met de veiligheid van de samenleving, de belangen van het slachtoffer en de resocialisatie van de veroordeelde.

Volledigheidshalve wordt vermeld dat het openbaar ministerie op grond van artikel 7.1.2 van de wet advies kan geven aan de minister over tijdens de tenuitvoerlegging te nemen beslissingen. Dit advies brengt het openbaar ministerie uit vanwege het belang van de resocialisatie van de veroordeelde, de belangen van het slachtoffer, de veiligheid van de samenleving of een ander zwaarwegend algemeen belang. De minister neemt ook dit advies mee in de afweging om de veroordeelde al dan niet op te roepen.

Onderdelen a en b

De aard en de duur van de opgelegde vrijheidsstraf, alsook de reden om de tenuitvoerlegging aan te vangen of voort te zetten, kunnen aanleiding geven om een veroordeelde niet de mogelijkheid te bieden zichzelf te melden. Zo wordt een oproep tot zelfmelding doorgaans achterwege gelaten bij de toepassing van vervangende hechtenis vanwege het niet (volledig) verrichten van een taakstraf, omdat de veroordeelde in dat geval blijk heeft gegeven niet te willen meewerken aan de tenuitvoerlegging van zijn straf. Een mogelijkheid tot zelfmelding ligt in dat geval niet voor de hand. Daarnaast kan worden gekeken naar de duur van de opgelegde vrijheidsstraf in verhouding tot het strafmaximum voor het betreffende delict. Verder kan hier worden gedacht aan gevallen waarbij de vrijheidsstraf eerder (deels) niet is tenuitvoergelegd en deze tenuitvoerlegging alsnog moet plaatsvinden. Denk bijvoorbeeld aan de (gedeeltelijke) herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling of de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf waarvan de rechter eerder had bepaald dat deze (deels) niet wordt tenuitvoergelegd. Het bieden van de mogelijkheid tot zelfmelding is in deze gevallen in beginsel niet passend omdat aan de herroeping of het bevel tot tenuitvoerlegging doorgaans een schending van voorwaarden ten grondslag ligt.

Onderdeel c

Ook in gevallen waarin de onderdelen a en b van het tweede lid niet in de weg staan aan een oproep tot zelfmelding, moet worden beoordeeld in welke mate de rechtsorde is geschokt vanwege het strafbare feit dat ten grondslag ligt aan de vrijheidsstraf. Per geval kan de rechterlijke uitspraak hieromtrent aanwijzingen bevatten.

Onderdeel d

De psychische gesteldheid van de veroordeelde is om twee redenen relevant bij de beoordeling of een oproep tot zelfmelding gepast is. Allereerst moet de psychische gesteldheid worden gezien in het licht van de risico's voor de veiligheid van de samenleving in de zin van artikel 1.10.3 van de wet. De veiligheid van de samenleving kan dusdanig in het gedrang komen dat een onverantwoorde situatie zou ontstaan indien de veroordeelde de mogelijkheid wordt geboden om zich te melden. In een dergelijk geval ligt het in de rede om af te zien van een oproep tot zelfmelding. Naast de risico's voor de veiligheid van de samenleving is het van belang om de psychische gesteldheid van de veroordeelde af te zetten tegen de risico's voor de veiligheid van de veroordeelde zelf.

Onderdeel e

Het bieden van de mogelijkheid tot zelfmelding is bedoeld om de veroordeelde, waar mogelijk, tegemoet te komen en deze tijd te gunnen om de nodige voorbereidingen te treffen. Indien een veroordeelde een eerdere oproep tot zelfmelding heeft genegeerd, zou een nieuwe oproep tot zelfmelding haaks staan op deze gedachte. Van de mogelijkheid tot zelfmelding mag geen misbruik worden gemaakt. Het is evenwel niet ondenkbaar dat de veroordeelde een valide reden had om een eerdere oproep niet op te volgen. Het zal dan vooral gaan om omstandigheden buiten de invloedssfeer van de

veroordeelde. Voor zover de veroordeelde kan staven dat van dergelijke omstandigheden sprake is, worden deze betrokken bij de belangenafweging.

Onderdeel f

Met een oproep tot zelfmelding wordt in feite een beroep gedaan op de bereidheid tot medewerking van de veroordeelde. Indien de veroordeelde in het verleden onbetrouwbaar is gebleken bij de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende straf of maatregel, bijvoorbeeld door zich bewust onvindbaar te houden of door ongeoorloofd afwezig te zijn geweest, levert dat een contra-indicatie op en wordt in beginsel geen oproep tot zelfmelding gedaan.

Onderdeel g

Indien naast de oplegging van een vrijheidsstraf tevens bijzondere voorwaarden zijn gesteld ter bescherming van het slachtoffer, zoals een contact- of locatieverbod, weegt dat mee bij de afweging om een oproep tot zelfmelding te doen. Dergelijke bijzondere voorwaarden hoeven echter niet per definitie te leiden tot het achterwege laten van een oproep tot zelfmelding. Indien het vermoeden bestaat dat de veroordeelde de bijzondere voorwaarden overtreedt in de periode dat hij zich nog niet heeft gemeld bij de penitentiaire inrichting, zal dat doorgaans wel leiden tot intrekking van de oproep en tot het geven van een opdracht tot aanhouding.

De minister betreft de belangen van eventuele slachtoffers overigens altijd bij de beoordeling of een oproep tot zelfmelding wordt gedaan. Dit vloeit reeds voort uit artikel 1.10.3 van de wet. Het gaat daarbij allereerst om de belangen van slachtoffers in de betreffende zaak. De belangen van slachtoffers worden daarnaast ook in minder specifiek-individuele zin betrokken bij de beoordeling. De belangen zijn namelijk ook verdisconteerd in de andere uitsluitings- en wegingsgronden van dit artikel. Zo komen veroordeelden normaliter niet in aanmerking voor een oproep tot zelfmelding als zij zijn veroordeeld voor een strafbaar feit met een dodelijk slachtoffer. In dergelijke gevallen zijn het strafbare feit en de gevolgen daarvan dermate ernstig, en is de rechtsorde doorgaans dermate geschokt, dat een mogelijkheid tot zelfmelding niet in verhouding zou staan tot het verlies van leven en het leed dat dit heeft veroorzaakt bij de nabestaanden. Het vaste beleid is dat een oproep tot zelfmelding in een dergelijk geval achterwege blijft.

Niet alleen dodelijk, maar ook niet-dodelijk letsel kan als contra-indicator van invloed zijn op de beoordeling. Blijvend of zwaar (fysiek of psychisch) letsel zal eerder leiden tot het achterwege laten van een oproep tot zelfmelding. Maar ook licht letsel kan in combinatie met of afhankelijk van andere relevante omstandigheden leiden tot eenzelfde oordeel.

Hier wordt benadrukt dat het gedrag van de veroordeelde jegens slachtoffers de beoordeling ook positief kan laten uitvallen. Dit gedrag kan bijvoorbeeld bestaan uit het meewerken aan herstelbemiddeling of uit de voldoening van een schadevergoedingsmaatregel die is opgelegd naast een (in duur beperkte) vrijheidsstraf. Of dat daarover afspraken zijn gemaakt tussen de veroordeelde en het slachtoffer en deze worden nageleefd.

Onderdeel h

Ook dreigende verjaring van de vrijheidsstraf vormt een contra-indicatie voor een oproep tot zelfmelding. Voorkomen moet worden dat een oproep tot zelfmelding zou bijdragen aan het risico op verjaring. Deze wegingsgrond hangt samen met de plicht tot tenuitvoerlegging die op de minister rust op grond van artikel 1.10.1 van de wet. Of sprake is van een risico op verjaring wordt door het CJIB beoordeeld aan de hand van alle daarvoor relevante omstandigheden. Dit omvat bijvoorbeeld de gemiddelde

doorlooptijd vanaf de oproep tot zelfmelding tot de daadwerkelijke insluiting – ook in het geval de veroordeelde zichzelf niet komt melden – alsmede de bereidheid van de veroordeelde om mee te werken aan de tenuitvoerlegging van eerdere veroordelingen en de capaciteit voor zelfmelders bij de DJI. Van dreigende verjaring is vrijwel altijd sprake als de resterende tenuitvoerleggingstermijn korter is dan twee maanden, met het oog op de noodzakelijke werkzaamheden om te komen tot een succesvolle tenuitvoerlegging, bijvoorbeeld als de veroordeelde moet worden aangehouden. Het belang van veroordeelden om een oproep tot zelfmelding te ontvangen kan het belang van een goede en zekere tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf niet terzijde schuiven.

Artikel 3.1.2 [intrekken oproep tot zelfmelding]

Eerste lid

De minister is bevoegd een oproep tot zelfmelding te allen tijde in te trekken en (alsnog) opdracht te geven tot aanhouding van de veroordeelde. De opdracht tot aanhouding is geregeld in artikel 7.1.14 van de wet.

Tweede lid

Het tweede lid beschrijft enkele (niet-limitatieve) gevallen waarin het in de rede ligt dat een oproep tot zelfmelding wordt ingetrokken. Het is uiteraard aan de minister, als verantwoordelijke voor de tenuitvoerlegging, om de ter zake doende belangen per geval te wegen. De oproep tot zelfmelding kan in ieder geval worden ingetrokken indien bij de beslissing tot oproeping is uitgegaan van onjuiste of onvolledige informatie, terwijl kennis over de juiste of volledige informatie had geresulteerd in een andere afweging (onderdeel a). Ook kunnen er zich na de oproep nieuwe feiten en omstandigheden voordoen die aanleiding geven tot het alsnog geven van een opdracht tot aanhouding (onderdeel b). In beide situaties kan het noodzakelijk zijn om in te grijpen met het oog op het tegengaan en minimaliseren van nieuwe of alsnog onderkende risico's. Daarnaast is denkbaar dat aan de veroordeelde uit anderen hoofde een vrijheidsbenemende straf of maatregel wordt opgelegd (onderdeel c). Een cumulatie van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen zal eerder leiden tot het oordeel dat direct moet worden gestart met de tenuitvoerlegging.

Derde lid

De oproep tot zelfmelding vervalt van rechtswege indien de veroordeelde uit anderen hoofde zijn vrijheid is ontnomen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een aanhouding, in verzekeringstelling of voorlopige hechtenis vanwege een nieuw strafbaar feit, of aan vrijheidsbeneming op andere gronden dan die ten grondslag liggen aan de straf waarvoor de oproep is gedaan.

TITEL 3.2

Voorwaardelijke invrijheidstelling

Deze titel bevat enkele artikelen die betrekking hebben op het al dan niet verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling en over de daarbij te stellen bijzondere voorwaarden. De grondslag voor deze artikelen is artikel 7.3.13 van de wet.

De inhoud van deze artikelen staat naar huidig recht in Titel 2.1 (de artikelen 2:1 tot en met 2:5). De inhoud van die titel is niet volledig overgenomen. Zo gaan de huidige artikelen 2:4 en 2:5 over de voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde tot jeugddetentie. Omdat deze artikelen betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van een straf uit het jeugdstrafrecht, zijn zij, voor zover relevant, ondergebracht in Hoofdstuk 6 van dit besluit.

De huidige artikelen 2:1 tot en met 2:3 zijn grotendeels niet overgenomen. De inhoud van deze artikelen overlapt namelijk grotendeels met bepalingen uit het Wetboek van Strafvordering. Het is niet nodig wettelijke bepalingen te herhalen. Zo schrijft het huidige artikel 2:1, eerste lid, voor dat de officier van justitie beslist of bijzondere voorwaarden worden gesteld bij een voorwaardelijke invrijheidstelling, en of aan de bijzondere voorwaarden elektronisch toezicht wordt verbonden. Het huidige artikel 2:1, tweede lid, bepaalt vervolgens dat de officier van justitie of de minister opdracht geeft aan de reclassering om toezicht te houden op de naleving en om de veroordeelde ten behoeve daarvan te begeleiden. Deze beide voorschriften zijn overbodig naast de artikelen 7.2.1 en 7.3.9, tweede tot en met vierde lid, van de wet. Beide voorschriften zijn daarom niet overgenomen. Dat geldt ook voor de inhoud van de artikelen 2:2 en 2:3. Dat de beslissing om bijzondere voorwaarden (alsnog) te stellen, te wijzigen of op te heffen moet worden gemotiveerd en vervolgens moet worden gedeeld met de veroordeelde, is namelijk reeds vastgelegd in de artikelen 7.3.8 en 7.3.9, vijfde lid, van de wet. Dat de beslissing tevens moet worden gedeeld met de minister, volgt reeds uit artikel 1.10.1, vijfde lid – de beslissing is een “vervolgbeslissing” waarop dat lid betrekking heeft – in samenhang met artikel 7.1.1, eerste lid, van de wet.

Resumerend is uit de huidige Titel 2.1 dus alleen de inhoud overgenomen van het huidige artikel 2:1, derde tot en met zevende lid. De inhoud van die artikelen is verspreid over drie artikelen, die hieronder afzonderlijk worden toegelicht.

Artikel 3.2.1 [adviezen directeur en reclassering]

Eerste en tweede lid

De directeur van de inrichting en de reclasseringsinstelling adviseren de officier van justitie over het al dan niet verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling en over de daarbij te stellen bijzondere voorwaarden, zo is bepaald in artikel 7.3.7, vijfde lid, Sv. Op grond van relevante factoren als de aard van het gepleegde delict, het detentieverloop, de persoonlijke omstandigheden van de veroordeelde en het recidiverisico, stellen de directeur van de inrichting en de reclassering een advies op waarin wordt beschreven of en, zo ja, waarom het noodzakelijk is bijzondere voorwaarden te verbinden aan de voorwaardelijke invrijheidstelling. Overigens kan in de adviezen ook worden geconcludeerd dat zou moeten worden afgezien van het stellen van bijzondere voorwaarden, omdat er zich gronden voordoen voor het uitstellen of achterwege laten van voorwaardelijke invrijheidstelling.

De directeur van de inrichting en de reclassering kunnen ook adviseren over het verbinden van elektronisch toezicht aan enige bijzondere voorwaarde. Dat is echter niet verplicht. Het risiconiveau – wat bepalend is voor de mate van toezicht – is immers een momentopname die kan wijzigen en niet door de reclassering in het advies eenmalig voor de duur van het toezicht kan worden bepaald. De reclassering draagt er zorg voor dat de aard en intensiteit van het gehouden toezicht steeds passend is.

Derde lid

De directeur van de inrichting en de reclassering bespreken met de veroordeelde welke bijzondere voorwaarden zij nodig achten. Het standpunt van de veroordeelde wordt in de adviezen opgenomen, zodat de officier van justitie dat kan betrekken bij zijn afweging.

Artikel 3.2.2 [samenloop met andere bijzondere voorwaarden]

Bij de beslissing over de aan de voorwaardelijke invrijheidstelling te verbinden bijzondere voorwaarden houdt de officier van justitie rekening met bijzondere voorwaarden die reeds zijn gesteld in een ander kader. Daarbij kan het bijvoorbeeld gaan om bijzondere voorwaarden bij een straf of maatregel, opgelegd uit anderen

hoofde, die (deels) voorwaardelijk niet wordt tenuitvoergelegd. Met het oog op de beoordeling door de officier van justitie besteedt de reclasseringsinstelling in het advies expliciet aandacht aan bijzondere voorwaarden die zijn gesteld in een ander kader. De reclasseringsinstelling is doorgaans immers betrokken bij het toezicht op de naleving van die bijzondere voorwaarden.

Artikel 3.2.3 [geschikt verblijfadres]

De officier van justitie betreft bij zijn beslissing over het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling tevens de beschikbaarheid van een geschikt verblijfadres. De afwezigheid van een geschikt verblijfadres vormt een contra-indicatie voor het verlenen van voorwaardelijke invrijheidstelling. Zie nader de nota van toelichting bij het Uitvoeringsbesluit Wet straffen en beschermen (Stb. 2021, 251, p. 31).

HOOFDSTUK 4

Geldelijke straffen en maatregelen

Dit hoofdstuk bevat nadere regels over de tenuitvoerlegging van geldelijke straffen en maatregelen. Naar huidig recht is de inhoud van deze regels opgenomen in de artikelen 4:1 tot en met 4:15. De wettelijke grondslag voor de nadere regels is gelegen in de artikelen 7.5.10 en 7.5.15 van de wet.

TITEL 4.1

Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1 [reikwijdte]

Eerste lid

De minister is verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van geldelijke straffen, maatregelen, voorwaarden en vergelijkbare modaliteiten. In dit hoofdstuk gaat het concreet om de inning van een geldboete of schadevergoedingsmaatregel, en om de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel via een ontnemingsmaatregel of ontnemingsschikking. De feitelijke tenuitvoerlegging wordt in de meeste gevallen namens de minister gedaan door het CJIB.

In het huidige artikel 4:2 worden ook de transactie en verschillende geldelijke voorwaarden en bijkomende straffen onder de reikwijdte van dit hoofdstuk geschaard. Deze modaliteiten volgen ook in dit besluit grotendeels dezelfde regels, maar zijn – in navolging van de wet – om systematische redenen elders ondergebracht. Zo regelt artikel 2.2.1 de tenuitvoerlegging van geldelijke voorwaarden en zijn de bijkomende straffen ondergebracht in Titel 5.2. In beide gevallen zijn bepalingen uit dit hoofdstuk aldaar van overeenkomstige toepassing verklaard. Er is dus geen sprake van inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het huidige recht.

Tweede lid

Het tweede lid strekt ertoe te verduidelijken dat de minister – feitelijk dus het CJIB – geen taak heeft bij de inning van geldboetes die zijn opgelegd in fiscale strafbeschikkingen. De tenuitvoerlegging van deze strafbeschikkingen, die op grond van de artikelen 76 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en 10:15 van de Algemene douanewet kunnen worden uitgevaardigd door de Belastingdienst onderscheidenlijk de inspecteur, vindt plaats op grond van genoemde wetsartikelen, alsmede op grond van de artikelen 2, eerste lid, onderdeel p, en 3a van de Invorderingswet 1990 door de in die wet bedoelde Ontvanger.

Artikel 4.1.2 [ondersteuning bij politiestrafbeschikking en bestuurlijke strafbeschikking]

Voor de politiestrafbeschikking en de bestuurlijke strafbeschikking zijn in artikel 4.2.4 nadere regels gesteld over de wijze waarop (directe) betaling kan plaatsvinden. De minister – feitelijk het CJIB – ondersteunt de hiermee belaste ambtenaren. De ondersteuning heeft onder meer de vorm van het verstrekken van de voor de uitvaardiging van de strafbeschikking benodigde gegevens en het bieden van een infrastructuur voor onder meer het inzenden van het proces-verbaal.

Artikel 4.1.3 [delegatiebepaling]

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de bevoegdheid van de minister om de tenuitvoerlegging van lage geldboetes in uitzonderlijke gevallen te beëindigen (artikel 7.5.9 van de wet) en over de uitwinning van conservatoir beslag ten behoeve van het voldoen van een onherroepelijk opgelegde geldelijke straf of maatregel. Deze delegatiebepalingen zijn ongewijzigd overgenomen uit de huidige artikelen 1:2, tweede lid, onderdeel d, en 4:15, tweede lid.

TITEL 4.2

Plaats, wijze en termijn van betaling

Artikel 4.2.1 [wijze en termijn van betaling]

Eerste lid

Degene die een bedrag moet voldoen op grond van een in artikel 4.1.1, eerste lid, genoemde verplichting, ontvangt hiertoe een bericht van het CJIB met informatie over de termijn of de termijnen waarbinnen en de wijze waarop het verschuldigde bedrag moet zijn voldaan. De betaling van het verschuldigde bedrag vindt plaats door storting of overschrijving op een daartoe bestemde bankrekening, tenzij een andere betaalwijze is bepaald overeenkomstig artikel 4.2.3.

Tweede en derde lid

De minister bepaalt de termijn waarbinnen het verschuldigde bedrag moet zijn betaald. In dit bericht staan ook de gevolgen van niet-tijdige betaling. Als vanwege niet-tijdige betaling het bedrag op grond van de wettelijke regeling wordt verhoogd, wordt een aanmaning verstuurd. De termijn van de betaling voor het alsdan verhoogde bedrag is standaard een maand.

Artikel 4.2.2 [kenmerk en terugbetaling]

Eerste lid

In het bericht over de wijze en termijn van betaling (artikel 4.2.1) wordt ook vermeld hoe de betaler moet aangegeven waartoe de betaling strekt. Hierbij kan worden gedacht aan een betalingskenmerk of een zaakkenmerk. Vermelding van een dergelijk kenmerk is essentieel om eenduidig te kunnen herleiden waartoe de gedane betaling strekt.

Tweede en derde lid

Indien bij de betaling niet is aangegeven op welke zaak deze betrekking heeft en de betaling ook niet op eenvoudige wijze is te herleiden – bijvoorbeeld omdat de betaling is gedaan vanaf een bankrekening die op een andere naam staat dan degene die het bedrag is verschuldigd – wordt het bedrag in beginsel teruggestort. Gevolg van het niet op de voorgeschreven wijze voldoen van het verschuldigde bedrag kan hiermee zijn dat de betalingstermijn wordt overschreden. Indien aanleiding bestaat een bedrag terug te storten, zal eerst worden gezien of degene die het bedrag heeft overgemaakt nog

(andere) strafrechtelijke of strafvorderlijke vorderingen heeft openstaan. Deze verrekening vindt plaats op grond van artikel 7.5.22 van de wet. Bij ministeriële regeling zal een bestemmingsvolgorde worden bepaald voor het geval sprake is van meerdere openstaande vorderingen.

Artikel 4.2.3 [andere plaats of wijze van betaling]

In door de minister bepaalde gevallen kan worden afgeweken van de hoofdregel dat betaling plaatsvindt door storting op een daartoe bestemde bankrekening (artikel 4.1.1, eerste lid), nadat hierover door het CJIB een bericht is gestuurd. Bij die aan te wijzen gevallen zal het met name gaan om categorieën zaken, hoewel niet ondenkbaar is dat ook individuele zaken hiervoor in aanmerking komen. Binnen die bepaalde gevallen kan de minister plaatsen aanwijzen waarop en personen waaraan de directe betaling kan plaatsvinden.

Artikel 4.2.4 [betaling politiestrafbeschikking of bestuurlijke strafbeschikking]

Eerste lid

In aansluiting op artikel 4.2.3 zijn er specifieke regels voor de directe betaling van geldboetes die zijn opgelegd in een door een opsporingsambtenaar of door een bestuursorgaan uitgevaardigde strafbeschikking. Het bevoegde gezag, de korpschef, de werkgever van de bevoegde ambtenaar, kan hiertoe bepaalde plaatsen of ambtenaren aanwijzen. Betaling dient in deze gevallen plaats te vinden binnen een dag na constatering van het strafbare feit.

Tweede lid

Niet elke plaats kan worden aangewezen als plaats van betaling. Het tweede lid bevat een opsomming van locaties naar gelang het een politiestrafbeschikking of een bestuurlijke strafbeschikking betreft.

Derde en vierde lid

Voor de inning van de gelden uit directe betalingen zijn specifieke ambtenaren aangewezen. Deze ambtenaren dienen te beschikken over een lijst van de feiten waarvoor zij bevoegd zijn een strafbeschikking uit te vaardigen. Bij elk van deze feiten staat in de lijst aangegeven welk standaard boetebedrag hierop staat, zodat de ambtenaar die de betaling in ontvangst neemt deze lijst kan tonen aan degene die het bedrag ter plaatse voldoet.

Artikel 4.2.5 [betaling politiestrafbeschikking tijdens bijstand]

Indien de bevoegdheid tot het uitvaardigen van een politiestrafbeschikking wordt uitgeoefend op het moment dat bijstand aan de politie wordt verleend door de Koninklijke marechaussee, andere onderdelen van de krijgsmacht of bijzondere bijstandseenheden, vinden de afhandeling, de verantwoording en de controle plaats op de door de politie bepaalde wijze.

Artikel 4.2.6 [betalingsbewijs]

Eerste lid

In het belang van een juiste taakuitoefening bij de inning van de gelden anders dan door overschrijving op de bankrekening van de minister, zijn enige nadere regels noodzakelijk. In dit artikel is voorgeschreven dat door de persoon aan wie de betaling is verricht een gedagtekend en (elektronisch) ondertekend betalingsbewijs wordt uitgereikt, waarop degene die heeft betaald zich indien nodig op een later moment kan beroepen.

Tweede lid

Dit lid geeft de grondslag voor de ministeriële regeling die ziet op het betalingsbewijs dat wordt overhandigd door degene die de betaling in ontvangst neemt. In deze regeling zal ten eerste een formulier worden vastgesteld dat kan worden overhandigd als betalingsbewijs. Ten tweede zullen in deze regeling de eisen worden omschreven waaraan een dergelijk betalingsbewijs moet voldoen. Dat laatste is met name van belang voor de gevallen waarin ter plaatse wordt betaald door een pinbetaling. Dan kan namelijk worden volstaan met uitreiking van het door de mobiele pinautomaat uitgeprinte betalingsbewijs dat voldoet aan de gestelde eisen en hoeft niet separaat een papieren formulier te worden ingevuld.

Artikel 4.2.7 [aantekening van betaling]

Degene die een betaling op grond van artikel 4.2.3 of artikel 4.2.4 in ontvangst heeft genomen, maakt hiervan aantekening. Hierdoor kan administratief worden nagegaan of de binnengekomen gelden overeenstemmen met de hoogte van de te betalen bedragen.

Artikel 4.2.8 [delegatiebepaling]

Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de bevoegdheid van de minister om uitstel van betaling te verlenen of betaling in termijnen toe te staan, ook in die gevallen dat de rechter of de officier van justitie reeds met toepassing van artikel 24a van het Wetboek van Strafrecht een dergelijke regeling heeft getroffen (zie ook artikel 7.5.1, derde lid, van de wet). Deze delegatiebepaling is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 4:15, eerste lid, onderdeel a.

TITEL 4.3

Verantwoording van de gelden

Artikel 4.3.1 [beheer bankrekeningen]

Voor de betaling van verschuldigde bedragen op grond van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.1, eerste lid, zijn specifieke bankrekeningen beschikbaar. Het beheer van deze rekeningen en de in verband daarmee te voeren administratie wordt namens de minister uitgevoerd door het CJIB. De directeur van het CJIB is belast met het beheer van deze bankrekeningen en legt hierover – als hoofd van het dienstonderdeel – verantwoording af aan de minister.

Artikel 4.3.2 [verantwoording bij directe betaling]

Personen en instanties die bij een directe betaling het geld in ontvangst nemen, maken dit geld over naar de daarvoor bestemde bankrekening van het CJIB. De hierbij door de minister bepaalde werkwijze en de nadere regels genoemd in het tweede lid zorgen ervoor dat er geen kasverschillen kunnen optreden.

Artikel 4.3.3 [verantwoording gelden politie, Koninklijke marechaussee en buitengewoon opsporingsambtenaren]

Dit artikel ziet op de verantwoording van de gelden die worden ontvangen door de politie, de Koninklijke marechaussee en buitengewoon opsporingsambtenaren. Een uitzondering op de jaarlijkse opgave is opgenomen in het derde lid. Hierin is bepaald dat geen opgave hoeft te worden gedaan over die gevallen waarin degene die ter plaatse tot betaling overgaat, dit doet door directe overschrijving op de bankrekening van de minister.

TITEL 4.4

Administratiekosten en kosten van verhaal

Deze titel heeft betrekking op de inning van de administratiekosten (artikel 4.4.1) en de kosten die worden gemaakt bij het verhaal van een geldboete, schadevergoedingsmaatregel of ontnemingsmaatregel (artikel 4.4.2). Beide artikelen zijn inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. De kosten van verhaal hebben betrekking op de kosten van ambtshandelingen en op de invorderingskosten. Deze laatste kosten betreffen bijvoorbeeld de kosten van het beoordelen en uitvoeren van een betalingsregeling. Zowel de administratiekosten als de invorderingskosten worden bij ministeriële regeling bepaald.

TITEL 4.5

Voorschot schadevergoedingsmaatregel

Artikel 4.5.1 [voorschot schadevergoedingsmaatregel]

Eerste lid

Indien de veroordeelde tot een schadevergoedingsmaatregel binnen acht maanden niet of niet volledig heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling, keert de staat het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel uit, zo is bepaald in artikel 7.5.3 van de wet. Het resterende bedrag wordt uitgekeerd aan het slachtoffer dat geen rechtspersoon is, of aan de personen genoemd in artikel 1.5.10, tweede lid, van de wet.

Tweede lid

Bij de uitkering van het voorschot geldt een maximum van € 5.000. Het maximum geldt niet voor de in het tweede lid specifiek genoemde misdrijven. De opsomming van misdrijven is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 4:14 zoals dat is aangepast in verband met de Wet seksuele misdrijven (Stb. 2024, 60).

Derde lid

Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de uitkering van het resterende bedrag van de schadevergoedingsmaatregel. Bij deze nadere regels kan worden gedacht aan bepaling van het moment waarop het voorschot wordt uitgekeerd.

HOOFDSTUK 5

Andere straffen en maatregelen

TITEL 5.1

Taakstraf

AFDELING 5.1.1

Inhoud van de taakstraf

Artikel 5.1.1 [verantwoordelijkheid aanbod projectplaatsen]

De reclassering is onder meer belast met het voorbereiden en begeleiden van en het houden van toezicht op de uitvoering van taakstraffen (zie het huidige artikel 8 van de Reclasseringsregeling 1995). In dit artikel is bepaald dat de reclassering tevens verantwoordelijk is voor het aanbod van projectplaatsen voor taakstraffen. De verantwoordelijkheid van de reclassering staat naast de wettelijke verantwoordelijkheden ter zake van de minister (artikel 1.10.1 van de wet) en van de officier van justitie (zoals de artikelen 7.6.3 tot en met 7.6.5 van de wet).

Artikel 5.1.2 [voorwaarden projectplaats]

Eerste lid

Projectplaatsen voor het verrichten van een taakstraf moeten aan bepaalde inhoudelijke voorwaarden voldoen. Bij de werving van projecten of het opzetten van een project in eigen beheer door de reclassering zullen deze voorwaarden in acht moeten worden genomen. De onderdelen a en b zien op de werkzaamheden die moeten worden verricht. Het moet in elk geval gaan om onbetaalde arbeid (zie artikel 22c, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht). Het te verrichten werk moet ook additioneel zijn, wat inhoudt dat er geen sprake mag zijn van het bezetten van arbeidsplaatsen die anders ter beschikking zouden komen van de reguliere arbeidsmarkt. Het mag ook niet gaan om puur commerciële activiteiten; waar mogelijk moet het algemeen maatschappelijk nut een rol blijven spelen. In onderdeel c wordt hieraan toegevoegd dat de bezigheden zinnig en in voldoende mate aanwezig moeten zijn. Onderdelen d en e bevatten de eisen van aanwijzing van een contactpersoon binnen de projectplaats en van noodzakelijke begeleiding. De contactpersoon is ter plaatse verantwoordelijk voor de gang van zaken rond het verrichten van de taakstraf. Uit de onderdelen f en g volgt dat de regelgeving inzake de arbeidsomstandigheden en veiligheidsvoorschriften in acht worden genomen, en dat geen werkzaamheden worden opgedragen waarvoor bijzondere deskundigheid is vereist of die bijzondere risico's met zich brengen die niet aansluiten bij de werkervaring van de veroordeelde. Onderdeel h geeft aan dat op de projectplaats terughoudendheid dient te worden betracht met het plaatsen van veroordeelden op plaatsen waar geldhandelingen worden verricht of met alcohol en/of drugs wordt omgegaan. Het artikel voorziet evenwel niet in een algemeen verbod. Een en ander zal mede afhankelijk zijn van de persoon van de veroordeelde en het begane delict. Tot slot volgt uit onderdeel i dat de contactpersoon de veroordeelde controleert. Eventuele onregelmatigheden, het aantal gewerkte uren en de getoonde inzet op basis van afspraken met de uitvoerder taakstraffen worden doorgegeven aan de reclassering.

Tweede lid

Indien nodig kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld over de voorwaarden waaraan projectplaatsen moeten voldoen. Deze delegatiebepaling is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 3:27, onderdeel a.

Artikel 5.1.3 [nieuwe projectplaats]

Eerste lid

Dit artikel beschrijft de procedure tot goedkeuring van een nieuwe projectplaats. De reclassering is immers verantwoordelijk voor het aanbod van projectplaatsen voor het verrichten van taakstraffen (artikel 5.1.1). Een voorstel voor een nieuwe projectplaats wordt voorgelegd aan de minister, feitelijk het CJIB.

Tweede en derde lid

Bij zijn oordeel omtrent de goedkeuring van de nieuwe projectplaats zal de minister moeten kunnen beschikken over relevante gegevens. Van de beoogde projectplaats wordt daarom een omschrijving gemaakt. De omschrijving van de nieuwe projectplaats bevat in ieder geval de naam van de instelling of organisatie waar de beoogde projectplaats wordt ingericht, het doel van de instelling of organisatie, de aard van de werkzaamheden die kunnen worden verricht, de voorziene wijze van begeleiding van de veroordeelde en een verklaring omtrent de bereidheid van de instelling of organisatie om controlerende taken uit te voeren. De minister toetst ook de geschiktheid van de aanbieder van de projectplaats. Die toetsing kan bijvoorbeeld inhouden dat van de aanbieder van de projectplaats wordt gevraagd een verklaring omtrent het gedrag te overleggen. Zo nodig wordt uitgebreid onderzoek gedaan. De minister beslist binnen een maand na de indiening van het voorstel. Indien de projectplaats wordt goedgekeurd,

zal deze door de reclassering worden toegevoegd aan het overzicht met beschikbare projectplaatsen (artikel 5.1.4).

Artikel 5.1.4 [overzicht projectplaatsen]

De deelnemers aan het strafproces moeten een overzicht kunnen krijgen van de beschikbare projectplaatsen en zich kunnen oriënteren op de inhoud daarvan. Dat geldt ook voor de minister, gelet op zijn verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging. De reclassering draagt daarom zorg voor een overzicht van beschikbare projectplaatsen en de aard van de te verrichten werkzaamheden. Deze verplichting is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 3:12, eerste lid, en ondergebracht in een afzonderlijk artikel.

Artikel 5.1.5 [vervallen projectplaats]

Indien de reclassering constateert dat een projectplaats niet langer voldoet aan de gestelde eisen, bedoeld in artikel 5.1.2, wordt dit gemeld aan de minister. De minister heeft vervolgens een maand om de melding te beoordelen. Indien de minister binnen een maand geen bezwaar kenbaar maakt, vervalt de projectplaats en zal deze worden verwijderd van het in het artikel 5.1.4 bedoelde overzicht. De minister kan ook zelfstandig beslissen tot het laten vervallen van een projectplaats, na overleg met de reclassering.

AFDELING 5.1.2

Plaatsing van de veroordeelde

Artikel 5.1.6 [verantwoordelijkheid reclassering]

De reclassering zorgt voor de feitelijke tenuitvoerlegging van taakstraffen (zie ook het huidige artikel 8 van de Reclasseringsregeling 1995). De reclassering ontvangt hierover een opdracht van de minister. De reclassering zorgt er vervolgens voor dat de taakstraf wordt tenuitvoergelegd in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak of de strafbeschikking. Indien dat onverhoopt niet mogelijk is, worden de minister en de officier van justitie daarvan direct in kennis gesteld. In die gevallen kan de officier van justitie mogelijk toepassing geven aan artikel 7.6.3 van de wet. In dat artikel is voorzien in de mogelijkheid voor de officier van justitie om de taakstraf te wijzigen wat betreft de aard van de door de rechter bepaalde werkzaamheden, indien de officier van justitie van oordeel is dat de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren kan of heeft kunnen verrichten.

Artikel 5.1.7 [intakegesprek en plaatsing]

Eerste lid

Na ontvangst van een opdracht tot tenuitvoerlegging (artikel 5.1.6) begint de reclassering met de tenuitvoerlegging van de taakstraf. De eerste stap is dat de uitvoerder taakstraffen de veroordeelde oproept voor een intakegesprek.

Tweede lid

Indien niet wordt gereageerd op de oproep voor het intakegesprek, is een verificatie van de adresgegevens geboden. Door het CJIB zal voor doorzending onder meer een zogenaamde adresverrijking worden toegepast en de daarmee verkregen gegevens worden verwerkt en meegestuurd naar de reclassering. Hiermee wordt de kans verkleind dat de oproep naar een verkeerd adres gaat. In de praktijk kan het geboden zijn de tweede oproep met bewijs van ontvangst te verzenden. Indien op de tweede oproep evenmin wordt gereageerd, zal er een bericht naar de minister en de officier van justitie

gaan dat de taakstraf niet kan worden uitgevoerd. In dat geval zal de officier van justitie kunnen bevelen dat de vervangende hechtenis wordt toegepast (artikel 7.6.4 van de wet).

Derde en vierde lid

Tijdens het intakegesprek wordt in ieder geval melding gedaan van de rechten, plichten en regels die gelden tijdens de tenuitvoerlegging van de taakstraf. Bij het bepalen van de werkzaamheden of verplichtingen houdt de uitvoerder taakstraffen rekening met diverse omstandigheden. Zo zal moeten worden gekeken naar het gepleegde delict. Waar mogelijk zal een relatie tussen het gepleegde feit en de te verrichten taakstraf moeten worden nagestreefd. Ook zal specifiek moeten worden gekeken naar de persoonlijke mogelijkheden van de veroordeelde. Voorts wordt een nadere regeling gegeven voor de reistijd.

Vijfde lid

Na de selectie van een projectplaats zal doorgaans een gesprek plaatsvinden in het bijzijn van de contactpersoon van de projectplaats. Dit is afhankelijk van de projectplaats en de overige omstandigheden. In dit gesprek zal in elk geval aan de orde dienen te komen wat er van de veroordeelde op het project wordt verwacht en welke regels er gelden.

Zesde lid

De plaatsingsbeslissing van de uitvoerder taakstraffen wordt schriftelijk vastgelegd en voor akkoord ondertekend door de veroordeelde. In de praktijk zijn er door de reclassering standaardregels ontwikkeld en wordt de veroordeelde gevraagd deze te ondertekenen. Door ondertekening staat in elk geval vast dat de regels aan de orde zijn geweest. Het stuk kan als bijlage worden gevoegd bij de plaatsingsbeslissing waarbij ondertekening is voorgeschreven. De veroordeelde ontvangt een kopie van de beslissing. Vóór de inwerkingtreding van het Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen werd ook een kopie gezonden aan de officier van justitie. Er is echter pas aanleiding de officier van justitie te informeren als de veroordeelde de taakstraf niet (naar behoren) uitvoert en er dus een vervolgbeslissing noodzakelijk is. In dit stadium van de uitvoering zou dit kunnen blijken uit het niet willen ondertekenen van de plaatsingsbeslissing, wat in de meeste gevallen zal moeten worden opgevat als een weigering van de veroordeelde om de taakstraf te verrichten. In dat geval zal de officier van justitie hiervan op de hoogte dienen te worden gesteld.

Artikel 5.1.8 [afloopbericht]

Na het succesvol verrichten van de taakstraf wordt daarvan mededeling gedaan aan de minister. Feitelijk zal de mededeling worden gedaan aan het CJIB.

AFDELING 5.1.3

Uitvoerder taakstraffen

Artikel 5.1.9 [taakomschrijving uitvoerder taakstraffen]

Dit artikel geeft een algemene omschrijving van de taken en verantwoordelijkheden van de uitvoerder taakstraffen. De uitvoerder taakstraffen is de medewerker van de reclassering die is belast met de begeleiding en het toezicht in het kader van de tenuitvoerlegging van een taakstraf (artikel 1.1.1). De uitvoerder taakstraffen houdt aldus toezicht op de verrichtingen van de veroordeelde en de omstandigheden waaronder deze plaatsvinden. Het toezicht omvat ook de veiligheid, de gezondheid en de arbeidsomstandigheden op de projectplaats en de redelijkheid van de opgedragen werkzaamheden of de opgelegde verplichtingen.

Artikel 5.1.10 [mogelijke beslissingen uitvoerder taakstraffen]

De uitvoerder taakstraffen is, al dan niet op basis van een daartoe strekkend verzoek van de officier van justitie, bevoegd om als toezichthouder de in dit artikel genoemde beslissingen te nemen. De mogelijke beslissingen zijn waar nodig nader uitgewerkt in de artikelen 5.1.11 tot en met 5.1.13. Voordat een beslissing wordt genomen, wordt de veroordeelde zo mogelijk gehoord. De beslissing wordt altijd schriftelijk vastgelegd, gedagtekend en gemotiveerd. Bij de rapportage aan de officier van justitie worden de beslissing en, indien kenbaar gemaakt, het standpunt van de veroordeelde gevoegd.

Artikel 5.1.11 [wijziging projectplaats of werkzaamheden]

De uitvoerder taakstraffen is allereerst bevoegd om in bijzondere omstandigheden de projectplaats of de aard van de werkzaamheden te wijzigen. Bij bijzondere omstandigheden kan worden gedacht aan onvoldoende beschikbaarheid van werk voor de veroordeelde op de projectplaats, een misdrijving die de handhaving van de veroordeelde op het project in de weg staat, een onoplosbaar conflict op de projectplaats, gebleken ongeschiktheid van de veroordeelde voor het werk, het verkrijgen van een betaalde werkkring, voor zover de tijden van de projectplaats niet kunnen worden aangepast.

Artikel 5.1.12 [waarschuwing]

De uitvoerder taakstraffen kan de veroordeelde een waarschuwing geven indien de taakstraf niet naar behoren wordt verricht. Bij het niet behoorlijk verrichten van de taakstraf kan worden gedacht aan de omstandigheid dat de veroordeelde zonder opgave van redenen niet op de projectplaats is verschenen, weigert een redelijke opdracht uit te voeren of zich schuldig maakt aan wangedrag. In dit artikel wordt bedoeld op de formele waarschuwing waarbij het rechtsgevolg is dat de taakstraf zal worden geschorst bij herhaling van het onbehoorlijk verrichten van de taakstraf. De waarschuwing kan slechts eenmaal worden gegeven. Los daarvan kan het zijn dat bij geringe incidenten aan de veroordeelde (mondeling) te kennen wordt gegeven dat zijn gedrag niet juist is.

Artikel 5.1.13 [opschorting of schorsing van de taakstraf]

Tot slot kan de uitvoerder taakstraffen beslissen tot opschorting of schorsing van de tenuitvoerlegging van de taakstraf met het advies aan de officier van justitie om de taakstraf voortijdig te beëindigen. Tot het nemen van deze beslissing zal worden overgegaan indien de veroordeelde na een waarschuwing wederom de taakstraf niet naar behoren verricht of na een ernstige misdrijving waardoor verdere voortzetting van de taakstraf onmogelijk wordt. Voor de invulling van wat onder ernstige misdrijving moet worden verstaan kan aansluiting worden gezocht bij het arbeidsrecht. Na het nemen van deze beslissing wordt de officier van justitie direct op de hoogte gesteld. In het tweede lid wordt voorts aangegeven dat de officier van justitie na ontvangst van het advies zo spoedig mogelijk een beslissing dient te nemen over de wijziging van de taakstraf (artikel 7.6.3 van de wet) of tot toepassing van de vervangende hechtenis (artikel 7.6.4 van de wet). Ook de minister wordt geïnformeerd. Gelet op de gevolgen die dergelijke beslissingen met zich kunnen brengen, zijn een aantal waarborgen ingebouwd in artikel 5.1.10. Zo moet de uitvoerder taakstraffen de veroordeelde zo mogelijk vooraf horen. Indien gewenst kan een vertrouwenspersoon bij het gesprek aanwezig zijn. De beslissing moet voorts schriftelijk worden vastgelegd, waarbij tevens de redenen voor deze beslissing moeten worden aangegeven.

AFDELING 5.1.4

Verplichtingen van de veroordeelde

Artikel 5.1.14 [medische keuring]

De uitvoerder taakstraf kan de veroordeelde opdragen zich medisch te laten keuren door een keuringsarts voordat de taakstraf aanvangt. Een dergelijke medische keuring kan aangewezen zijn voordat de taakstraf aanvangt, indien de werkzaamheden dit vereisen of indien de veroordeelde medische klachten heeft of (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is. Door een medische keuring kan een verantwoorde keuze worden gemaakt of de voorgestelde werkzaamheden medisch gezien passen bij de veroordeelde. De veroordeelde kan ook zelf verzoeken om een medische keuring. Het is dan aan de uitvoerder taakstraffen om te beslissen of hij dat geboden acht. De reclassering kan op dit punt intern een nadere werkwijze aanbevelen hoe te handelen in dergelijke situaties.

Artikel 5.1.15 [werk en uitkering]

De aard van een project kan met zich brengen dat het niet altijd mogelijk zal zijn voor een veroordeelde die een baan heeft om het gehele project in zijn vrije tijd te verrichten. Met het oog hierop is de mogelijkheid opgenomen om de veroordeelde te verplichten een aantal vrije dagen op te nemen. De veroordeelde zal dat, zoals gebruikelijk, moeten doen in overleg met zijn werkgever. Het tweede lid maakt duidelijk dat op de veroordeelde de plicht rust om, in die gevallen dat hij een uitkering ontvangt, de uitvoeringsinstantie op de hoogte te stellen van de taakstraf.

Artikel 5.1.16 [informatieplicht veroordeelde]

Veranderingen in de woon-, onderwijs- of werksituatie kunnen gevolgen hebben voor de tenuitvoerlegging van de taakstraf. Met het oog hierop wordt de veroordeelde opgedragen wijzigingen hierin onmiddellijk door te geven aan de reclassering.

Artikel 5.1.17 [aanwijzingen en opdrachten; werkkleding]

Dit artikel heeft betrekking op enkele aspecten van de feitelijke uitvoering van de taakstraf op de projectplaats. De veroordeelde dient opvolging te geven aan aanwijzingen en opdrachten van de uitvoerder taakstraffen of namens deze gegeven opdrachten en aanwijzingen van de contactpersoon, gegeven in het kader van de tenuitvoerlegging van de taakstraf. De veroordeelde zorgt daarbij zelf voor werkkleding, tenzij door de contactpersoon anders is voorgeschreven.

Artikel 5.1.18 [ziekte of bijzondere omstandigheden]

In dit artikel wordt nader aangegeven hoe moet worden gehandeld indien de veroordeelde door ziekte of andere bijzondere omstandigheden verzuimt bij de tenuitvoerlegging van de taakstraf. De veroordeelde moet van ziekte of bijzondere omstandigheden die een reden kunnen zijn voor verzuim direct mededeling doen aan de contactpersoon en de uitvoerder taakstraffen. Bij bijzondere omstandigheden wordt, behoudens onvoorziene omstandigheden, toestemming voor het verzuim gevraagd aan de uitvoerder taakstraffen. Ook in geval van ziekte kan de veroordeelde worden verplicht worden onderworpen aan een medische keuring (vgl. artikel 5.1.14). Verzuimde uren moeten altijd worden ingehaald, ook in geval van ziekte.

Artikel 5.1.19 [delegatiebepaling]

Indien nodig kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld over de uitvoering van de taakstraf en de verplichtingen van de veroordeelde. Deze delegatiebepaling is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 3:27, onderdeel b.

TITEL 5.2

Bijkomende straffen

Artikel 5.2.1 [uitlevering verbeurdverklarde voorwerpen]

Dit artikel regelt de uitlevering van niet inbeslaggenomen voorwerpen die verbeurd zijn verklaard. De grondslag voor deze bepaling is artikel 7.6.20 van de wet. Voorheen vond uitlevering van deze voorwerpen plaats bij de griffie van de rechtbank in het arrondissement waar de strafzaak in eerste aanleg is vervolgd. Deze werkwijze is verlaten na de inwerkingtreding van de Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen. Sindsdien geldt een verantwoordelijkheid voor de minister – feitelijk het CJIB – om hierover contact op te nemen met de rechthebbende, zodat een plaats en een moment kunnen worden bepaald waarop de betreffende voorwerpen worden uitgeleverd.

HOOFDSTUK 6

Jeugdigen en jongvolwassenen

In het Wetboek van Strafrecht is het jeugdstrafrecht ondergebracht in een aparte titel (Titel VIIIA van het Eerste Boek). In het Wetboek van Strafvordering is het strafprocesrecht met betrekking tot jeugdigen en jongvolwassenen eveneens apart geregeld (Boek 6, Titel 1.1). In die lijn heeft ook de tenuitvoerlegging een eigen wettelijke regeling gekregen (Boek 7, Hoofdstuk 7). Deze bijzondere positie voor het jeugdstrafrecht is ook doorgevoerd in dit besluit. Het laatste inhoudelijke hoofdstuk bevat dan ook nadere regels over de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen die zijn opgelegd met toepassing van het jeugdstrafrecht. De grondslag voor deze regels is primair gelegen in artikel 7.7.4 van de wet. Via de schakelbepalingen in de artikelen 7.7.5, 7.7.8, 7.7.18, 7.7.20 en 7.7.29 van de wet vormen ook de vele andere delegatiebepalingen in Boek 7 van de wet een grondslag voor de inhoud van dit hoofdstuk.

De verhouding van dit hoofdstuk tot de rest van het besluit is als volgt. Hoofdstuk 1 (Algemene bepalingen) is onverkort van toepassing op de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke en strafvorderlijke beslissingen die zijn genomen met toepassing van het jeugdstrafrecht. Dat blijkt reeds uit het feit dat de artikelen van Hoofdstuk 1 tevens betrekking hebben op de straffen en maatregelen die uniek zijn aan het jeugdstrafrecht, zoals de jeugddetentie en de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen.

Voor de Hoofdstukken 2 tot en met 5 geldt dat in dit hoofdstuk steeds per straf of maatregel wordt aangegeven in hoeverre die eerdere hoofdstukken van (overeenkomstige) toepassing zijn. Dit gebeurt, waar relevant, steeds in het eerste artikel van een bepaalde titel. Zo begint de titel over jeugddetentie (Titel 6.2) met een artikel waarin de relevante bepalingen over de oproep tot zelfmelding van overeenkomstige toepassing worden verklaard (artikel 6.2.1). Vervolgens zijn specifieke voorschriften over jeugddetentie opgenomen (artikelen 6.2.2 en 6.2.3). Het voordeel van deze opzet is dat de relevante nadere regels over een bepaalde straf of maatregel steeds zijn te vinden in één titel.

TITEL 6.1

Toezicht en voorwaarden

Artikel 6.1.1 [schakelbepaling]

Voor het toezicht op de naleving geldt dat Hoofdstuk 2 (Toezicht en voorwaarden) in zijn geheel van overeenkomstige toepassing is op het jeugdstrafrecht. In deze schakelbepaling is dat geregeld voor onderwerpen zoals de start en het einde van het toezicht, de aanwijzingen die de officier van justitie kan geven aan de reclasseringsinstelling, en het advies dat de reclasseringsinstelling uitbrengt in geval van een schending van een voorwaarde, straf, maatregel of gedragsaanwijzing.

Om Hoofdstuk 2 goed te kunnen toepassen is echter behoefte aan een viertal aanvullingen of afwijkingen. De eerste aanvulling is dat reclasseringstoezicht in het jeugdstrafrecht niet enkel wordt gehouden door reclasseringsinstellingen, maar ook – of eigenlijk vooral – door gecertificeerde instellingen als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet. Onderdeel a bepaalt daarom dat voor de toepassing in het jeugdstrafrecht onder “reclasseringsinstelling” mede wordt verstaan een “gecertificeerde instelling”. Zie over deze gelijkschakeling nader de memorie van toelichting bij de tweede vaststellingswet (Kamerstukken II 2024/25, 36636, nr. 3, p. 153).

Daarnaast geldt in het jeugdstrafrecht een snellere aanvangstermijn voor het toezicht op de naleving in geval van een straf of maatregel die (deels) voorwaardelijk niet wordt tenuitvoergelegd. Onderdeel b bepaalt daarom, in afwijking van artikel 2.1.1, eerste lid, onderdeel a, dat het toezicht op de naleving bij een voorwaardelijke niet tenuitvoergelegde straf of maatregel aanvangt binnen een termijn van vijf dagen na het ingaan van de proeftijd, dan wel binnen een termijn van drie dagen na het eindvonnis indien de rechter toepassing heeft gegeven aan artikel 2.5.49, derde lid, van de wet.

Het derde punt houdt verband met het advies dat de gecertificeerde instelling zal uitbrengen indien de veroordeelde een voorwaarde, straf, maatregel of gedragsaanwijzing niet naleeft (artikel 2.1.4). In onderdeel c is geborgd dat niet alleen de minister een kopie van dit advies ontvangt, maar ook de raad voor de kindbescherming.

Tot slot regelt onderdeel d dat een eventuele beëindiging van het toezicht (artikel 2.1.5) altijd overleg vereist met de gecertificeerde instelling en de raad voor de kindbescherming.

Artikel 6.1.2 [geldelijke voorwaarden]

Voor geldelijke voorwaarden geldt dat de wijze van tenuitvoerlegging op basis van dit besluit vergelijkbaar is met die van geldelijke straffen en maatregelen, zoals de geldboete of de schadevergoedingsmaatregel. Net als in het algemene strafrecht – zie artikel 2.2.1 – zijn daarom de relevante titels uit Hoofdstuk 4 (Geldelijke straffen en maatregelen) van overeenkomstige toepassing verklaard. Zie nader de toelichting op die titels.

TITEL 6.2

Jeugddetentie

Artikel 6.2.1 [oproep tot zelfmelding]

Eerste en tweede lid

De veroordeelde tot jeugddetentie kan worden opgeroepen om zich binnen een daarvoor gestelde termijn te melden bij een justitiële jeugdinrichting voor de tenuitvoerlegging van de jeugddetentie. De jeugddetentie wijkt hierin in de kern niet af van de andere vrijheidsstraffen. De regels over de oproep tot zelfmelding, opgenomen in de artikelen 3.1.1 en 3.1.2, zijn daarom grotendeels van overeenkomstige toepassing op veroordeelden tot jeugddetentie.

Wel moet bij de afweging steeds een inhoudelijke beoordeling plaatsvinden. Er gelden geen uitsluitingsgronden ten aanzien van de duur van de jeugddetentie of het type delict waarvoor de straf is opgelegd. Voor personen ten aanzien van wie het jeugdstrafrecht is toegepast geldt namelijk dat vrijheidsbeneming bijzonder ingrijpend is en dat hiervoor voldoende voorbereiding moet worden uitgetrokken, bijvoorbeeld vanwege het (langdurig) onderbreken van onderwijs. Voor de beoordeling op zelfmelding betekent dit dat – ongeacht de duur van de jeugddetentie of het type delict – steeds een inhoudelijke beoordeling moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 3.1.1, derde lid, dus op basis van contra-indicaties. De uitsluitingsgronden van artikel 3.1.1, tweede lid, onderdelen a en b, gelden niet. Dit betekent niet dat veroordeelden tot jeugddetentie van rechtswege in aanmerking komen voor een oproep tot zelfmelding, maar wel dat altijd een individuele beoordeling plaatsvindt of de veroordeelde wel of niet wordt opgeroepen. Dit is niet anders onder het huidige artikel 2:1 van de Regeling tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen.

Derde lid

Een ander voorschrift dat ongewijzigd is overgenomen is dat de minister – feitelijk het CJIB – van een eventuele oproep tot zelfmelding kennis geeft aan de raad voor de kindbescherming, de gecertificeerde instelling en de personen die gezag uitoefenen over de veroordeelde.

Artikel 6.2.2 [voorwaardelijke invrijheidstelling]

Aan de veroordeelde tot jeugddetentie kan voorwaardelijke invrijheidstelling worden verleend door de rechtbank (artikel 7.7.9 van de wet). De rechtbank kan dit doen op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de veroordeelde. Dit artikel bepaalt dat de directeur van de inrichting een gemotiveerd voorstel doet aan de officier van justitie indien hij van oordeel is dat de veroordeelde in aanmerking komt voor voorwaardelijke invrijheidstelling. Dit is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:4.

In het huidige besluit gaat ook artikel 2:5 (deels) over de voorwaardelijke invrijheidstelling van de veroordeelde tot jeugddetentie. Dat artikel bevat de verplichting voor het openbaar ministerie om verschillende rechterlijke beslissingen ter kennis te brengen van de minister. Die verstrekking volgt echter reeds uit de artikelen 1.10.1, vijfde lid, in samenhang met artikel 7.1.1, eerste lid, van de wet. Om die reden is het huidige artikel 2:5 niet overgenomen.

Artikel 6.2.3 [nazorg]

Dit artikel betreft het huidige artikel 2:7 en handhaaft het uitgangspunt dat de betrokken ketenpartners voorzien in nazorg. Het doel van het organiseren van nazorg is het vergroten van het perspectief van de veroordeelde (en daarmee het verkleinen van het risico op recidive) middels het bieden van begeleiding en ondersteuning tijdens en na verblijf in een justitiële jeugdinrichting. Het vormgeven van de nazorg is een gezamenlijke taak voor de raad voor de kindbescherming, de gecertificeerde instelling, de justitiële jeugdinrichting of kleinschalige voorziening, en de gemeente waar de

veroordeelde zal verblijven na uitstroom. Sinds de decentralisatie van de jeugdzorg verschilt het werkproces en de precieze invulling van de nazorg per regio, afhankelijk van de lokale context. De veroordeelde en zijn netwerk worden daarbij zoveel mogelijk betrokken.

TITEL 6.3

Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen

AFDELING 6.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 6.3.1 [aantekeningen]

Op grond van artikel 7.7.13, derde lid, van de wet wordt bij de vordering tot verlenging van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen een kopie overgelegd van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de veroordeelde. In dit artikel wordt – zonder inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het huidige artikel 2:8 – aangegeven wat wordt verstaan onder deze aantekeningen.

Artikel 6.3.2 [advies over scholings- en trainingsprogramma]

Indien de veroordeelde deelneemt aan een scholings- en trainingsprogramma als bedoeld in artikel 3 van de Penitentiaire beginselenwet, heeft de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling een adviserende functie. Dit advies kan zowel gevraagd als ongevraagd worden gegeven. Indien de directeur van de inrichting het voorstel of het advies volgt en dit gevolgen heeft voor het toezicht op de naleving, stelt de directeur de minister hiervan in kennis. Het CJIB routeert namens de minister toezichtopdrachten en houdt hiermee overzicht op de (wijze van) tenuitvoerlegging van de maatregel.

AFDELING 6.3.2

Voorwaardelijke beëindiging door Onze Minister

Artikel 6.3.3 [voorstel directeur of reclassering]

De minister kan de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen te allen tijde voorwaardelijk of onvoorwaardelijk beëindigen indien hij van oordeel is dat met de voortzetting van de tenuitvoerlegging geen met de strafrechtstoepassing na te streven doel in redelijkheid wordt gediend (artikel 7.7.12, eerste lid, van de wet). In dit artikel is uitgewerkt hoe een beslissing tot voorwaardelijke beëindiging wordt geïnitieerd. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:10, tweede tot en met vierde lid. Het huidige artikel 2:10, eerste lid, is niet overgenomen, omdat de inhoud daarvan overlapt met artikel 7.7.12, eerste lid, van de wet.

De beslissing tot voorwaardelijke beëindiging wordt in beginsel genomen op voorstel van de directeur van de inrichting. De beslissing kan ook ambtshalve worden genomen, nadat de directeur van de inrichting is gehoord. Indien de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling een voorstel tot voorwaardelijke beëindiging doet, wordt het voorstel aangeboden via de directeur van de inrichting, opdat ook deze zijn visie hierop kan geven.

Artikel 6.3.4 [toezicht op de naleving]

Dit artikel is ongewijzigd overgenomen van het huidige artikel 2:11 en waarborgt dat een gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling toezicht houdt op de voorwaarden

die worden verbonden aan de voorwaardelijke beëindiging van de maatregel. De opdracht tot toezicht wordt gegeven op basis van artikel 7.2.1 van de wet. Het toezicht op de naleving bij de voorwaardelijke beëindiging is een voorbeeld van een situatie waarin de minister ambtshalve een toezichtopdracht geeft.

Artikel 6.3.5 [algemene voorwaarden]

Indien de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen voorwaardelijk wordt beëindigd, gelden een aantal algemene voorwaarden waaraan de veroordeelde zich moet houden. Deze voorwaarden zijn inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:12. Daarnaast kunnen in de beslissing tot voorwaardelijke beëindiging de in ieder afzonderlijk geval gewenste bijzondere voorwaarden worden opgenomen. Met betrekking tot de algemene voorwaarde, bedoeld in onderdeel b, wordt opgemerkt dat het bij het verschaffen van de verlangde inlichtingen steeds gaat om informatie die relevant is in verband met de aanwijzingen van of afspraken met de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling. Dit volgt uit de woorden "ter zake". De algemene voorwaarde in onderdeel c komt overeen met soortgelijke informatieplichten elders in dit besluit (vgl. de artikelen 2.1.2, tweede lid, en 5.1.16).

Artikel 6.3.6 [informereren veroordeelde]

Om te verzekeren dat de veroordeelde op de hoogte is van de beslissing tot voorwaardelijke beëindiging en de daarbij gestelde voorwaarden, bepaalt dit artikel dat de veroordeelde in kennis wordt gesteld van de beslissing door tussenkomst van de directeur. Het artikel is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:13.

Artikel 6.3.7 [informereren instanties]

Dit artikel geeft aan wie in kennis worden gesteld van de beslissing tot voorwaardelijke of onvoorwaardelijke beëindiging. Het artikel is ongewijzigd overgenomen van het huidige artikel 2:15.

Artikel 6.3.8 [informereren over niet-naleving en vrijheidsbeneming]

Van de drie mededelingen die onder het oude besluit aan de betrokken reclassering konden worden gedaan, doet het openbaar ministerie – net als voorheen – mededeling van vermoedelijk begane nieuwe misdrijven en overtredingen van voorwaarden. De minister doet mededeling van elke vrijheidsbeneming die is opgelegd; het is immers het CJIB dat – namens de minister – hierover het overzicht bewaakt.

Artikel 6.3.9 [voorstel tot intrekking of schorsing]

Dit artikel regelt (ongewijzigd) de procedure tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging indien het ernstige vermoeden bestaat dat een voorwaarde niet wordt nageleefd of indien een ander belang van de veroordeelde dit vordert. Voorheen was dit geregeld in artikel 2:16. Een voorstel tot intrekking of schorsing kan worden gedaan door de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling, dan wel door de officier van justitie.

Artikel 6.3.10 [informereren over intrekking of schorsing]

Indien de minister beslist tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging, worden de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling, de officier van justitie en de directeur van de inrichting hiervan in kennis gesteld. Dit is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:17.

AFDELING 6.3.3

Verlenging van de maatregel

Artikel 6.3.11 [stukken bij vordering tot verlenging]

Bij de vordering tot verlenging van de maatregel worden op grond van artikel 7.7.13, derde lid, van de wet een recent advies van de directeur van de inrichting en een kopie van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid overgelegd. Dit artikel voorziet in een regeling die waarborgt dat de officier van justitie deze stukken tijdig in zijn bezit heeft. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:18.

Artikel 6.3.12 [informereren over procedure tot verlenging]

Het is van belang dat de minister zo spoedig mogelijk in kennis wordt gesteld van de beslissing van de officier van justitie om geen vordering tot verlenging van de maatregel in te dienen. Indien wel een vordering tot verlenging is ingediend, bepaalt het huidige artikel 2:19 dat de minister ook wordt geïnformeerd over de beslissing van de rechtbank. Het informeren over rechterlijke vervolgbeslissingen is echter in algemene zin geregeld in de artikelen 1.10.5, vijfde lid, en 7.1.1, eerste lid, van de wet en behoeft dus geen herhaling. Het (daarna) informeren van de directeur van de inrichting en de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling over een eventuele afwijzing van de vordering tot verlenging, is belegd bij de minister. Het CJIB geeft hieraan namens de minister feitelijk uitvoering. Daarbij wordt opgemerkt dat het huidige artikel 2:19, derde lid, niet is overgenomen omdat de algemene kennisgevingsplicht uit het tweede lid mede de specifieke situatie van het derde lid omvat.

Artikel 6.3.13 [stukken bij verlenging voorwaardelijke beëindiging of terugplaatsing]

De artikelen 7.7.14 en 7.7.15 van de wet hebben betrekking op de procedure tot verlenging van de voorwaardelijke beëindiging van de maatregel en op de procedure tot terugplaatsing van de veroordeelde in de inrichting. In dit artikel is voorgeschreven dat de officier van justitie bij het indienen van deze vorderingen tevens de beschouwingen overlegt van de gecertificeerde instelling of reclasseringsinstelling over de wijze waarop de voorwaarden, bedoeld in artikel 77t, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, zijn nageleefd. Dit voorschrift is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 2:20.

Artikel 6.3.14 [informereren over verlenging voorwaardelijke beëindiging of terugplaatsing]

Dit artikel beoogt te verzekeren dat de raad voor de kinderbescherming, vanuit diens betrokkenheid als casusregisseur, op de hoogte raakt van het indienen van een vordering tot verlenging van de voorwaardelijke beëindiging dan wel een vordering tot terugplaatsing. Voor het informeren is de officier van justitie (ongewijzigd) verantwoordelijk. Ook is geborgd dat de raad voor de kinderbescherming wordt geïnformeerd over de beslissing van de rechtbank. Het informeren van instanties over genomen rechterlijke beslissingen verloopt via de minister (het CJIB). Het derde lid voorziet in de situatie dat de rechtbank zou beslissen tot (al dan niet tijdelijke) terugplaatsing in een justitiële jeugdinstelling (artikel 7.7.15 van de wet). Als een dergelijke beslissing wordt genomen, brengt de minister deze beslissing direct ter kennis aan de selectiefunctionaris van de DJI.

AFDELING 6.3.4

Omzetting van de maatregel

Artikel 6.3.15 [informerende procedure tot omzetting]

Dit artikel heeft betrekking op de omzetting van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen in de maatregel van terbeschikkingstelling (artikel 7.7.16 van de wet). In lijn met artikel 6.3.14 is geregeld dat de officier van justitie de vordering tot omzetting ter kennis brengt aan de raad voor de kindbescherming. Dit is noodzakelijk omdat met die omzetting een einde komt aan de betrokkenheid van de raad voor de kindbescherming. De beslissing tot omzetting geldt ingevolge artikel 7.7.16 van de wet als een terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege. Deze maatregel wordt in de regel tenuitvoergelegd in een instelling als bedoeld in de Beginselenwet verpleging terbeschikkinggestelden. Met het oog op de plaatsing zal de beslissing tot omzetting door de minister ter kennis moet worden gebracht aan de selectiefunctionaris van de DJI.

TITEL 6.4

Geldelijke straffen en maatregelen

Artikel 6.4.1 [schakelbepaling]

De inning van een geldboete of schadevergoedingsmaatregel en de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel via een ontnemingsmaatregel of ontnemingsschikking, opgelegd of getroffen met toepassing van het jeugdstrafrecht, vindt plaats op dezelfde wijze als in het algemene strafrecht. Alle voorschriften uit Hoofdstuk 4 (Geldelijke straffen en maatregelen) zijn dan ook van overeenkomstige toepassing. Zie nader de toelichting op dat hoofdstuk.

TITEL 6.5

Taakstraf

Artikel 6.5.1 [schakelbepaling]

Op de tenuitvoerlegging van een taakstraf, opgelegd met toepassing van het jeugdstrafrecht, zijn alle voorschriften uit Titel 5.1 van overeenkomstige toepassing. Daarbij geldt dat de verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van taakstraffen in het jeugdstrafrecht niet is belegd bij de reclassering, maar bij de raad voor de kindbescherming. Waar in Titel 5.1 dus wordt gesproken over de reclassering, moet de raad voor de kindbescherming worden gelezen. Daarnaast bevatten de navolgende artikelen enkele specifieke voorschriften over de tenuitvoerlegging van taakstraffen die zijn opgelegd met toepassing van het jeugdstrafrecht.

Artikel 6.5.2 [combinatie werkstraf en leerstraf]

Indien een taakstraf bestaat uit zowel een werkstraf als een leerstraf, worden deze voor de tenuitvoerlegging aangemerkt als afzonderlijke projecten. Het kan bijvoorbeeld voorkomen dat, om wat voor reden dan ook, een leerproject niet succesvol wordt afgerond door de veroordeelde. Dit brengt echter niet mee dat ook de werkstraf op voorhand als mislukt wordt aangemerkt.

Artikel 6.5.3 [voorwaarden project schadeherstel]

Op grond van artikel 77h, tweede lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht kan de taakstraf in het jeugdstrafrecht ook bestaan uit het verrichten van arbeid tot herstel

van de door het strafbare feit aangerichte schade. In tegenstelling tot de projectplaatsen die een algemene goedkeuring van de minister kunnen verkrijgen (zie artikel 5.1.3), zal dit bij de herstelprojecten niet mogelijk zijn omdat er een direct verband wordt gelegd tussen het strafbare feit en de daardoor veroorzaakte schade. In dit artikel zijn de algemene voorwaarden vastgesteld waaronder een dergelijk project mag worden aangeboden.

Artikel 6.5.4 [voorwaarden leerproject]

Dit artikel bepaalt aan welke inhoudelijke voorwaarden een projectplaats voor het verrichten van een leerstraf moet voldoen. Bij het opzetten van een nieuw project door raad voor de kindbescherming zullen deze voorwaarden in acht moeten worden genomen. Met het correctiesysteem, genoemd in onderdeel d, wordt bedoeld op een regeling van straffen en belonen dat onderdeel uitmaakt van het leerproces en voorafgaat aan een eventuele formele waarschuwing. Het derde lid geeft aan dat de raad voor de kindbescherming dient te zorgen voor een kwaliteitstoetsing van de leerstraffen en moet nagaan of de beoogde effecten van de leerstraffen worden gerealiseerd. De raad voor de kindbescherming moet dus evalueren of de binnen het programma gestelde doelen worden gerealiseerd.

Artikel 6.5.5 [nieuwe projectplaats]

In dit artikel wordt – analoog aan artikel 5.1.3 – de procedure beschreven tot goedkeuring van een leerprojectplaats. In het tweede lid is aangegeven over welke gegevens de minister moet kunnen beschikken bij zijn oordeel omtrent de goedkeuring van een project. Ook hier geldt dat indien het project wordt goedgekeurd, deze door de raad voor de kindbescherming zal worden toegevoegd aan het overzicht met beschikbare projecten (artikel 5.1.4).

Artikel 6.5.6 [oproeping ouders of voogd]

Na ontvangst van een opdracht tot tenuitvoerlegging (artikel 5.1.6) begint de raad voor de kindbescherming met de tenuitvoerlegging van de taakstraf. De eerste stap is dat de uitvoerder taakstraffen de veroordeelde oproept voor een intakegesprek (artikel 5.1.7). In geval van een taakstraf die is opgelegd met toepassing van het jeugdstrafrecht kunnen voor het intakegesprek ook de ouders en voogd van de veroordeelde worden opgeroepen.

TITEL 6.6

Maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige

Artikel 6.6.1 [inhoud programma]

Indien de rechter de maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige oplegt – in de praktijk ook wel de gedragsbeïnvloedende maatregel of GBM genoemd – geeft de rechter in de uitspraak aan waaruit de maatregel bestaat (artikel 77w, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht). Het eerste lid van dit artikel ziet op de inhoud van het programma, dat mede kan bestaan uit een of meerdere gedragsinterventies. In het tweede lid is aangegeven dat wanneer de maatregel wordt opgelegd in combinatie met een vrijheidsstraf, de maatregel wordt ingezet als middel van verplichte begeleiding in het kader van de nazorg. De inhoud van dit artikel is ongewijzigd overgenomen uit het huidige artikel 3:26.

TITEL 6.7

Andere straffen en maatregelen

Artikel 6.7.1 [schakelbepaling]

De tenuitvoerlegging van de bijkomende straf van verbeurdverklaring (artikel 77h, derde lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafrecht) vindt op dezelfde wijze plaats als wanneer die straf is opgelegd met toepassing van het algemene strafrecht. Dit artikel garandeert de onverkorte toepassing van artikel 5.2.1 uit Hoofdstuk 5 (Andere straffen en maatregelen).

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

III. TRANSPONERINGSTABELLEN

Nieuw naar huidig

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen	
Titel 1.1 – Definities	
1.1.1	1:1
Titel 1.2 – Volgorde van tenuitvoerlegging	
1.2.1, eerste lid	nieuw 1:4, eerste lid, Regeling USB
1.2.1, tweede lid	1:4, tweede lid, Regeling USB
1.2.1, derde lid	1:4, derde lid, Regeling USB
1.2.1, vierde lid	1:4, vierde lid, Regeling USB
1.2.2, eerste lid	1:5, eerste lid, Regeling USB
1.2.2, tweede lid	1:5, tweede lid, Regeling USB
1.2.2, derde lid	1:5, derde lid, Regeling USB
1.2.2, vierde lid	1:5, vierde lid, Regeling USB
1.2.3	1:6 Regeling USB
1.2.4	1:7 Regeling USB
1.2.5, eerste lid	1:8, eerste lid, Regeling USB
1.2.5, tweede lid	1:8, tweede lid, Regeling USB
1.2.6, eerste lid	1:9, eerste lid, Regeling USB
1.2.6, tweede lid	1:9, tweede lid, Regeling USB
Titel 1.3 – Opschorting en schorsing	
1.3.1	5:1
1.3.2	nieuw 5:2
1.3.3	5:3
1.3.4	5:4
1.3.5	nieuw 5:5
Titel 1.4 – Delegatie	
1.4.1	1:2, tweede lid, onderdelen a en b
Hoofdstuk 2 – Toezicht en voorwaarden	
Titel 2.1 – Toezicht	
2.1.1, eerste lid	3:2, tweede lid
2.1.1, tweede lid	3:2, eerste lid
2.1.2, eerste lid	3:3, eerste lid
2.1.2, tweede lid	3:3, tweede lid
2.1.3	3:1, eerste lid
2.1.4, eerste lid	3:4, eerste lid
2.1.4, tweede lid	3:4, tweede lid
2.1.5	3:1, tweede lid
2.1.6, eerste lid	3:5, eerste lid
2.1.6, tweede lid	3:5, tweede lid
Titel 2.2 – Voorwaarden	
2.2.1	nieuw
Hoofdstuk 3 – Vrijheidsstraffen	
Titel 3.1 – Oproep tot zelfmelding	
3.1.1, eerste lid	nieuw
3.1.1, tweede lid	2:1, eerste lid, Regeling USB
3.1.1, derde lid	2:1, tweede lid, Regeling USB
3.1.2, eerste lid	2:2, eerste lid, Regeling USB

3.1.2, tweede lid	2:2, tweede lid, Regeling USB
Titel 3.2 – Voorwaardelijke invrijheidstelling	
3.2.1, eerste lid	2:1, derde lid
3.2.1, tweede lid	2:1, vierde lid
3.2.1, derde lid	2:1, vijfde lid
3.2.2	2:1, zesde lid
3.2.3	2:1, zevende lid
Hoofdstuk 4 – Geldelijke straffen en maatregelen	
Titel 4.1 – Algemene bepalingen	
4.1.1, eerste lid	4:2, eerste lid
4.1.1, tweede lid	4:1, tweede lid
4.1.2	4:1, eerste lid
4.1.3	1:2, tweede lid, onderdeel d 4:15, tweede lid
Titel 4.2 – Plaats, wijze en termijn van betaling	
4.2.1, eerste lid	4:2, eerste lid
4.2.1, tweede lid	4:2, tweede lid
4.2.1, derde lid	4:2, derde lid
4.2.2, eerste lid	4:3, eerste lid
4.2.2, tweede lid	4:3, tweede lid
4.2.2, derde lid	4:3, derde lid
4.2.3	4:4
4.2.4, eerste lid	4:5, eerste lid
4.2.4, tweede lid	4:5, tweede lid
4.2.4, derde lid	4:5, derde lid
4.2.4, vierde lid	4:5, vierde lid
4.2.5	4:6
4.2.6, eerste lid	4:7, eerste lid
4.2.6, tweede lid	4:9, eerste lid
4.2.7, eerste lid	4:7, tweede lid
4.2.7, tweede lid	4:7, derde lid
4.2.8	4:15, eerste lid, onderdeel a
Titel 4.3 – Verantwoording van de gelden	
4.3.1	4:8
4.3.2, eerste lid	4:9, tweede lid
4.3.2, tweede lid	4:9, derde lid
4.3.3, eerste lid	4:10, eerste lid
4.3.3, tweede lid	4:10, tweede lid
4.3.3, derde lid	4:10, derde lid
Titel 4.4 – Administratiekosten en kosten van verhaal	
4.4.1, eerste lid	4:11, eerste zin
4.4.1, tweede lid	4:11, tweede en derde zin
4.4.2, eerste lid	4:12, eerste lid
4.4.2, tweede lid	4:12, tweede lid
4.4.2, derde lid	4:12, derde lid
Titel 4.5 – Voorschot schadevergoedingsmaatregel	
4.5.1, eerste lid	4:14, eerste lid
4.5.1, tweede lid	4:14, tweede lid
4.5.1, derde lid	4:15, eerste lid, onderdeel b
Hoofdstuk 5 – Andere straffen en maatregelen	
Titel 5.1 – Taakstraf	
Afdeling 5.1.1 – Inhoud van de taakstraf	
5.1.1	3:6

5.1.2, eerste lid	3:7
5.1.2, tweede lid	3:27, onderdeel a
5.1.3, eerste lid	3:8, eerste lid
5.1.3, tweede lid	3:8, tweede lid
5.1.3, derde lid	3:8, derde lid
5.1.4	3:12, eerste lid
5.1.5, eerste lid	3:12, tweede lid
5.1.5, tweede lid	3:12, derde lid
Afdeling 5.1.2 – Plaatsing van de veroordeelde	
5.1.6	3:13, eerste lid
5.1.7, eerste lid	3:14, eerste lid, eerste zin
5.1.7, tweede lid	3:14, tweede lid
5.1.7, derde lid	3:14, derde lid
5.1.7, vierde lid	3:14, vierde lid
5.1.7, vijfde lid	3:14, vijfde lid
5.1.7, zesde lid	3:14, zesde lid
5.1.8	3:15
Afdeling 5.1.3 – Uitvoerder taakstraffen	
5.1.9	3:16
5.1.10, eerste lid	3:17, eerste lid
5.1.10, tweede lid	3:17, tweede lid
5.1.10, derde lid	3:17, derde lid, eerste zin
5.1.10, vierde lid	3:17, derde lid, tweede tot en met vierde zin
5.1.11	3:18
5.1.12	3:19
5.1.13, eerste lid	3:20, eerste lid
5.1.13, tweede lid	3:20, tweede lid
Afdeling 5.1.4 – Verplichtingen van de veroordeelde	
5.1.14	3:21
5.1.15, eerste lid	3:22, eerste lid
5.1.15, tweede lid	3:22, tweede lid
5.1.16	3:23
5.1.17, eerste lid	3:24, eerste lid
5.1.17, tweede lid	3:24, tweede lid
5.1.18, eerste lid	3:25, eerste lid
5.1.18, tweede lid	3:25, tweede lid
5.1.18, derde lid	3:25, derde lid
5.1.19	3:27, onderdeel b
Titel 5.2 – Bijkomende straffen	
5.2.1	4:13
Hoofdstuk 6 – Jeugdigen en jongvolwassenen	
Titel 6.1 – Toezicht en voorwaarden	
6.1.1	nieuw
6.1.2	nieuw
Titel 6.2 – Jeugddetentie	
6.2.1, eerste lid	nieuw
6.2.1, tweede lid	2:1 Regeling USB 2:2 Regeling USB
6.2.2	2:4
6.2.3, eerste lid	2:7, eerste lid
6.2.3, tweede lid	2:7, tweede lid
6.2.3, derde lid	2:7, derde lid

Titel 6.3 – Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen	
Afdeling 6.3.1 – Algemene bepalingen	
6.3.1, eerste lid	2:8, eerste lid
6.3.1, tweede lid	2:8, tweede lid
6.3.2, eerste lid	2:9, eerste lid
6.3.2, tweede lid	2:9, tweede lid
6.3.2, derde lid	2:9, derde lid
Afdeling 6.3.2 – Voorwaardelijke beëindiging door Onze Minister	
6.3.3, eerste lid	2:10, tweede lid
6.3.3, tweede lid	2:10, derde lid
6.3.3, derde lid	2:10, vierde lid
6.3.4, eerste lid	2:11, eerste lid
6.3.4, tweede lid	2:11, tweede lid
6.3.5	2:12
6.3.6	2:13
6.3.7, eerste lid	2:14, eerste lid
6.3.7, tweede lid	2:14, tweede lid
6.3.8, eerste lid	2:15, eerste lid
6.3.8, tweede lid	2:15, tweede lid
6.3.9, eerste lid	2:16, eerste lid
6.3.9, tweede lid	2:16, tweede lid
6.3.9, derde lid	2:16, derde lid
6.3.10	2:17
Afdeling 6.3.3 – Verlenging van de maatregel	
6.3.11, eerste lid	2:18, eerste lid, eerste zin
6.3.11, tweede lid	2:18, eerste lid, tweede zin
6.3.11, derde lid	2:18, tweede lid
6.3.11, vierde lid	2:18, derde lid
6.3.11, vijfde lid	2:18, vierde lid
6.3.12, eerste lid	2:19, eerste lid
6.3.12, tweede lid	2:19, tweede lid
6.3.13	2:20
6.3.14, eerste lid	2:21, eerste lid
6.3.14, tweede lid	2:21, tweede lid
6.3.14, derde lid	2:21, tweede lid
Afdeling 6.3.4 – Omzetting van de maatregel	
6.3.15, eerste lid	2:22, eerste lid
6.3.15, tweede lid	2:22, tweede lid
Titel 6.4 – Geldelijke straffen en maatregelen	
6.4.1	nieuw
Titel 6.5 – Taakstraf	
6.5.1	nieuw
6.5.2	3:13, tweede lid
6.5.3, eerste lid	3:9, eerste lid
6.5.3, tweede lid	3:9, tweede lid
6.5.4, eerste lid	3:10, eerste lid
6.5.4, tweede lid	3:10, tweede lid
6.5.4, derde lid	3:10, derde lid
6.5.5, eerste lid	3:11, eerste lid
6.5.5, tweede lid	3:11, tweede lid
6.5.5, derde lid	3:11, derde lid
6.5.6	3:14, eerste lid, tweede zin
Titel 6.6 – Maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige	

6.6.1, eerste lid	3:26, eerste lid
6.6.1, tweede lid	3:26, tweede lid
Titel 6.7 - Andere straffen en maatregelen	
6.7.1	nieuw

Huidig naar nieuw

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen	
1:1	1.1.1 niet overgenomen
1:2, eerste lid	niet overgenomen
1:2, tweede lid, onderdeel a	1.4.1
1:2, tweede lid, onderdeel b	1.4.1
1:2, tweede lid, onderdeel c	niet overgenomen
1:2, tweede lid, onderdeel d	4.1.3
Hoofdstuk 2 – Vrijheidsbenemende sancties	
Titel 2.1	
2:1, eerste lid	niet overgenomen
2:1, tweede lid	niet overgenomen
2:1, derde lid	3.2.1, eerste lid
2:1, vierde lid	3.2.1, tweede lid
2:1, vijfde lid	3.2.1, derde lid
2:1, zesde lid	3.2.2
2:1, zevende lid	3.2.3
2:2, eerste lid	niet overgenomen
2:2, tweede lid	niet overgenomen
2:3, eerste lid	niet overgenomen
2:3, tweede lid	niet overgenomen
2:4	6.2.2
2:5, eerste lid	niet overgenomen
2:5, tweede lid	niet overgenomen
Titel 2.2 – Schorsing van de voorlopige hechtenis bij jeugdigen	
2:6, eerste lid	niet overgenomen
2:6, tweede lid	niet overgenomen
2:6, derde lid	niet overgenomen
2:6, vierde lid	niet overgenomen
Titel 2.3 – Nazorg bij jeugdigen	
2:7, eerste lid	6.2.3, eerste lid
2:7, tweede lid	6.2.3, tweede lid
2:7, derde lid	6.2.3, derde lid
Titel 2.4 – Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen	
§ 1 – Algemene bepalingen	
2:8, eerste lid	6.3.1, eerste lid
2:8, tweede lid	6.3.1, tweede lid
2:9, eerste lid	6.3.2, eerste lid
2:9, tweede lid	6.3.2, tweede lid
2:9, derde lid	6.3.2, derde lid
§ 2 – Voorwaardelijke beëindiging door Onze Minister	
2:10, eerste lid	niet overgenomen
2:10, tweede lid	6.3.3, eerste lid
2:10, derde lid	6.3.3, tweede lid
2:10, vierde lid	6.3.3, derde lid
2:11, eerste lid	6.3.4, eerste lid
2:11, tweede lid	6.3.4, tweede lid
2:12	6.3.5
2:13	6.3.6
2:14, eerste lid	6.3.7, eerste lid
2:14, tweede lid	6.3.7, tweede lid

2:15, eerste lid	6.3.8, eerste lid
2:15, tweede lid	6.3.8, tweede lid
2:16, eerste lid	6.3.9, eerste lid
2:16, tweede lid	6.3.9, tweede lid
2:16, derde lid	6.3.9, derde lid
2:17	6.3.10
§ 3 – Verlenging van de maatregel	
2:18, eerste lid	6.3.11, eerste en tweede lid
2:18, tweede lid	6.3.11, derde lid
2:18, derde lid	6.3.11, vierde lid
2:18, vierde lid	6.3.11, vijfde lid
2:19, eerste lid	6.3.12, eerste lid
2:19, tweede lid	6.3.12, tweede lid
2:19, derde lid	niet overgenomen
§ 4 – Voorwaardelijke beëindiging van rechtswege	
2:20	6.3.13
2:21, eerste lid	6.3.14, eerste lid
2:21, tweede lid	6.3.14, tweede en derde lid
§ 5 – Omzetting van de maatregel	
2:22, eerste lid	6.3.15, eerste lid
2:22, tweede lid	6.3.15, tweede lid
Titel 2.5 – Delegatie	
2:23	niet overgenomen
Hoofdstuk 3 – Vrijheidsbeperkende sancties en voorwaarden	
Titel 3.1 – Toezicht op de naleving van voorwaarden	
3:1, eerste lid	2.1.3
3:1, tweede lid	2.1.5
3:2, eerste lid	2.1.1, tweede lid
3:2, tweede lid	2.1.1, eerste lid
3:3, eerste lid	2.1.2, eerste lid
3:3, tweede lid	2.1.2, tweede lid
3:4, eerste lid	2.1.4, eerste lid
3:4, tweede lid	2.1.4, tweede lid
3:5, eerste lid	2.1.6, eerste lid
3:5, tweede lid	2.1.6, tweede lid
Titel 3.2 – Taakstraffen	
§ 1 – Inhoud van de taakstraf	
3:6	5.1.1
3:7	5.1.2, eerste lid
3:8, eerste lid	5.1.3, eerste lid
3:8, tweede lid	5.1.3, tweede lid
3:8, derde lid	5.1.3, derde lid
3:9, eerste lid	6.5.3, eerste lid
3:9, tweede lid	6.5.3, tweede lid
3:10, eerste lid	6.5.4, eerste lid
3:10, tweede lid	6.5.4, tweede lid
3:10, derde lid	6.5.4, derde lid
3:11, eerste lid	6.5.5, eerste lid
3:11, tweede lid	6.5.5, tweede lid
3:11, derde lid	6.5.5, derde lid
3:12, eerste lid	5.1.4
3:12, tweede lid	5.1.5, eerste lid
3:12, derde lid	5.1.5, tweede lid

§ 2 – Plaatsing taakgestrafte	
3:13, eerste lid	5.1.6
3:13, tweede lid	6.5.2
3:14, eerste lid	5.1.7, eerste lid 6.5.6
3:14, tweede lid	5.1.7, tweede lid
3:14, derde lid	5.1.7, derde lid
3:14, vierde lid	5.1.7, vierde lid
3:14, vijfde lid	5.1.7, vijfde lid
3:14, zesde lid	5.1.7, zesde lid
3:15	5.1.8
§ 3 – Uitvoerder taakstraffen	
3:16	5.1.9
3:17, eerste lid	5.1.10, eerste lid
3:17, tweede lid	5.1.10, tweede lid
3:17, derde lid	5.1.10, derde en vierde lid
3:18	5.1.11
3:19	5.1.12
3:20, eerste lid	5.1.13, eerste lid
3:20, tweede lid	5.1.13, tweede lid
§ 4 – Taakgestrafte	
3:21	5.1.14
3:22, eerste lid	5.1.15, eerste lid
3:22, tweede lid	5.1.15, tweede lid
3:23	5.1.16
3:24, eerste lid	5.1.17, eerste lid
3:24, tweede lid	5.1.17, tweede lid
3:25, eerste lid	5.1.18, eerste lid
3:25, tweede lid	5.1.18, tweede lid
3:25, derde lid	5.1.18, derde lid
Titel 3.3 – Gedragsbeïnvloedende maatregel	
3:26, eerste lid	6.6.1, eerste lid
3:26, tweede lid	6.6.1, tweede lid
Titel 3.4 – Delegatie	
3:27	5.1.2, tweede lid 5.1.19
Hoofdstuk 4 – Geldelijke sancties en bijkomende straffen	
Titel 4.1 – Algemene bepalingen	
4:1, eerste lid	4.1.2
4:1, tweede lid	4.1.1, tweede lid
Titel 4.2 – Plaats, wijze en termijn van betaling	
4:2, eerste lid	4.1.1, eerste lid 4.2.1, eerste lid
4:2, tweede lid	4.2.1, tweede lid
4:2, derde lid	4.2.1, derde lid
4:3, eerste lid	4.2.2, eerste lid
4:3, tweede lid	4.2.2, tweede lid
4:3, derde lid	4.2.2, derde lid
4:4	4.2.3
4:5, eerste lid	4.2.4, eerste lid
4:5, tweede lid	4.2.4, tweede lid
4:5, derde lid	4.2.4, derde lid
4:5, vierde lid	4.2.4, vierde lid

4:6	4.2.5
4:7, eerste lid	4.2.6, eerste lid
4:7, tweede lid	4.2.7, eerste lid
4:7, derde lid	4.2.7, tweede lid
Titel 4.3 – Verantwoording van de gelden	
4:8	4.3.1
4:9, eerste lid	4.2.6, tweede lid
4:9, tweede lid	4.3.2, eerste lid
4:9, derde lid	4.3.2, tweede lid
4:10, eerste lid	4.3.3, eerste lid
4:10, tweede lid	4.3.3, tweede lid
4:10, derde lid	4.3.3, derde lid
Titel 4.4 – Administratiekosten en kosten van verhaal	
4:11	4.4.1
4:12, eerste lid	4.4.2, eerste lid
4:12, tweede lid	4.4.2, tweede lid
4:12, derde lid	4.4.2, derde lid
Titel 4.5 – Uitlevering voorwerpen	
4:13	5.2.1
Titel 4.6 – Voorschot schadevergoedingsmaatregel	
4:14, eerste lid	4.5.1, eerste lid
4:14, tweede lid	4.5.1, tweede lid
Titel 4.7 – Delegatie	
4:15, eerste lid	4.2.8 4.5.1, derde lid
4:15, tweede lid	4.1.3
Hoofdstuk 5 – Gratie	
5:1	1.3.1
5:2	1.3.2
5:3	1.3.3
5:4	1.3.4
5:5	1.3.5